

# Az Európai Unió Hivatalos Lapja

# L 176



Magyar nyelvű kiadás

## Jogszabályok

59. évfolyam

2016. június 30.

Tartalom

### I Jogalkotási aktusok

#### RENDELETEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1035 rendelete (2016. június 8.) a vízi járművekre vonatkozó káros árképzés elleni védekezésről** ..... 1
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről** ..... 21
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1037 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről** ..... 55

# HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.



## I

(Jogalkotási aktusok)

## RENDELETEK

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1035 RENDELETE

(2016. június 8.)

a vízi járművekre vonatkozó káros árképzés elleni védekezésről

(kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(1)</sup>,

mivel:

- (1) A 385/96/EK tanácsi rendeletet <sup>(2)</sup> jelentősen módosították <sup>(3)</sup>. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet égisze alatt folyó többoldalú tárgyalások 1994. december 21-én a kereskedelmihajó-építő és -javító iparban kívánatos rendes versenyfeltételek tiszteletben tartásáról szóló megállapodás aláírásához vezettek (a továbbiakban: Hajóépítési Megállapodás).
- (3) A Hajóépítési Megállapodás keretében a felek elismerték, hogy a hajóvásárlási ügyletek különleges természete kihívhatatlanná teszi a kiegyenlítő és dömpingellenes vámok alkalmazását, amelyekről az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikke, a Szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás és az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló, a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezményhez mellékletként csatolt megállapodás (a továbbiakban: az 1994. évi antidömping megállapodás) rendelkezik. Annak az igénye, hogy hatékony védelmi eszközök álljanak rendelkezésre a hajók rendes érték alatti eladása ellen, amely károkat okoz, a káros hajóépítési árképzésről szóló kódex (a továbbiakban: IPI-kódex) elfogadásához vezetett, amely alapelveivel együtt a Hajóépítési Megállapodás III. mellékletét képezi.
- (4) Az IPI-kódex szövege főleg az 1994. évi antidömping megállapodáson alapul, de eltér ettől a megállapodástól ott, ahol ezt a hajóvásárlási ügyletek különleges természete indokolja. Ennélfogva helyénvaló az IPI-kódex megfogalmazásait az uniós jogrendbe átemelni, amennyire lehetséges, az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(4)</sup> alapján.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament 2015. július 7-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. január 15-i határozata.

<sup>(2)</sup> A Tanács 385/96/EK rendelete (1996. január 29.) a vízi járművekre vonatkozó káros árképzés elleni védekezésről (HL L 56., 1996.3.6., 21. o.).

<sup>(3)</sup> Lásd I. melléklet.

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (lásd e Hivatalos Lap 21. oldalát).

- (5) A Hajóépítési Megállapodás és az abból fakadó jogszabályi rendelkezések az uniós jogrendben nagy jelentőséggel bírnak.
- (6) A Hajóépítési Megállapodás által létrehozott jogok és kötelezettségek egyensúlyának fenntartásához az Uniónak intézkedéseket kell hoznia bármely káros árképzésű vízi jármű ellen, amelynek rendes értéken aluli eladása káros hatást gyakorol az Unió iparára.
- (7) A Hajóépítési Megállapodás szerződő felei hajóépítőivel szemben egy vízi jármű eladása csak akkor lehet uniós vizsgálat tárgya, ha a vízi jármű vevője egy Unión belüli vevő, és feltéve, hogy a hajó nem katonai vízi jármű.
- (8) Kívánatos egyértelmű és részletes szabályokat meghatározni a rendes érték kiszámítására; mivel az ilyen értéket, lehetőség szerint az exportáló ország szokásos kereskedelmi gyakorlata során értékesített hasonló vízi jármű tipikusnak tekinthető értékesítésére kell alapozni; mivel célszerű meghatározni azokat a körülményeket, amelyben a belföldi értékesítést veszteségesnek lehet ítélni és figyelmen kívül lehet hagyni, és amelyben egy hasonló vízi jármű harmadik ország részére történő eladására, illetve mesterségesen képzett rendes értékére kell hagyatkozni; mivel az is kívánatos, hogy rendelkezés szülessen a költségek megfelelő felosztásáról, akár kiinduló helyzetben is; mivel az is szükséges, hogy a rendes érték képzésekor ki legyen jelölve az értékesítési, általános és adminisztratív költségek, valamint az ebben az értékben megjelenítendő nyereséghányad megállapítására alkalmazandó módszer.
- (9) A káros árképzés elleni küzdelem új jogi eszközének helyes alkalmazása érdekében a Bizottságnak meg kell hoznia az összes ahhoz szükséges intézkedést, hogy az önköltségi ár szerkezetének becslésekor meggyőződjön a harmadik országok nagy konglomerátumai és holdingjai könyvelési díjainak érvényességéről.
- (10) A nem piacgazdasági berendezkedésű országok esetében a rendes érték meghatározásakor helyénvalónak tűnik olyan eljárási szabályok megállapítása, mely alapján e célra kiválasztható a megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik ország, illetve, ha nem lehetséges ilyen megfelelő harmadik országot találni, akkor annak elrendelése, hogy az értéket bármilyen egyéb, ésszerű alapon kell meghatározni.
- (11) Ésszerű meghatározni az exportárát, és számba venni azokat a korrekciókat, amelyeket azokban az esetekben kell elvégezni, amikor szükségesnek mutatkozik ennek az árnak a visszakövetkeztetése az első nyíltpiaci árból.
- (12) Az exportár és a rendes érték közötti tisztességes összehasonlítás biztosítása céljából ajánlatos felsorolni azokat a tényezőket, beleértve a szerződéses kötbéreket is, amelyek befolyásolhatják az árakat és az árak összehasonlíthatóságát.
- (13) Kívánatos egyértelmű és részletes útmutatást biztosítani azon tényezők tekintetében, amelyek lényegesek lehetnek annak meghatározása során, hogy vajon a káros árképzésű értékesítés okozott-e lényegi kárt vagy fenyeget-e károkozással; mivel annak bizonyítása érdekében, hogy az érintett eladás árszintje miatt az Unió gazdasági ágazata kárt szenvedett, figyelmet kell fordítani egyéb tényezők hatásaira is, különösen az Unión belül uralkodó piaci feltételekre.
- (14) Ajánlatos meghatározni az „uniós gazdasági ágazat” kifejezést egy hasonló vízi jármű építésének képességével összefüggésben, és rendelkezni arról, hogy az exportőrökkel kapcsolatban álló felek kizárhatók ezekből az ágazatokból, továbbá meghatározni a „kapcsolatban álló” kifejezést.
- (15) Szükséges megállapítani a káros árképzés elleni panasz beterjesztésének anyagi és eljárásjogi feltételeit, beleértve azt a mértéket is, amilyen mértékben azt az uniós gazdasági ágazatnak támogatnia kell, valamint azokat a vízi jármű vásárlójára, a káros árképzésre, a kárra és az okozati összefüggésre vonatkozó információkat, amelyeket a panasznak tartalmaznia kell; mivel ésszerű meghatározni a panaszok elutasításának vagy az eljárás megindításának eljárásait is.
- (16) Amikor a káros árképzésű vízi jármű vásárlója a Hajóépítési Megállapodás egy másik szerződő felének a területén működik, a panasz egyúttal tartalmazhatja azt a kérelmet is, hogy a kérdéses szerződő fél hatóságai vizsgálatot indítsanak; mivel az ilyen kérelmet indokolt esetben továbbítani kell a szerződő fél hatóságainak.
- (17) Ha ez helyénvaló, ezzel a rendelettel összhangban és a Hajóépítési Megállapodás feltételei alapján vizsgálat kezdeményezhető a Hajóépítési Megállapodás valamely szerződő fele hatóságainak írásos panaszára is.

- (18) Szükséges meghatározni annak a módját, hogy az érdekelt felek miként kapjanak értesítést a hatóság által igényelt információkról. Az érdekelt feleknek elegendő lehetőséget kell biztosítani az összes idevágó bizonyíték bemutatására és érdekeik védelmére. Az is kívánatos, hogy egyértelműen meghatározásra kerüljenek a vizsgálat során követhető szabályok és eljárások, különösen azok a szabályok, amelyek alapján az érdekelt feleknek jelentkezniük kell, be kell terjeszteniük véleményüket és információt kell szolgáltatniuk a megszabott határidőkön belül, hogy az ilyen véleményeket és információkat figyelembe vegyék. Helyénvaló azoknak a feltételeknek a meghatározása is, amelyek alapján az érdekelt felek hozzáférhetnek, illetve megjegyzéseket fűzhetnek a többi érdekelt fél által benyújtott információkhoz. Az információk gyűjtése során a tagállamoknak és a Bizottságnak együtt kell működniük.
- (19) Szükséges rendelkezni arról, hogy függetlenül attól, hogy a káros árképzés tárgyában bírság kiszabására sor került-e vagy sem, a körülményektől függően a vizsgálat megindításától vagy a vízi jármű leszállításának napjától számított egy éven belül az eljárást be kell fejezni.
- (20) A vizsgálatokat vagy eljárásokat meg kell szüntetni, ha a káros árképzés különbözete csekély.
- (21) A vizsgálat lezárulhat káros árképzési bírság kiszabása nélkül, ha a káros árképzéssel értékesített vízi jármű eladását határozottan és feltétel nélkül érvénytelenítik, vagy ha ezzel egyenértékű egyéb jogorvoslatot fogadnak el. Különös megfontolás tárgyává kell tenni azonban annak szükségességét, hogy elkerülhető legyen az ezzel a rendelettel elérni kívánt célok megvalósításának veszélyeztetése.
- (22) A káros árképzési különbözettel azonos összegű káros árképzési bírságot kell határozatilag kiszabni arra a hajóépítőre, aki egy vízi jármű káros árképzéssel történő értékesítésével kárt okozott az Unió valamely gazdasági ágazatában, amennyiben az e rendeletben meghatározott összes feltétel teljesül. Pontos és részletes szabályokat kell meghatározni az ilyen határozat végrehajtásához, beleértve a határozat tényleges érvényesítéséhez szükséges összes intézkedést, különösen az ellenintézkedések meghozatalát abban az esetben, ha a hajóépítő a vonatkozó határidőn belül nem fizeti meg a káros árképzési bírságot.
- (23) Szükséges pontos szabályokat meghatározni az ellenintézkedések hatálya alá eső hajógyárak által épített vízi járműveknek az Unió kikötőiben történő be- és kirakodási jogának megtagadására.
- (24) A káros árképzési bírság megfizetésének kötelezettsége csak akkor szűnik meg, ha a kérdéses bírságot maradéktalanul megfizették, illetve annak az időszaknak a végén, amely alatt az ellenintézkedések alkalmazandók.
- (25) Az e rendelet értelmében meghozott intézkedések nem lehetnek ellentétesek az Unió érdekeivel.
- (26) Ennek a rendeletnek az értelmében eljárva az Uniónak szem előtt kell tartania a gyors és hatékony cselekvés szükségességét.
- (27) Szükséges rendelkezni arról, hogy a vizsgálat során rendszeresen, a vizsgálat meghatározott szakaszaiban konzultációkra kerüljön sor egy tanácsadó bizottsággal.
- (28) Szükséges rendelkezni arról, hogy abban az esetben, ha a felek nem működnek együtt megfelelően, a ténymegállapításhoz más információk is felhasználhatók legyenek, és hogy az ilyen információ esetleg kevésbé előnyös lehet a felek számára, mintha együttműködtek volna.
- (29) Rendelkezni kell a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti titkok ne kerülhessenek nyilvánosságra.
- (30) Lényeges rendelkezni arról, hogy az alapvető tények és megfontolások megfelelően feltárásra kerüljenek az ilyen elbírásra jogosult felek előtt, és hogy erre az információközlésre – kellőképpen tekintetbe véve az Unió döntéshozatali eljárását – olyan határidőn belül kell sort keríteni, amely a felek számára lehetővé teszi érdekeik védelmét.
- (31) Az e rendeletben előírt eljárások végrehajtása egységes feltételeket tesz szükségessé ahhoz, hogy az említett rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek <sup>(1)</sup> megfelelően történjék,

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

**Elvek és fogalommeghatározások**

- (1) Káros árképzési bírság szabható ki bármely olyan káros árképzésű vízi jármű építőjére, amelynek értékesítése kárt okoz a vízi jármű származási országán kívüli vásárló számára.
- (2) Egy vízi jármű akkor tekintendő káros árképzésűnek, ha az értékesített vízi jármű exportára kisebb, mint egy olyan, a szokásos kereskedelmi gyakorlat során értékesített hasonló vízi jármű összehasonlítható ára, amelyet az exportáló ország valamely vásárlójának adnak el;
- (3) E rendelet alkalmazásában:
- a) „vízi jármű”: minden olyan saját meghajtással rendelkező, legalább 100 bruttó tonnás tengerjáró vízi jármű, amely áruk vagy személyek szállítására, illetve különleges szolgáltatások ellátására szolgál (például jégtörő és kotróhajók), valamint minden, legalább 365 kW teljesítményű vontatóhajó;
- b) „hasonló vízi jármű”: a szóban forgó vízi járművel megegyező típusú, rendeltetésű, és megközelítőleg azonos méretű, nagymértékben hasonló jellemzőkkel rendelkező vízi jármű;
- c) „ugyanazon általános kategóriájú vízi jármű”: bármilyen ugyanolyan típusú és rendeltetésű, de jelentősen eltérő méretű vízi jármű;
- d) „eladás”: a vízi jármű tulajdonjogának alapítása vagy átruházása, kivéve a kizárólag a szokásos kereskedelmi kölcsönhöz nyújtott biztosíték céljából alapított vagy átruházott tulajdonjogot;
- e) „tulajdonjog”: minden kötelmi vagy dologi jog, melynek révén a jogosult vagy jogosultak a vízi járművet a tulajdonoshoz hasonló módon hasznosíthatják. Annak meghatározásánál, hogy az ilyen lényegi hasonlóság fennáll-e, többek között az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:
- az ügylet feltételei és körülményei;
  - az ágazatban szokásos kereskedelmi gyakorlatot;
  - azt, hogy az ügylet tárgyát képező vízi jármű a jogosult vagy jogosultak tevékenységének részévé válik-e, illetve;
  - hogy a gyakorlatban fennáll-e annak a valószínűsége, hogy az ilyen jogok jogosultjai a vízi jármű élettartamának jelentős része alatt részesülnek a vízi jármű üzemeltetéséből származó előnyökből, illetve az azzal járó kockázatokból;
- f) „vevő”: minden olyan személy vagy társaság, aki vagy amely közvetlenül vagy közvetetten tulajdonjogot szerez, beleértve a bérleti szerződést vagy a hosszú távú, személyzet nélküli hajóbérleti szerződést is, a hajógyár általi eredeti átadással összefüggésben, beleértve azokat a személyeket vagy társaságokat is, akik, illetve amelyek tulajdonosai a vevőnek, illetve ellenőrzési vagy irányítási jogot gyakorolnak felette. Egy személy vagy társaság akkor tulajdonosa a vevőnek, ha 50 %-ot meghaladó részesedéssel rendelkezik a vevőben. Egy személy vagy társaság akkor ellenőrzi a vevőt, ha a személy vagy társaság jogilag vagy működésképpen olyan pozícióban van, hogy korlátozásokkal élhet, vagy irányítást gyakorolhat a vevő felett, ami a 25 %-os részesedést feltételez. Ha a vevő feletti tulajdonjog bizonyításra kerül, az ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, hogy felette további elkülönült ellenőrzési jog nem áll fenn. Bármely vízi járműnek több vevője is lehet;
- g) „társaság”: polgári vagy kereskedelmi jogi társaság vagy vállalat, beleértve a szövetkezeteket is, valamint más, a közjogi vagy magánjogi jogi személyek, beleértve a nem nyereségérdekelteket is;
- h) „szerződő fél”: a Hajóépítési Megállapodást aláíró bármely harmadik ország.

2. cikk

**A káros árképzés megállapítása**

A. Rendes érték

- (1) A rendes érték rendszerint az exportáló ország egy független vevője által a rendes kereskedelmi tevékenység során egy hasonló vízi járműért kifizetett vagy kifizetendő áron alapul.

(2) Az olyan felek között alkalmazott árak, amelyek társult feleknek tűnnek, vagy amelyek kompenzációs megállapodást kötöttek egymással, nem tekinthetők rendes kereskedelmi tevékenységet folytatóknak és nem használhatók fel a rendes érték megállapításához, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ez a viszony nincs hatással az árra.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi gyakorlatban nem értékesítenek hasonló vízi járműveket, vagy ha az adott piaci helyzet miatt az ilyen értékesítések nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, akkor a hasonló vízi jármű rendes értékét a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében egy megfelelő harmadik ország részére értékesített hasonló vízi jármű exportára alapján kell megállapítani, feltéve, hogy ez az ár reprezentatív ár. Ha megfelelő harmadik ország felé nem történnek ilyen eladások, vagy ha ezek nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, akkor a hasonló vízi járművek rendes értékét a származási országbeli előállítási költség, valamint az ésszerű értékesítési, általános és adminisztrációs költség és nyereség összege alapján kell kiszámítani.

(4) A hasonló vízi járműveknek a hazai piacon történő értékesítése, illetve harmadik országokba történő export értékesítése az értékesítési, általános és adminisztrációs költségekkel megnövelt (fix és változó) gyártói egységárnál alacsonyabb árak mellett csak abban az esetben kezelhető úgy, hogy az az ár miatt nem tekinthető rendes kereskedelmi tevékenységnek, és hagyható figyelmen kívül a rendes érték meghatározásánál, ha megállapítást nyer, hogy az értékesítésre olyan árak mellett került sor, amelyek nem biztosítják ésszerű, általában öt év hosszúságú, időtartamon belül az összes költség megtérülését.

(5) A költségeket rendszerint a szóban forgó hajógyár könyvelése alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy a könyvelés megfelel az érintett országban elfogadott általános számviteli alapelveknek, és az is megállapítható, hogy a könyvelés elfogadható módon tükrözi a szóban forgó vízi jármű gyártásával és eladásával kapcsolatos költségeket.

Figyelembe kell venni a költségek megfelelő felosztására vonatkozó bizonyítékot, feltéve, hogy kimutatható, hogy ezt a felosztást a múltban is alkalmazták. Megfelelőbb módszer hiányában elsőbbséget kell biztosítani a forgalomalapú költségfelosztásnak. Azt az esetet kivéve, amikor a költségek már tükröződnek az ebben az albekezdésben előírt költségfelosztásban, a költségeket megfelelően korrigálni kell azon egyszeri költségtételek esetében, amelyek a jövőbeni, illetve a jelenlegi gyártáshoz kapcsolódnak, vagy azon körülmények tekintetében, amelyek során a költségeket induló tevékenységek befolyásolták.

(6) Az értékesítési, általános és adminisztratív költségek valamint a nyereségek összegeit olyan tényleges adatokra kell alapozni, amelyek a szóban forgó hajógyár rendes kereskedelmi tevékenysége keretében gyártott és értékesített vízi járművekre vonatkoznak. Ha az ilyen összegek nem határozhatók meg ezen az alapon, úgy az összegeket az alábbiak alapján kell megállapítani:

- a) a származási ország más hajógyáira megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga, amely összegek megállapítása a hasonló vízi járműveknek a kérdéses ország belföldi piacán történő gyártására és értékesítésére tekintettel történik;
- b) a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében a származási ország belföldi piacán a szóban forgó hajógyár ugyanazon általános kategóriájú vízi jármű gyártására és értékesítésére alkalmazandó tényleges összegek;
- c) bármely más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az ily módon megállapított nyereség összege nem haladja meg a más hajógyarak által rendes körülmények között, ugyanazon általános kategóriájú vízi jármű a származási ország hazai piacán történő értékesítéséből realizált nyereség összegét.

Mindezekon felül az érték kiszámítása során hozzáadott nyereségnek minden esetben azon az átlagos nyereségen kell alapulnia, amely ésszerű, általában hat hónapos időtartam alatt realizálódott a vizsgált eladást megelőzően és azt követően, és annak elfogadható nyereséget kell tükröznie a kérdéses eladás időpontjában. Az ilyen számítások készítésénél ki kell küszöbölni minden torzulást, amely bizonyítottan olyan nyereséget eredményez, amely az eladás időpontjában nem volt indokolt.

(7) A szerződés és a vízi jármű leszállítása közötti hosszú átfutási időre való tekintettel a rendes érték nem tartalmazhat olyan tényleges költségeket, amelyek esetében a hajógyár bizonyítja, hogy azok erőhatalom következtében keletkeztek, és jelentősen meghaladják azt a költségnövekedést, amelyre a hajógyár joggal számíthatott, és amelyet figyelembe vehetett az eladás lényegi feltételeinek rögzítésekor.

(8) Nem piacgazdasági berendezkedésű országokból történő eladások és különösen azon eladások esetén, amelyekre alkalmazni kell az (EU) 2015/755 európai parlamenti és tanácsi rendeletet <sup>(1)</sup>, a rendes értéket egy harmadik, piacgazdasággal rendelkező országban alkalmazott ár vagy mesterségesen képzett érték alapján, illetve az ilyen harmadik országban, az Uniót is beleértve, más országok felé alkalmazott ár alapján, illetve, ha ezek a módszerek nem lehetségesek, bármely egyéb elfogadható alapon kell meghatározni, beleértve az Unión belül hasonló vízi járműért kifizetett vagy fizetendő árat is, amelyet szükség szerint megfelelő módon korrigálni kell, hogy az ésszerű nyereségnyadot tartalmazzon.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 123., 2015.5.19., 33. o.).

Egy megfelelő piacgazdasággal rendelkező harmadik országot ésszerűen, és a kiválasztás időpontjában rendelkezésre bocsátott minden megbízható információt szem előtt tartva kell kiválasztani. Figyelembe kell venni a határidőket is.

A vizsgálatban résztvevő feleket a vizsgálat megindítása után rövid időn belül tájékoztatni kell a kiválasztani szándékolt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és a véleményezésre 10 napos határidőt kell biztosítani.

## B. Exportár

(9) Az exportár a vizsgálat tárgyát képező vízi járműért ténylegesen kifizetett vagy fizetendő ár.

(10) Olyan esetekben, ha nem létezik exportár, vagy ha úgy tűnik, hogy az exportár megbízhatatlan, mivel társulás vagy kompenzációs megállapodás áll fenn a hajógyár és a vevő vagy egy harmadik fél között, úgy az exportárát annak az árnak az alapján kell képezni, amely áron a vízi járművet először értékesítették tovább egy független vevő felé, illetve bármely egyéb elfogadható alapon, ha a vízi járművet nem értékesítik tovább független vevő felé, illetve nem abban az állapotban értékesítik tovább, mint amilyen állapotban eredetileg eladták.

Ezekben az esetekben az összes olyan költségre vonatkozó korrekciókat, a költségekbe a vámokat és adókat is beleértve, amelyek az eredeti eladás és a továbbértékesítés között jelentkeztek, illetve a felhalmozódó nyereségre vonatkozó korrekciókat úgy kell elvégezni, hogy megbízható exportárát eredményezzenek.

A korrigálandó tételek között szerepelnek azok a tételek is, amelyek rendes körülmények között a vevőnél jelentkeznek, de amelyeket olyan, az Unión belüli vagy kívüli fél egyenlít ki, amelyről kitűnik, hogy közte és a hajógyár vagy a vevő között társulás vagy kompenzációs megállapodás áll fenn, beleértve a szokásos szállítási, biztosítási, kezelési, rakodási és járulékos költségeket; a vámokat és az importáló országban a vízi jármű megvásárlása miatt fizetendő egyéb adókat; valamint az értékesítési, általános és adminisztratív költségekkel és a nyereséggel kapcsolatos indokolt eltéréseket.

## C. Összehasonlítás

(11) Az exportár és a rendes érték között igazságos összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást a kereskedelem ugyanazon szintjén, és az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások tekintetében kell elvégezni, ami rendes esetben a vizsgált eladást megelőző és azt követő három hónap során lebonyolított eladásokat, illetve ilyen eladások hiányában, bármilyen megfelelő időszak során történt eladásokat jelenti. Minden esetben, a mellékes szempontokra való tekintet nélkül, kellőképpen figyelembe kell venni az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket, beleértve az értékesítési feltételekben, szerződéses kötbérben, adózásban, kereskedési szintben, mennyiségben, fizikai jellemzőkben mutatkozó különbségeket, valamint minden olyan egyéb különbséget, amelyek szintén bizonyítottan befolyásolják az árak összehasonlíthatóságát. Ha a (10) bekezdésben említett esetekben az árak összehasonlíthatóságát valamilyen tényező befolyásolja, akkor a rendes értéket a képzett exportár kereskedési szintjével egyenértékű kereskedési szinten kell megállapítani, illetve, amennyiben indokolt, minden lehetséges tényezőt figyelembe véve, ennek a bekezdésnek az alapján. A korrekciók során kerülni kell a többszörös korrekciókat, különösen az árengedményekkel és szerződéses kötbérekkel összefüggésben. Ha az árak összehasonlítása pénznemek közötti átváltást tesz szükségessé, az átváltást az eladás napján érvényes árfolyamon kell elvégezni, kivéve, ha a külföldi valuta eladása a határidős piacokon közvetlenül kapcsolódik a kérdéses export értékesítéséhez; ilyenkor a határidős eladásnál használt árfolyamot kell alkalmazni. Ennek a rendelkezésnek az alkalmazásában az eladás napja az a nap, amelyen az értékesítés lényegi feltételei meghatározásra kerültek, vagyis szokásos esetben a szerződés napja. Ha azonban az eladás lényegi feltételei egy másik napon jelentősen megváltoztak, úgy a változás napján érvényes árfolyamot kell alkalmazni. Ilyen esetben megfelelő korrekciókat kell végezni a káros árképzési különbözetre gyakorolt összes olyan indokolatlan hatás figyelembevételére, amelyek kizárólag az eredeti értékesítési nap és a változás napja közötti árfolyamváltozásnak tulajdoníthatók.

## D. Káros árképzési különbözet

(12) Az igazságos összehasonlítást szabályozó vonatkozó rendelkezések értelmében a káros árképzési különbözetek létezését általában a súlyozott átlagként képzett rendes érték és az összes eladás árainak súlyozott átlaga közötti összehasonlítás alapján, vagy minden egyes rendes érték és minden egyes exportár ügyletenként történő összehasonlítása révén kell megállapítani. A súlyozott átlag alapján képzett rendes értéket azonban össze lehet hasonlítani az összes egyedi eladás áraival, ha léteznek különböző vevők, régiók vagy időszakok között jelentősen eltérő exportár-sorozatok, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükröznék a káros árképzési gyakorlat teljes mértékét.

(13) A káros árképzési különbözet az az összeg, amellyel a rendes érték meghaladja az exportárát. Ha a káros árképzési különbözetek eltérők, súlyozott átlaggal képzett káros árképzési különbözet állapítható meg.



## 3. cikk

**A kár meghatározása**

(1) E rendelet alkalmazásában a „kár” kifejezés, ettől eltérő meghatározás hiányában, az uniós gazdasági ágazat jelentős kárát, az uniós gazdasági ágazatban bekövetkező jelentős kár veszélyét, illetve a gazdasági ágazat létesítésének jelentős mértékű hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezései szerint értelmezendő.

(2) A kár meghatározásának egyértelmű bizonyítékon kell alapulnia, és annak ki kell terjednie

a) a rendes értéknél alacsonyabb ár melletti értékesítés által az Unió piacán hasonló vízi járművek áaira gyakorolt hatásra, valamint

b) a kérdéses eladás által az Unió iparára gyakorolt későbbi hatás vizsgálatára egyaránt.

(3) Tekintettel a rendes érték alatti eladásnak az árakra gyakorolt hatására, figyelembe kell venni, hogy az uniós gazdasági ágazat által gyártott hasonló vízi járművek áraival összehasonlítva a rendes értéken aluli értékesítés során az ár a rendes értéknél jelentősen alacsonyabb volt-e, vagy hogy az ilyen eladás hatása egyébként arra irányult-e, hogy az árakat jelentős mértékben lenyomja, vagy hogy jelentős mértékben megakadályozza a máskülönben bekövetkező áremelkedéseket. Egy vagy több ilyen tényező nem szükségszerűen ad határozott útmutatást.

(4) Ha több országból származó vízi járművek eladásai egyidejűleg képezik káros árképzési vizsgálat tárgyát, akkor az ilyen eladások hatásait csak akkor kell kumulatíván értékelni, ha megállapítást nyer, hogy

a) az egyes országokból történt eladásokkal kapcsolatban megállapított káros árképzési különbséget nagyobb a 7. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimumnál, illetve, hogy

b) az eladások hatásainak kumulatív értékelése helyénvaló az Unión kívüli hajógyárak által a vevő részére eladott vízi járművek közötti versenyfeltételek, valamint az ilyen vízi járművek és az Unió hasonló vízi járművei közötti versenyfeltételek figyelembevételével.

(5) A rendes értéknél alacsonyabb áron történő eladás által az Unió érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatás vizsgálatának ki kell terjednie az összes vonatkozó és az ágazat állapota szempontjából jelentőséggel bíró gazdasági tényező és mutató értékelésére, beleértve azt a tényt, hogy egy ágazatnak még ki kell hevernie az adott időpontban a korábbi dömping, káros árképzés és ártámogatás hatásait; a káros árképzés tényleges különbségetének nagyságrendjét; az értékesítések, a nyereség, a gyártás, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülése és a kapacitások kihasználása terén mutatkozó tényleges és potenciális visszaesést; az Unión belüli árakat befolyásoló tényezőket; a tényleges és potenciális negatív hatásokat a pénzügyre, a készletekre, a foglalkoztatásra, a bérekre, a növekedésre, a tőke- és beruházásvonzási képességre. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezek közül a tényezők közül sem egy, sem több nem ad szükségszerűen határozott útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel összefüggésben bemutatott összes vonatkozó bizonyíték alapján bizonyítani kell, hogy a rendes értéknél alacsonyabb áron történt eladás ennek a rendeletnek az értelmezése szerint kárt okoz vagy kárt okozott. Ezzel különösen azt kell igazolni, hogy a (3) bekezdés alapján meghatározott árszintek felelősek az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásért az (5) bekezdésben foglaltak szerint, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely miatt jelentősnek minősíthető.

(7) A rendes értéknél alacsonyabb áron történő értékesítésen kívüli egyéb tényezőket, amelyek mindazonáltal károsítják az uniós gazdasági ágazatot, szintén meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy az e tényezők okozta károkat ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerint értett rendes érték alatt történő eladásnak. Az ilyen szempontból figyelembe vett tényezők között szerepelhet azoknak az eladásoknak a volumene és ára, amelyeket az exportáló országán kívüli más országokban működő hajógyárak nem a rendes érték alatt értékesítettek; a keresletcsökkenés vagy a fogyasztói szokások változása; harmadik országok és az Unió gyártóinak korlátozó kereskedelmi gyakorlata vagy a közöttük fennálló verseny; a technológiai fejlesztések, illetve az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(8) A rendes érték alatti eladás hatását olyan hasonló vízi járművek gyártásával összefüggésben kell értékelni, amelyeket az uniós gazdasági ágazat állít elő, ha a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik a kérdéses gyártás megkülönböztetését olyan kritériumok alapján, mint a gyártási folyamat, a gyártók értékesítései és nyeresége. Ha a gyártás ilyen jellegű megkülönböztetése nem lehetséges, akkor a rendes érték alatti eladás hatását a vízi járművek legszűkebb csoportja vagy választéka gyártásának vizsgálatával kell értékelni, ami kiterjed az olyan hasonló vízi járművekre is, amelyekről a szükséges információk beszerezhetők.

(9) A számottevő károkozás veszélyének meghatározását tényekre, és nem csupán állításokra, feltételezésekre vagy távoli lehetőségekre kell alapozni. A körülmények változásának, amely olyan helyzetet teremtene, ahol a rendes érték alatti eladás károkat okozna, világosan láthatónak és közvetlenül fenyegetőnek kell lennie.

A számottevő károkozás veszélye fennállásának eldöntéséhez figyelembe kell venni az alábbi tényezőket:

- a) a hajóépítő olyan jellegű elégséges szabad kapacitásának meglétét vagy ennek a kapacitásnak a közelgő és lényeges növekedését, ami lényegesen nagyobb volumenű rendes érték alatti eladások valószínűségét jelzi, figyelembe véve az egyéb olyan exportpiacok elérhetőségét is, amelyek a többletexportot felszívhatnák;
- b) hogy a vízi járműveket olyan árakon exportálják-e, amelyek jelentős mértékben csökkentenék az árakat, vagy megakadályoznák az egyébként bekövetkező árnövekedést, és valószínűleg növelnék a keresletet a más országokból származó további beszerzések iránt.

A fentiekben felsorolt tényezők egyike sem alkalmas arra, hogy önmagában szükségszerűen meghatározó útmutatást nyújtson, de a figyelembe vett tényezők összességének el kell vezetnie ahhoz a végkövetkeztetéshez, hogy közvetlenül várható további rendes érték alatti eladások, és hogy a megelőző intézkedések hiányában jelentős károkozás történik.

#### 4. cikk

### Az uniós gazdasági ágazat meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában az „uniós gazdasági ágazat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az olyan uniós gyártók összességére utal, akik jelenlegi eszközeikkel képesek hasonló vízi járművek gyártására, vagy akiknek az eszközei kellő időben alkalmassá tehetők hasonló vízi járművek gyártására, illetve az ilyen gyártók közül azokat jelenti, amelyek együttes képessége hasonló vízi járművek gyártására az 5. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint jelentős hányadát teszi ki az Unió együttes képességének hasonló vízi járművek gyártására. Azonban, ha a gyártók kapcsolatban állnak a hajógyárral, az exportőrökkel vagy a vevőkkel, vagy maguk is vásárlói az állítólagosan káros árképzésű vízi járműnek, akkor az „uniós gazdasági ágazat” kifejezést úgy lehet értelmezni, hogy az a többi gyártóra utal.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a gyártókat csak akkor kell úgy tekinteni, hogy kapcsolatban állnak a hajógyárral, az exportőrökkel vagy a vevőkkel, ha

- a) egyikük közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol a többi felett;
- b) mindkettőt közvetlenül vagy közvetetten egy harmadik személy ellenőrzi; vagy
- c) harmadik személyt közvetlenül vagy közvetetten közösen ellenőriznek, feltéve, hogy feltehető vagy gyanítható, hogy a kapcsolat hatása következtében az érintett gyártó a kapcsolatban nem álló gyártóktól eltérően viselkedik.

E bekezdés alkalmazásában az egyik fél akkor gyakorol ellenőrzést a másik felett, ha az előző jogilag vagy működésszerűen olyan helyzetben van, hogy korlátozásokkal élhet, vagy irányítást gyakorolhat a másik felett.

(3) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezései erre a cikkre is alkalmazandók.

#### 5. cikk

### Az eljárás megindítása

(1) A 8. bekezdésben elrendelt kivételével az állítólagos káros árképzés fennállásának, mértékének és hatásának meghatározására vizsgálatot kell indítani bármely természetes vagy jogi személy, vagy bármely jogi személyiséggel nem rendelkező, az uniós gazdasági ágazat nevében eljáró társaság írásos panaszára.

A panaszt a Bizottsághoz vagy egy tagállamhoz kell benyújtani, amely köteles továbbítani azt a Bizottsághoz. A Bizottság a tagállamok részére megküldi az általa kézhez vett panaszok másolatait. A panasz benyújtásának napja hivatalosan a Bizottság részére ajánlott postai küldeményként történő kikézésbesítést, illetve a Bizottság által kibocsátott átvételi elismervény kiállításának napját követő első munkanap.

Ha panasz hiányában egy tagállam elégséges bizonyítékkal rendelkezik a káros árképzésről és azokról a károkról, amelyeket emiatt az uniós gazdasági ágazat elszenvedett, akkor az ilyen bizonyítékot haladéktalanul a Bizottság tudomására kell hoznia.

(2) Az (1) bekezdés szerinti panaszt be kell nyújtani legkésőbb:

- a) hat hónappal azután, hogy a vízi jármű eladása a panasztevő tudomására jutott, vagy tudomására kellett volna jutnia, amikor
  - i. a panasztevőt egy nyílt pályázat vagy más ajánlattételi eljárás keretében meghívták, hogy pályázati ajánlatot tegyen;
  - ii. a panasztevő ténylegesen pályázati ajánlatot nyújtott be; és
  - iii. a panasztevő ajánlata lényegét tekintve megfelelt a pályázati feltételeknek;
- b) kilenc hónappal az után, hogy a vízi jármű pályázati kiírás nélküli eladása a panasztevő tudomására jutott, illetve tudomására kellett volna jutnia, feltéve, hogy a részvételi szándékáról szóló értesítést, a kérdéses ügylet azonosításához a panasztevő számára ésszerű módon hozzáférhető információkkal együtt, a kérdéses időponttól számított hat hónapon belül benyújtotta a Bizottsághoz vagy egy tagállamhoz.

A panasz semmilyen körülmények között nem nyújtható be a vízi jármű leszállításának napját követő hat hónapnál később.

Úgy kell tekinteni, hogy a panasztevőnek a szerződéskötés, valamint a vízi járműre vonatkozó, nagymértékben általános jellegű információknak a nemzetközi kereskedelmi sajtóban történő nyilvánosságra hozatalának időpontjától tudomása volt a vízi jármű értékesítéséről.

Ennek a cikknek az alkalmazásában a „nyílt pályázat” olyan ajánlatot jelent, amelyben a javasolt vevő ajánlattételi felhívást küld legalább azon hajógyárak mindegyikének, akikről a vevő tudja, hogy képesek a kérdéses vízi jármű megépítésére.

(3) Az (1) bekezdés szerinti panasznak bizonyítékot kell tartalmaznia:

- a) a káros árképzésről;
- b) a kárról;
- c) az okozati összefüggésről a káros árképzésű eladás és az állítólagos kár között; továbbá,
- d)
  - i. ha a vízi járművet nyílt pályázat keretében értékesítették, arról, hogy a panasztevőt meghívták, hogy tegyen ajánlatot a kérdéses pályázatra, ilyen ajánlattételre ténylegesen sor került, és a panasztevő ajánlata lényegében megfelelt az ajánlattételi előírásoknak (nevezetesen szállítási határidőnek és a műszaki követelményeknek); illetve
  - ii. ha a vízi járművet másféle ajánlattételi eljárás keretében értékesítették, és a panasztevőt meghívták, hogy tegyen ajánlatot a kérdéses szerződésre, arról, hogy ilyen ajánlattételre valóban sor került, és a panasztevő ajánlata lényegében megfelelt az ajánlattételi előírásoknak; illetve
  - iii. ha az ajánlat csak nyílt pályázat útján lett kiírva, arról, hogy a panasztevő képes lett volna a kérdéses vízi járművet megépíteni, és ha a panasztevő értesült, vagy értesülnie kellett a tervezett vételről, bizonyítható erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a vevővel a részletes ajánlattételi kiírással összhangban értékesítési szerződést kössön. A panasztevőről feltételezni kell, hogy tudott a tervezett vételről, ha bizonyítást nyer, hogy a szóban forgó gazdasági ágazat nagyobb része erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a vevővel megkösse a kérdéses vízi járműre vonatkozó értékesítési szerződést, vagy ha bizonyítást nyer, hogy a tervezett vételre vonatkozó általános információ beszerezhető volt ügynököktől, pénzügyi szakértőktől, hajóosztályozó társaságoktól, hajóbérlőktől, szakszervezetektől vagy más, a hajóépítésben rendes körülmények között érintett személyektől, akikkel a panasztevő rendszeres üzleti vagy egyéb kapcsolatot tartott fenn.

(4) A panasznak a panasztevő részéről az ésszerűség keretein belül beszerezhető információkat kell tartalmaznia az alábbiakról:

- a) a panasztevő kiléte és a hasonló vízi járműveknek az Unión belüli gyártási volumenére és értékére vonatkozó leírás a panasztevő részéről. Ha az írásos panaszt az uniós gazdasági ágazat nevében nyújtják be, akkor a panasztevő köteles azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszt benyújtotta, azonosítani olyan felsorolás segítségével, amely tartalmazza az összes ismert Unión belüli gyártót, akik képesek hasonló vízi járművet építeni és, amennyire lehetséges, olyan leírással, amely az ilyen gyártók által épített hasonló vízi járművek Unión belüli gyártásának volumenére és értékére vonatkozik;
- b) teljes leírás az állítólagosan káros árképzésű vízi járműről, a kérdéses származási vagy exportáló ország vagy országok megjelölése, az egyes ismert exportőrök vagy külföldi gyártók kiléte, illetve a kérdéses vízi jármű vevőjének a kiléte;
- c) az árak, amelyek mellett az ilyen vízi járműveket a származási vagy exportáló ország vagy országok belföldi piacain értékesítik (illetve, a körülményektől függően az árak, amelyek mellett az ilyen vízi járműveket a származási vagy exportőr országból vagy országokból értékesítik, vagy a vízi jármű mesterségesen képzett értéke), valamint az exportárak, vagy a körülményektől függően azok az árak, amelyek mellett az ilyen vízi járműveket valamely független vevő részére első alkalommal továbbértékesítik;
- d) a káros árképzésű eladás hatása a hasonló vízi járművek áraira az Unió piacán és az eladás ebből fakadó hatása az uniós gazdasági ágazatra, a lényeges tényezőkkel és az uniós gazdasági ágazat állapotára vonatkozó, például a 3. cikk (3) és (5) bekezdésében felsorolt mutatókkal alátámasztva.

(5) A Bizottság köteles a lehetőségekhez képest megvizsgálni a panaszban benyújtott bizonyíték pontosságát és megfelelőségét annak meghatározására, hogy elégséges bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításának igazolásához.

(6) A vizsgálat az (1) bekezdés szerint csak abban az esetben indítható meg, ha egy vizsgálat, amelynek az a célja, hogy megállapítsa, milyen mértékben támogatják vagy ellenzik a hasonló vízi jármű építésére képes uniós gyártók által kinyilvánított panaszt, kimutatja, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat nyújtotta be, illetve azt az uniós gazdasági ágazat nevében nyújtották be. A panaszt akkor lehet úgy tekinteni, hogy azt az uniós gazdasági ágazat által vagy az uniós gazdasági ágazat nevében nyújtották be, ha azt támogatják azok az uniós gyártók, akiknek együttes, hasonló vízi jármű előállítására alkalmas kapacitása meghaladja az uniós gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy ellenző hányada által képviselt teljes kapacitás 50 százalékát. Mindazonáltal nem indítható vizsgálat, ha a panaszt kifejezetten támogató uniós gyártók nem érik el az Unió hasonló vízi járművek előállítására képes teljes kapacitásának 25 százalékát.

(7) A hatóságok kötelesek kerülni – kivéve, ha a vizsgálat indításáról határozat született – a vizsgálat indítására irányuló panasz bármiféle nyilvánosságra hozatalát. Azonban, mielőtt vizsgálatot kezdeményeznének, az érintett exportáló ország kormányát értesíteni kell.

(8) Ha különleges körülmények esetén a Bizottság vizsgálat megindítása nélkül határozatot hoz arról, hogy ilyen vizsgálat kezdeményezése érdekében az uniós gazdasági ágazat részéről vagy az uniós gazdasági ágazat nevében írásos panasz érkezett volna, úgy ezt a határozatot a káros árképzésről, kárról, és az okozati összefüggésről rendelkezésre álló elégséges bizonyíték, valamint az alapján kell meghozni, hogy az állítólagosan károsult uniós gazdasági ágazat valamely tagja megfelel a (3) bekezdés d) pontjában említett kritériumoknak, hogy az ilyen vizsgálat indítása igazolható legyen.

Ha ez helyénvaló, akkor vizsgálat kezdeményezhető az egyik szerződő fél hatóságainak írásos panaszára is. Az ilyen panaszt elégséges bizonyítéknak kell alátámasztania, amely bizonyítja, hogy egy vízi jármű árának kialakítása káros árképzéssel történik vagy történt, és hogy az állítólagos rendes érték alatti eladás egy uniós vevő részére kárt okoz vagy kárt okozott az érintett szerződő fél hazai gazdasági ágazatában.

(9) A káros árképzés és a kár bizonyítékát egyszerre kell mérlegelni a vizsgálat megindításáról döntő határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha akár a káros árképzésről, akár a károkozásról elégtelen bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy igazolható legyen az úgy továbbvitele.

(10) A panaszt a vizsgálat megindítása előtt vissza lehet vonni, amely esetben azt úgy kell tekinteni, mintha be sem nyújtották volna.

(11) Amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül, vagy a (8) bekezdés szerinti kezdeményezés esetén legkésőbb hat hónappal az után, hogy a vízi jármű eladása ismertté vált vagy ismertté kellett volna válnia, megindítja az eljárást és értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasztevőt a panasz Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell. A Bizottság azt követően, hogy megállapította az ilyen eljárás megindításának szükségességét, tájékoztatja erről a tagállamokat.

(12) Az eljárás megindításáról szóló közleménynek ki kell hirdetnie a vizsgálat megindítását, meg kell adnia a hajóépítő és a vevő vagy vevők országának nevét, valamint az érintett vízi jármű leírását, össze kell foglalnia a rendelkezésre álló információkat, és rendelkeznie kell arról, hogy az összes vonatkozó információt a Bizottság tudomására kell hozni.

A közleménynek meg kell jelölnie azt az időszakot, amely alatt az érdekelt felek azonosíthatják magukat, írásban ismertethetik nézeteiket, és információkat szolgáltathatnak, ha ezeket a nézeteket és információkat a vizsgálat során figyelembe veszik. A közleménynek meg kell adnia azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek a 6. cikk (5) bekezdésével összhangban meghallgatásért folyamodhatnak a Bizottsághoz.

(13) A Bizottság köteles tájékoztatni az exportőrt, a vízi jármű vevőjét vagy vevőit és az ilyen vízi járművek általa ismert gyártóinak, exportőreinek és vevőinek képviselőit, annak az országnak a képviselőit, amelynek a vízi járműve a vizsgálat tárgyát képezi, valamint a panasztevőket az eljárás megindításáról, továbbá, kellőképpen figyelembe véve a bizalmas információk védelmét, át kell adnia az (1) bekezdés szerint kézhez vett írásos panasz teljes szövegét az exportőrnek és az exportáló ország hatóságainak, és azt kérésre rendelkezésre kell bocsátania a többi érintett érdekelt fél számára is.

## 6. cikk

### A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság a tagállamokkal, és ahol ez helyénvaló, harmadik országok hatóságaival együttműködve köteles megkezdeni az uniós szintű vizsgálatot. Az ilyen vizsgálatnak egyaránt ki kell terjednie a káros árképzésre és a kárra, s ezeket egy időben kell vizsgálni.

(2) A káros árképzés kivizsgálásánál használt kérdőíveket kézhez kapó felek számára legalább 30 napot kell biztosítani a válaszadásra. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételének idejétől kell számítani, amelyet ebből a célból a kérdőív az exportőr részére történő megküldésének vagy az exportőr ország megfelelő diplomáciai képviselője részére történő átadásának napjától számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni. A határidő 30 nappal meghosszabbítható, figyelembe véve a vizsgálat időbeli korlátait, feltéve, hogy az illető fél kellő indokot szolgáltat az ilyen jellegű hosszabbításra saját különös körülményei tekintetében.

(3) A Bizottság, ha ez helyénvaló, információszolgáltatásra kérheti harmadik országok hatóságait, valamint a tagállamokat, a tagállamoknak pedig meg kell tenniük minden szükséges lépést az ilyen jellegű kérés teljesítése érdekében.

A Bizottság számára meg kell küldeniük a kért információkat az összes elvégzett vizsgálat, ellenőrzés vagy kivizsgálás eredményével együtt.

Ha ez az információ általános érdeklődésre tart számot, vagy ha annak átadását egy tagállam kéri, a Bizottság továbbküldi azt a tagállamnak, feltéve, hogy az információ nem bizalmas, amely esetben arról nem bizalmas összefoglalót kell adnia.

(4) A Bizottság, ha ez helyénvaló, felkérheti harmadik országok hatóságait, valamint a tagállamokat arra, hogy végezzék el az összes szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, különösen az Unió gyártói körében, és hogy folytassanak vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyeznek, és hogy a kérdéses ország kormányát erről hivatalosan értesítették, s az nem tett ellenvetést.

A tagállamok kötelesek minden lehetséges lépést megtenni annak érdekében, hogy a Bizottság ilyen jellegű kérései teljesüljenek.

A Bizottság tisztviselőit fel kell hatalmazni arra, hogy segítsék a tagállamok tisztviselőit kötelességeik ellátásában, ha a Bizottság vagy egy tagállam ezt kéri. Hasonlóképpen a Bizottság tisztviselői segítséget nyújthatnak a harmadik országok hatóságainak tisztviselői számára feladataik elvégzéséhez, a Bizottság és a kérdéses hatóság közötti megállapodást követően.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (12) bekezdésének megfelelően azonosították magukat, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül írásos meghallgatási kérelmet nyújtottak be, melyben igazolták, hogy olyan érdekelt feleknek tekintendők, akiket valószínűleg befolyásol az eljárás eredménye, és hogy a meghallgatás kérésére különös indokaik vannak.

(6) A hajógyár, a vevő vagy vevők, az exportáló ország kormányának képviselői, a panasztevők és más, önmagukat az 5. cikk (12) bekezdésének megfelelően azonosító érdekelt felek számára lehetővé kell tenni a találkozást az ellentétes érdekeket képviselő felekkel, hogy előterjeszthessék ellentétes nézeteiket és cáfolatként szolgáló érveiket.

Az ilyen lehetőségek biztosításánál tekintettel kell lenni a bizalmasság megőrzésének szükségességére, valamint arra, hogy ez a felek számára megfelelő módon történjék.

Egyik fél sem kötelezhető rá, hogy a találkozón részt vegyen, és meg nem jelenése nem hozhatja hátrányos helyzetbe a kérdéses fél ügyét.

Az e bekezdés alapján nyújtott szóbeli információk olyan mértékben vehetők figyelembe, amilyen mértékben azokat később írásban megerősítik.

(7) A panasztevők, a hajógyárak, a vevő vagy vevők és az egyéb érdekelt felek, akik az 5. cikk (12) bekezdésének megfelelően azonosították magukat, valamint az exportáló ország képviselői írásos kérésre megvizsgálhatják a vizsgálatban részt vevő bármely fél által rendelkezésre bocsátott, s ilyen értelemben az Unió vagy az Unió tagállamainak hatóságai által készített belső dokumentumoktól eltérő összes információt, amely ügyük előterjesztése szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 13. cikk értelmezésének megfelelően nem számít bizalmasnak, és amely a vizsgálat során felhasználásra kerül.

Ezek a felek reagálhatnak az ilyen információkra, és megjegyzéseiket figyelembe kell venni, amennyiben azokat válaszukban kellőképpen alátámasztották.

(8) A 12. cikkben meghatározott körülmények kivételével az érdekelt felek által biztosított, és a megállapítások alapjául szolgáló információk pontosságát a lehetőségek szerint meg kell vizsgálni.

(9) Ha hasonló vízi jármű szállítására már sor került, az árak közötti összehasonlítást is magában foglaló vizsgálatot legkésőbb a vizsgálat megindításának napjától számított egy év elteltével le kell zárni.

Olyan eljárásoknál, amelyeknél a hasonló vízi jármű még épül, a vizsgálatot legkésőbb a hasonló vízi jármű leszállításának napjától számított egy év elteltével le kell zárni.

A mesterségesen képzett értékkel dolgozó vizsgálatokat a vizsgálat megindítását, illetve ha a vízi jármű leszállítására a vizsgálat megindítását követően kerülne sor, a vízi jármű leszállítását követő egy éven belül kell lezárni.

Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdését alkalmazzák, ezeket a határidőket fel kell függeszteni.

#### 7. cikk

#### **Az eljárás lezárása intézkedés, káros árképzési bírság kiszabása és beszédese nélkül**

(1) Ha a panaszt visszavonják, az eljárást meg lehet szüntetni.

(2) Amennyiben nincs szükség intézkedések meghozatalára, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 10. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(3) Az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a káros árképzés különbözete az exportár százalékában kifejezve nem éri el a 2 %-ot.

(4) Amennyiben a végleges ténymegállapításokból kiderül, hogy a káros árképzés fennáll, és az általa okozott károk valóságosak, a Bizottság a 10. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében káros árképzési bírságot szab ki a hajógyárra. A káros árképzési bírság összege megegyezik a megállapított káros árképzés különbözetével. A Bizottság – azt követően, hogy tájékoztatta a tagállamokat – megteszi a határozatának végrehajtásához szükséges intézkedéseket, így mindenekelőtt behajtja a káros árképzési bírság összegét.

(5) A hajógyár köteles 180 napon belül megfizetni a káros árképzési bírságot a bírság kiszabásáról szóló, részére megküldött értesítés kézhezvételét követően, amely értesítést ebben az összefüggésben a hajógyár részére történő megküldését követő egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni. A Bizottság a hajógyár számára ésszerű mértékben meghosszabbított határidőt biztosíthat a fizetésre, ha a hajógyár igazolja, hogy a 180 napon belüli fizetés fizetési képessé tenné, illetve az összegegyeztetetlen lenne a bíróság által felügyelt átszervezéssel, amely esetben a bírság meg nem fizetett részére a luxemburgi értéktőzsdén forgalmazott közepes lejáratú eurókötvény 50 bázisponttal megnövelt másodpiaci hozamának megfelelő kamat kerül felszámításra.

#### 8. cikk

### Alternatív jogorvoslatok

A vizsgálat lezárható a káros árképzési bírság kiszabása nélkül is, ha a hajógyár végérvényesen és feltétel nélkül érvényteleníti a káros árképzésben érintett vízi jármű eladását, vagy eleget tesz a Bizottság által elfogadott ezzel egyenértékű egyéb jogorvoslati intézkedésnek.

Az adásvétel csak akkor tekinthető érvénytelennek, ha a kérdéses eladásban érintett összes fél között fennálló valamennyi szerződéses jogviszony megszűnt, az eladással kapcsolatban megfizetett összes ellenértéket visszatérítették, és az érintett vízi járművel vagy annak részeivel kapcsolatos összes jog visszaszállt a hajógyárra.

#### 9. cikk

### Ellenintézkedések – a be- és kirakodási jog megtagadása

(1) Ha az érintett hajógyár nem fizeti meg a 7. cikk alapján kiszabott káros árképzési bírságot, a Bizottság a be- és kirakodási jog megtagadásának formájában ellenintézkedéseket rendel el a szóban forgó hajógyár által épített vízi járművek vonatkozásában.

A Bizottság, azt követően, hogy az első albekezdésben említett ellenintézkedések indokoltá válnak, tájékoztatja erről a tagállamokat.

(2) Az ellenintézkedések foganatosításáról szóló határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetést követő 30 nap múlva lép hatályba, és akkor helyezhető hatályon kívül, ha a hajógyár teljes egészében kifizette a káros árképzési bírságot. Az ellenintézkedés kiterjed mindazon vízi járművekre, amelyekre a határozat hatálybalépését követő négyéves időszakon belül kötöttek szerződést. Az ellenintézkedések minden vízi járműre a leszállítását követő négy évig maradnak hatályban. Ennek az időszaknak a lerövidítésére csak a foganatosított ellenintézkedések tekintetében lefolytatott nemzetközi jogvita rendezési eljárásának lefolytatása után, annak kimenetelétől függően kerülhet sor.

A be- és kirakodási jog megtagadása által érintett vízi járműveket a Bizottság által meghozandó határozatban kell meghatározni, és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azokat meg kell nevezni.

(3) A tagállamok vámhatóságai nem engedélyezhetik azoknak a vízi járműveknek a be- és kirakodását, amelyek esetében a be- és kirakodási jogot megtagadták.

*10. cikk***A bizottsági eljárás**

- (1) A Bizottságot az (EU) 2016/1036 rendelettel létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

*11. cikk***Ellenőrző látogatások**

- (1) A Bizottság, amennyiben ezt helyénvalónak ítéli, látogatást tart az exportőrök, hajógyarak, kereskedők, ügynökök, gyártók, szakszervezetek és kereskedelmi szervezetek könyvelésének megvizsgálására, és a káros árképzésről és a károkozásról szolgáltatott információk ellenőrzésére. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.
- (2) A Bizottság szükség szerint harmadik országokban is folytathat vizsgálatokat, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, és értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, valamint hogy az utóbbiak nem ellenzik a vizsgálatot. Amint az érintett cégek beleegyezését megszerezte, a Bizottság közli az exportáló ország hatóságaival a felkeresni kívánt cégek nevét és címét, valamint az egyeztetett időpontokat.
- (3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatás során ellenőrzésre kerülő információ természetéről, és minden egyéb olyan információról, amelyet az ilyen látogatás során biztosítani kell, bár ez nem zárhatja ki azt, hogy az ellenőrzés során a kapott információk fényében további adatok szolgáltatását kérjék.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerint végrehajtott vizsgálatok során a Bizottságot az ilyen kérést előterjesztő tagállamok tisztviselői segítik.

*12. cikk***Az együttműködés hiánya**

- (1) Abban az esetben, ha valamely érdekelt fél megtagadja a hozzáférést a szükséges információkhoz, nem adja ki azokat az e rendeletben meghatározott határidőn belül, illetve jelentős mértékben akadályozza a vizsgálatot, akkor a pozitív vagy negatív jellegű feltételes vagy végleges megállapítások a rendelkezésre álló tények alapján is meghozhatók.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike valótlan vagy félrevezető információt szolgáltatott, úgy a kérdéses információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényekre kell hagyatkozni.

Az érdekelt felek figyelmeztetést kell hívni az együttműködés elmaradásának következményeire.

- (2) A számítógépes válaszadás elmaradása nem tekinthető az együttműködés hiányának, feltéve, hogy az érdekelt fél igazolja, hogy a kérésnek megfelelő válaszadás ésszerűtlen többletterhekkkel vagy ésszerűtlen többletköltségekkel járt volna.
- (3) Ha egy érdekelt fél által szolgáltatott információ nem tekinthető minden tekintetben teljesnek, az mindazonáltal nem hagyható figyelmen kívül, feltéve, hogy a hiányosságok természete nem okoz indokolatlan nehézségeket a kellően pontos megállapítások megtétele során, és hogy az információt kellő időben, megfelelő módon nyújtották be és az ellenőrizhető, valamint hogy a kérdéses fél legjobb képességei szerint járt el.



(4) Ha valamely bizonyíték vagy információ nem elfogadható, azonnal értesíteni kell az ilyen bizonyítékot vagy információt szolgáltató felet az elutasítás okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára a megszabott határidőn belül további magyarázatok benyújtására. Ha a magyarázatok nem minősülnek kielégítőnek, akkor az ilyen bizonyíték vagy információ visszautasításának indokait nyilvánosságra kell hozni, és fel kell tüntetni a közzétett megállapításokban.

(5) Ha a döntések, beleértve a rendes értékre vonatkozó döntéseket is, az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, beleértve a panaszban szolgáltatott információkat, akkor azokat lehetőség szerint és a vizsgálat határidőit kellőképpen szem előtt tartva ellenőrizni kell egyéb esetlegesen rendelkezésre álló, független forrásokból származó információk, pl. közzétett árlisták, hivatalos eladási statisztikák és vámbevallások, illetve más érdekelt felektől a vizsgálat során beszerzett információk felhasználásával.

(6) Ha valamely érdekelt fél nem működik együtt, vagy csak részben működik együtt azért, hogy ily módon fontos információkat tartson vissza, előfordulhat, hogy a vizsgálat eredménye a kérdéses félre nézve kevésbé kedvező, mint hogyha együttműködött volna.

### 13. cikk

#### **Bizalmas információk**

(1) Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (például, amelynek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől ez a személy az információt szerzte) vagy amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük.

(2) A bizalmas információkat szolgáltató érdekelt felek számára elő kell írni, hogy ezekről az információkról nem bizalmas jellegű összefoglalót bocsássanak rendelkezésre. Az összefoglalónak elég részletesnek kell lennie ahhoz, hogy kellőképpen átlátható legyen a bizalmas jelleggel közölt információ lényege. Kivételes esetekben a felek jelezhetik, hogy az információ ilyen összefoglaló készítésére nem alkalmas. Ilyen kivételes körülmények esetén nyilatkozni kell annak okáról, hogy miért nem lehetséges összefoglaló készítése.

(3) Ha a bizalmas kezelésre vonatkozó kérés nem tekinthető indokoltnak, és ha az információt szolgáltató nem hajlandó rendelkezésre bocsátani az információt, vagy nem hajlandó engedélyezni annak általánosított vagy összesített formában történő közzétételét, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve, ha megfelelő forrásokból kielégítő módon bizonyítható, hogy az információ helytálló. A bizalmas kezelés iránti kérést önkényesen nem szabad elutasítani.

(4) Ez a cikk nem zárja ki általános információk közzétételét az Unió hatóságai által és különösen azon indokok közzétételét nem, amelyek az ennek a rendeletnek megfelelően hozott határozatok alapulnak, illetve nem zárja ki az Unió hatóságai által felhasznált bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben erre bírósági eljárások során az indokok magyarázatához szükség lehet. A nyilvánosságra hozatal során figyelembe kell venni az érintett felek üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekét.

(5) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információkat közlő fél kifejezett engedélye nélkül nem hozhatják nyilvánosságra az e rendelet alapján kapott olyan információkat, amelyeknek bizalmas kezelését kérte az információt közlő fél. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, illetve az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok – ha e rendelet kifejezetten eltérően nem rendelkezik – nem hozhatók nyilvánosságra.

(6) Az e rendeletnek megfelelően beérkező információkat kizárólag arra a célra lehet felhasználni, amelyre kérték.

### 14. cikk

#### **Nyilvánosságra hozatal**

(1) A panasztevők, a hajógyár, az exportőr, a vízi jármű vevője vagy vevői és azok képviselői szövetségei, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak az alapját képező részletes információk közzétételét, amelyek alapján káros árképzési bírság kiszabását, illetve egy vizsgálat vagy eljárás káros árképzési bírság kiszabása nélküli megszüntetését tervezik.

(2) A végső közzététel iránti kérelmet, az (1) bekezdés meghatározása szerint, a Bizottsághoz kell címezni írásban, és annak a Bizottság által megszabott határidőn belül kell beérkeznie.

(3) A végleges közzétételre írásban kerül sor. A közzétételt a bizalmas információk védelmének szükségességét kellőképpen figyelembe véve, a lehető legrövidebb időn belül, alapszabályként legalább egy hónappal a végleges határozat meghozatala előtt kell megtenni. Amennyiben a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy szempontokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

Az információ nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; de amennyiben ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, az erről szóló információkat a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

(4) A nyilvánosságra hozatalt követően tett bejelentéseket csak akkor kell figyelembe venni, ha azokra a Bizottság által esetről esetre megszabott határidőn belül került sor, amely határidő, az eset sürgősségét kellően figyelembe véve, legalább 10 nap kell legyen.

#### 15. cikk

### Jelentés

A Bizottság az (EU) 2016/1036 rendelet 23. cikkének megfelelően az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, a kereskedelmi védintézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló éves jelentésében tájékoztatást ad e rendelet végrehajtásáról.

#### 16. cikk

### Záró rendelkezések

(1) Ez a rendelet nem zárja ki:

- a) az Unió és harmadik államok között megkötött megállapodásban meghatározott különleges szabályok; illetve
- b) különleges intézkedések alkalmazását, feltéve, hogy ezek az intézkedések nem ellentétesek a Hajóépítési Megállapodásból fakadó kötelezettségekkel.

(2) Nem folytatható le vizsgálat e rendelet alapján, illetve nem foganatosíthatók vagy tarthatók fenn intézkedések, ha ezek az intézkedések ellentétesek a Hajóépítési Megállapodásból az Unióra háruló kötelezettségekkel, vagy bármely egyéb vonatkozó nemzetközi megállapodással.

Ez a rendelet nem akadályozza az Uniót a Hajóépítési Megállapodás jogviták rendezésére vonatkozó rendelkezéseiből fakadó kötelezettségeinek betartásában.

#### 17. cikk

### Hatályon kívül helyező rendelkezések

A 385/96/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

## 18. cikk

**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a Hajóépítési Megállapodás hatálybalépésének napjától <sup>(1)</sup> kell alkalmazni.

A rendelet nem vonatkozik olyan vízi járművekre, amelyekre a szerződést a Hajóépítési Megállapodás hatálybalépésének napja előtt kötötték meg, kivéve azokat a vízi járműveket, amelyekre 1994. december 21. után kötöttek szerződést, és amelyek szállítására a szerződés dátumától számított öt évnél hosszabb idő múlva kerül sor. Az ilyen vízi járművek ennek a rendeletnek a hatálya alá tartoznak, kivéve, ha a hajógyár bizonyítja, hogy a meghosszabbított szállítási határidőnek természetes kereskedelmi okai vannak, és nem az e rendelet alkalmazásának megkerülésére szolgál.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

*az Európai Parlament részéről*  
az elnök  
M. SCHULZ

*a Tanács részéről*  
az elnök  
A.G. KOENDERS

---

<sup>(1)</sup> A Hajóépítési Megállapodás hatálybalépésének napját az *Európai Unió Hivatalos Lapja* L sorozatában teszik közzé.

## I. MELLÉKLET

**A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS MÓDOSÍTÁSA**

A Tanács 385/96/EK rendelete

(HL L 56., 1996.3.6., 21. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 37/2014/EU rendelete

(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

Kizárólag a melléklet 5. pontja

—

## II. MELLÉKLET

## MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

385/96/EK rendelet	Ez a rendelet
1–4. cikk	1–4. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szófordulat	5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szófordulat
5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, bevezető szófordulat	5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, bevezető szófordulat
5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, első francia bekezdés	5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, (i) alpont
5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, második francia bekezdés	5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, (ii) alpont
5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, harmadik francia bekezdés	5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont, (iii) alpont
5. cikk, (2) bekezdés, második, harmadik és negyedik albekezdés	5. cikk, (2) bekezdés, második, harmadik és negyedik albekezdés
5. cikk, (3)–(10) bekezdés	5. cikk, (3)–(10) bekezdés
5. cikk, (11) bekezdés, első albekezdés	5. cikk, (11) bekezdés, első és második mondat
5. cikk, (11) bekezdés, második albekezdés	5. cikk, (11) bekezdés, harmadik mondat
5. cikk, (12) bekezdés, első mondat	5. cikk, (12) bekezdés, első albekezdés
5. cikk, (12) bekezdés, második és harmadik mondat	5. cikk, (12) bekezdés, második albekezdés
6. cikk, (1) és (2) bekezdés	6. cikk, (1) és (2) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés, első mondat	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
6. cikk, (3) bekezdés, második mondat	6. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
6. cikk, (3) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk, (4) bekezdés, első mondat	6. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
6. cikk, (4) bekezdés, második mondat	6. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
6. cikk, (4) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	6. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (5) bekezdés
6. cikk, (6) bekezdés, első mondat	6. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
6. cikk, (6) bekezdés, második mondat	6. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
6. cikk, (6) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk, (6) bekezdés, negyedik mondat	6. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés
6. cikk, (7) bekezdés, első mondat	6. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés
6. cikk, (7) bekezdés, második mondat	6. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés
6. cikk, (8) és (9) bekezdés	6. cikk, (8) és (9) bekezdés
7–11. cikk	7–11. cikk

385/96/EK rendelet	Ez a rendelet
12. cikk, (1) bekezdés, első mondat	12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második mondat	12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, harmadik mondat	12. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
12. cikk, (2)–(6) bekezdés	12. cikk, (2)–(6) bekezdés
13. cikk	13. cikk
14. cikk, (1) és (2) bekezdés	14. cikk, (1) és (2) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés, első, második és harmadik mondat	14. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
14. cikk, (3) bekezdés, negyedik mondat	14. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
14a. cikk	15. cikk
15. cikk	16. cikk
—	17. cikk
16. cikk	18. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1036 RENDELETE****(2016. június 8.)****az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(1)</sup>,

mivel:

- (1) Az 1225/2009/EK tanácsi rendeletet <sup>(2)</sup> több alkalommal jelentősen módosították <sup>(3)</sup>. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodás (a továbbiakban: az 1994. évi dömpingellenes megállapodás) részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat megindításával, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az ideiglenes intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és behajtását, a dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát.
- (3) Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás szabályai megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetének a lehető legteljesebb mértékben meg kell jelennie az uniós jogszabályokban.
- (4) Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás szabályainak alkalmazása során az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) által megállapított jogok és kötelezettségek egyensúlyának megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy az Unió tekintetbe vegye, hogy ezeket a szabályokat az Unió fő kereskedelmi partnerei miként értelmezik.
- (5) Kívánatos, hogy a rendes érték kiszámítására vonatkozóan világos és részletes szabályok kerüljenek megállapításra. Így különösen ezen értéknek minden esetben az exportáló ország szokásos kereskedelmi forgalmában mutatkozó reprezentatív értékesítésen kell alapulnia. Célszerű iránymutatást adni arra vonatkozólag, hogy a dömping meghatározásának alkalmazásában a felek mikor tekinthetők társult feleknek. Célszerű meghatározni azokat a körülményeket, amelyek között a hazai eladások veszteségesnek tekinthetők és figyelmen kívül hagyhatók, és amelyek esetén a fennmaradó értékesítést vagy a számtanilag képzett rendes értéket, illetve valamely harmadik országba történő értékesítést lehet alapul venni. Indokolt a megfelelő költségfelosztást is biztosítani, még az induló helyzetekben is, és iránymutatást adni az induló helyzet meghatározását, illetve a költségfelosztás mértékét és módszerét illetően. A rendes érték megállapításakor meg kell jelölni az értékesítési, az általános és az igazgatási költségek összegének és az ebbe az értékbe beleszámítandó haszonkulcsnak a meghatározásához alkalmazott módszereket.
- (6) A rendes értéknek a nem piacgazdasággal rendelkező országok esetében történő meghatározásakor helyénvalónak látszik az e célra használandó megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik ország kiválasztására vonatkozó szabályok megállapítása, ahol pedig nem lehet megfelelő harmadik országot találni, ott a rendes érték megállapításának más elfogadható alapon történő meghatározása.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament 2016. május 10-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. május 30-i határozata.

<sup>(2)</sup> A Tanács 1225/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

<sup>(3)</sup> Lásd az I. mellékletet.

- (7) Célszerű meghatározni az exportátart, és felsorolni azokat a kiigazításokat, amelyeket abban az esetben kell végrehajtani, amikor ezen árak az első szabadpiaci ár alapján való képzése szükségessé válik.
- (8) Az exportár és a rendes érték tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében tanácsos felsorolni azokat a tényezőket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolhatják, és megállapítani annak pontos szabályait, hogy a kiigazításokat mikor és hogyan kell végrehajtani, ideértve azt is, hogy el kell kerülni a kiigazítások megkettőződését. Azt is szükséges biztosítani, hogy az összehasonlítás az átlagárak használatával történjék, ugyanakkor az egyedi exportárak az átlagos rendes értékkel is összehasonlíthatók legyenek, ha az előbbi vevőnként, régióként és időszakonként eltérő.
- (9) Kívánatos világos és részletes iránymutatásokat megállapítani azokra a tényezőkre vonatkozóan, amelyek lényegesek lehetnek annak meghatározásában, hogy a dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt, illetve fenyeget-e jelentős kár okozásával. Annak kimutatásakor, hogy az érintett behozatal mennyisége és árszínvonala miatt az Unió valamely gazdasági ágazata kárt szenvedett, figyelmet kell fordítani az egyéb tényezőkre és különösen az Unión belül uralkodó piaci viszonyokra.
- (10) Tanácsos meghatározni az „uniós gazdasági ágazat” fogalmát és biztosítani, hogy az exportőrökkel kapcsolatban álló felek kizárhatók legyenek ebből a gazdasági ágazatból, továbbá tanácsos meghatározni a „kapcsolatban áll” fogalmát. Szükséges biztosítani, hogy az Unió valamely régiójának gyártói/termelői érdekében dömpingellenes intézkedéseket telessenek, és megállapítani a e régió meghatározására vonatkozó iránymutatásokat.
- (11) Szükséges meghatározni, hogy ki tehet dömpingellenes panaszt, beleértve azt is, hogy milyen mértékben kell ezt az uniós gazdasági ágazatnak támogatnia, és meg kell határozni, hogy az ilyen panasznak a dömpingről, a kárról és az okozati összefüggésről milyen információkat kell tartalmaznia. Célszerű meghatározni a panaszok elutasítására vagy az eljárás megindítására vonatkozó eljárást.
- (12) Szükséges meghatározni, hogy a hatóságok által megkívánt információkról az érdekelt feleket milyen módon kell értesíteni. Az érdekelt feleknek megfelelő lehetőséget adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. Kívánatos világosan megállapítani a vizsgálat során követendő szabályokat és eljárásokat, különösen azokat a szabályokat, amelyek alapján az érdekelt felek jelentkezhettek, álláspontjukat kifejthetik és a megszabott határidőn belül információkat bocsáthatnak rendelkezésre, amennyiben ilyen álláspontokat és információkat is figyelembe kell venni. Indokolt megszabni, hogy valamely érdekelt fél milyen feltételek mellett férhet hozzá, illetve fűzhet észrevételeket a többi érdekelt fél által nyújtott információkhoz. A tagállamok és a Bizottság között az információgyűjtés terén is együttműködésre van szükség.
- (13) Szükséges meghatározni az ideiglenes vámok kivetésének feltételeit, így azokat a feltételeket is, hogy az ideiglenes vámok a kezdeményezéstől számított 60 napnál hamarabb, illetve kilenc hónapnál később nem vethetők ki. Adminisztratív okokból szükséges előírni, hogy ezeket a vámokat vagy közvetlenül egy kilenc hónapos időszakra, vagy két lépcsőben, egy hat hónapos és egy három hónapos időszakra minden esetben a Bizottság vesse ki.
- (14) Szükséges meghatározni azon kötelezettségvállalások elfogadási eljárásait, amelyek ideiglenes vagy végleges vámok kivetése helyett megszüntetik a dömpinget és a károkat. Indokolt meghatározni a kötelezettségvállalások visszavonásának vagy megszegésének következményeit és azt, hogy ideiglenes vámokat lehessen kivetni azokban az esetekben, amikor a kötelezettségvállalás megszegésének gyanúja áll fenn, vagy amikor a megállapított tényállás kiegészítéséhez további vizsgálatra van szükség. A kötelezettségvállalások elfogadásakor ügyelni kell arra, hogy a javasolt kötelezettségvállalások és azok végrehajtása ne eredményezzen versenyellenes magatartást.
- (15) Szükséges biztosítani, hogy az ügyek befejezése – függetlenül attól, hogy hoztak-e végleges intézkedéseket – rendszerint a vizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül megtörténjék és 15 hónapot sem haladjon meg.
- (16) A vizsgálatokat és az eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható, és indokolt meghatározni e fogalmakat. Az intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a helyzetek megszüntetéséről, és szükséges előírni, hogy a vámnak kisebbnek kell lennie, mint a dömpingkülönbség összegének, ha a kárt ez a kisebb összeg is megszünteti, továbbá meg kell határozni a vámösszeg kiszámításának mintavétel esetén alkalmazandó módszerét is.



- (17) Szükséges gondoskodni az ideiglenes vámok visszamenőleges hatályú beszedéséről, amennyiben ez indokolt, és az alkalmazandó végleges intézkedések megghiúsításának megakadályozása érdekében meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek a vámok visszamenő hatályú alkalmazását kiválthatják. Szükséges gondoskodni arról is, hogy a kötelezettségvállalások visszavonása és megszegése esetén a vámok visszamenő hatállyal is alkalmazhatóak legyenek.
- (18) Szükséges biztosítani, hogy az intézkedések hatálya öt év után megszűnjék, kivéve, amikor egy felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani. Abban az esetben, ha a megváltozott körülményekről elegendő bizonyítékot terjesztenek elő, időközi felülvizsgálatokat vagy vizsgálatokat szükséges előírni annak érdekében, hogy megállapítható legyen, indokolt-e a dömpingellenes vámok visszatérítése. Indokolt megállapítani, hogy az exportárak számtani képzését szükségessé tevő dömping-újraszámítás esetén a vámok nem kezelhetők a behozatal és a viszonteladás között felmerült költségként, ha az adott vám megjelenik az Unió intézkedési alá eső termékek áraiban.
- (19) Kifejezetten elő kell írni az exportár és a dömpingkülönbözet újbóli megállapítását, ha a vámot az exportőr valamely kompenzációs megállapodás formájában visszanyeri, és az Unió intézkedéseinek hatálya alá tartozó termékek áraiban az intézkedések nem jelennek meg.
- (20) Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz a dömpingellenes intézkedések kijátszására vonatkozó rendelkezéseket, jóllehet egy külön GATT miniszteri határozat felismeri a kijátszás problémáját, és azt határozathozatal céljából a GATT Dömpingellenes Bizottsága elé terjesztette. A többoldalú tárgyalások eddigi eredménytelensége miatt és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Dömpingellenes Bizottságának határozata előtt, az uniós jogszabályoknak rendelkezéseket kell tartalmaznia azon gyakorlatok – köztük a termékek Unióban vagy harmadik országban történő összeszerelésének – kezelésére, amelyeknek fő célja a dömpingellenes intézkedések kijátszása.
- (21) Szintén kívánatos egyértelműen meghatározni, hogy mely gyakorlat képezi a hatályos intézkedések kijátszását. Az intézkedések kijátszása az Unión belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni, hogy az a lehetőség, amely szerint az importőröket mentesíthetik a kiterjesztett vámok alól, az exportőrök esetében is megengedhető legyen, amikor vámokat alkalmaznak az Unión kívül történő kijátszás kezelésére.
- (22) Célszerű engedélyezni a dömpingellenes intézkedések felfüggesztését azon esetekben, amikor a piaci viszonyokban olyan ideiglenes változás következik be, amely ezen intézkedések fenntartását átmenetileg indokolatlanná teszi.
- (23) Szükséges biztosítani, hogy a vizsgálat alatt levő importra behozatalkor nyilvántartásba vételi kötelezettséget lehessen megállapítani annak érdekében, hogy azt követően az ilyen behozatal ellen intézkedéseket lehessen foganatosítani.
- (24) Az intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a tagállamok nyomon kövessék, és jelentsék a Bizottságnak a vizsgálat alá eső és az intézkedések által érintett termékek importkereskedelmét és az e rendelet alapján beszedett vámok összegét.
- (25) Célszerű ellenőrző látogatásokat előírni a dömpingről és a károkról benyújtott információk ellenőrzése céljából, amely látogatások azonban a kérdőívek előírászerű megválaszolásától függenek.
- (26) Elengedhetetlen a mintavétel előírása azokban az esetekben, amikor a felek vagy az ügyletek száma nagy, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a kitűzött határidőn belül befejeződhetnek.
- (27) Szükséges biztosítani, hogy a felek nem megfelelő együttműködése esetén más információk is felhasználhatóak legyenek a tények megállapításához, és hogy ezek az információk kedvezőtlenebbek lehetnek a felek számára, mint abban az esetben, ha közreműködtek volna.
- (28) Indokolt rendelkezéseket hozni a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti titkok ne kerüljenek nyilvánosságra.
- (29) Elengedhetetlen rendelkezéseket hozni arról, hogy a lényeges tényekről és szempontokról az arra jogosult felek megfelelő tájékoztatást kapjanak, és hogy erre a tájékoztatásra – az Unió döntéshozatali folyamatának megfelelő figyelembevételével – a felek érdekeinek védelmét lehetővé tevő határidőn belül kerüljön sor.

- (30) Indokolt olyan igazgatási rendszer létrehozása, amelynek a keretében feltárhatóak az arra vonatkozó érvek, hogy az intézkedések az Unió – beleértve a fogyasztók – érdekeit szolgálják-e, helyes továbbá az érdekelt felek tájékoztatáshoz való jogainak és azoknak a határidőknek a megállapítása, amelyeken belül az információkat be lehet nyújtani.
- (31) E rendelet végrehajtása megkívánja, hogy az ideiglenes és a végleges vámok elfogadása, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárása egységes feltételek mellett történjen. A Bizottságnak ezeket az intézkedéseket a 182/2011/EU <sup>(1)</sup> európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban kell elfogadnia.
- (32) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni az ideiglenes intézkedések elfogadására, tekintettel az ilyen intézkedések hatásaira, valamint – a végleges intézkedések elfogadásának vonatkozásában – az intézkedések sorrendiségének logikájára. A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni továbbá a kötelezettségvállalások elfogadása, a lejáratok felülvizsgálatának megindítása, illetve nem megindítása, az intézkedések felfüggesztése, az intézkedések felfüggesztésének meghosszabbítása és az intézkedések visszaállítása esetében is, tekintettel az ilyen intézkedéseknek a végleges intézkedésekkel összevetett hatására. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése nehezen helyreállítható károkat okozna, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazható ideiglenes intézkedéseket fogadjon el,

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

#### 1. cikk

### Alapelvek

- (1) Dömpingellenes vám alkalmazható minden olyan dömpingelt termékre, amelyek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.
- (2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha az Unióba irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.
- (3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.
- (4) E rendelet alkalmazásában a „hasonló termék” az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában egy másik termék, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.

#### 2. cikk

### A dömping tényének a megállapítása

#### A. RENDES ÉRTÉK

- (1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók/termelők árai alapján is meg lehet állapítani.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

Annak meghatározása érdekében, hogy két fél társultnak tekinthető-e, figyelembe lehet venni az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet<sup>(1)</sup> 127. cikkében foglalt, egymással kapcsolatban álló személyek fogalmának meghatározását.

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján kell megállapítani, ha ezek az értékesítések elérik az érintett termék Unióban eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebb eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

Az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyak, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.

(4) Hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülre tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

Ha az eladáskor a költségeknél alacsonyabb árak magasabbak a súlyozott átlagköltségeknél a vizsgálati időszakban, akkor úgy minősülnek, hogy ésszerű időn belül minden költséget fedeznek.

A hosszabb időtartam rendszerint egy év, de semmilyen körülmények között sem lehet hat hónapnál kevesebb, és az egységnyi költség alatti eladások akkor minősülnek ezen időtartam alatt jelentős mennyiségűnek, ha megállapítást nyer, hogy a súlyozott eladási átlagár a súlyozott átlagos egységnyi költség alatt van, vagy hogy az egységnyi költség alatti eladások mértéke eléri vagy meghaladja a rendes érték megállapításához használt eladások 20 %-át.

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket az ugyanabban az országban működő más gyártók/termelők vagy exportőrök költségeit alapul véve, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján kell ki igazítani vagy megállapítani.

A helyes költségfelosztásról beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell venni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezeket a költségfelosztásokat a múltban rendszeresen használták. Megfelelőbb módszer hiányában a forgalom szerinti költségfelosztás részesül előnyben. Ha az ezen albekezdés szerinti költségelosztásban nem szerepelnek, akkor a költségeket megfelelően ki kell igazítani azoknál az egyszeri költségtételeknél, amelyek a jövőbeni és/vagy jelenlegi gyártást segítik elő.

<sup>(1)</sup> A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

Ha a költségekre a költségmegtérülési időszak egy részében hatással van a jelentős kiegészítő beruházásokat igénylő új gyártóberendezések használata és az alacsony kapacitáskihasználási arány, amelyek mindegyike a vizsgálati időszak során vagy annak egy részében zajló, induló műveletek eredménye, az induló szakaszban átlagköltségnek azokat a költségeket kell tekinteni, amelyeket a fent említett költségelosztási szabályok figyelembevételével egy ilyen szakasz végén kell alkalmazni, és azokat, az érintett időszakra, ezen a szinten be kell számítani a (4) bekezdés második albekezdésében említett súlyozott átlagköltségek összegébe. Az induló szakasz hosszát az adott gyártó/termelő vagy exportőr körülményeinek figyelembevételével kell meghatározni, de ez nem haladhatja meg a költségmegtérülési időszak megfelelő kezdő hányadát. A vizsgálati időszak során alkalmazandó e költségkiigazításhoz figyelembe kell venni az ennél az időszagnál hosszabb induló szakaszra vonatkozó információkat, ha azokat az ellenőrző látogatások előtt és a vizsgálat megindításától számított három hónapon belül terjesztették elő.

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

- a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra/termelőre nézve, a hasonló termékek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;
- b) a kérdéses gyártóknál/termelőknél vagy exportőröknél az azonos általános kategóriába tartozó termékek előállítására és értékesítésére a szokásos kereskedelmi forgalomban a származási ország hazai piacán alkalmazandó tényleges összegek alapján;
- c) bármilyen más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók/termelők által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendszeren elért nyereséget.

(7) a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból (!) származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve az Uniót is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más ésszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért az Unióban ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni. Ha mód van rá, olyan, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megindítása után rövid időn belül tájékoztatni kell a kijelölt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és tíz nap áll rendelkezésükre észrevételeik megtételére.

- b) A Kínai Népköztársaságból, Vietnamból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat megindításának idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattalal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó/termelő megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó/termelő vagy gyártók/termelők számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.
- c) A b) pont szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó/termelő piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:

— a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,

— a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,

(!) Ideértve Albániát, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Grúzá, Kirgizisztánt, Moldovát, Mongóliát, Örményországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt és Üzbegisztánt.

- a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,
- az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
- a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

Rendes esetben a vizsgálat megindításától számított hét hónapon belül, de minden esetben legkésőbb nyolc hónapon belül döntést kell hozni arról, hogy a gyártó/termelő megfelel-e az e pontban említett kritériumoknak, miután az Unió érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad. A Bizottság a b) pont szerinti kérelmekre vonatkozó elemzésével kapcsolatban főszabályként a vizsgálat megindításától számított 28 héten belül nyújt tájékoztatást a tagállamoknak.

- d) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, akkor az e bekezdés b) és c) pontja szerinti döntés a vizsgálatban részt vevő felekre, valamint a 17. cikk (3) bekezdése alapján egyedi elbánásban részesült gyártókra/termelőkre korlátozódik.

## B. EXPORTÁR

- (8) Az exportár az exportáló országból az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

- (9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani az uniós határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

A kiigazítandó tételek magukban foglalják azokat, amelyeket rendszerint az importőr visel, de amelyeket a felek közül, akár az Unión belül, akár azon kívül, az fizet meg, aki az importőrrel vagy az exportőrrel üzleti kapcsolatban áll vagy vele kompenzációs megállapodást kötött, beleértve a szokásos fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellék-költségeket; az importáló országban a termékek behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő vámokat, az esetleges dömpingellenes vámokat és más adókat; az ésszerű értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a haszonkulcsot.

## C. ÖSSZEHAONLÍTÁS

- (10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

### a) Fizikai jellemzők

Ki kell igazítani az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségeket. A kiigazítás mértékének összhangban kell lennie az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értékével.

### b) Behozatali költségek és közvetett adók

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket az Unióba exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

## c) Árengedmények, kedvezmények és mennyiségek

Ki kell igazítani az árengedmények és a kedvezmények különbségeit, beleértve a mennyiségi kedvezményeket is, ha ezek mennyiségileg megfelelően meghatározottak és közvetlenül kötődnek a kérdéses eladásokhoz. Kiigazítást lehet tenni a később esedékesé váló árengedmények és kedvezmények vonatkozásában is, ha a követelés a korábbi időszakok következetes gyakorlatán alapul, ideértve az árengedményekre, illetve kedvezményekre való jogosultság feltételeinek való megfelelést is.

## d) A kereskedelem szintje

i. Biztosítani kell a kereskedelmi szintek esetleges különbségeinek kiigazítását, beleértve minden olyan eltérést, amely az eredetibereendezés-gyártói eladásokban keletkezhet, ha mindkét piac terjesztési láncá vonatkozásában bizonyítást nyer, hogy az exportár – beleértve a számtanilag képzett exportárat is – a rendes értéktől eltérő kereskedelmi szinten van, és hogy ez az eltérés az árak összehasonlíthatóságát befolyásolta, amit az exportáló ország hazai piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó szerepének és árainak tartós és határozott különbségei igazolnak. A kiigazítás mértékének az eltérés piaci értékén kell alapulnia.

ii. Az i. alpontban nem említett körülmények között azonban külön kiigazítás végezhető, ha a kereskedelem szintjében mutatkozó meglévő eltérés nem határozható meg az exportáló országok hazai piacán a megfelelő szintek hiánya miatt, vagy ha bizonyos funkciókról egyértelműen kimutatható, hogy az összehasonlítás során alkalmazandó kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szintekre vonatkoznak.

## e) Fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek

Ki kell igazítani az érintett terméknek az exportőr telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. Ezek a költségek magukban foglalják a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségeket.

## f) Csomagolás

Ki kell igazítani az érintett termék csomagolásával kapcsolatos közvetlen költségek eltéréseit.

## g) Hitel

Ki kell igazítani a szóban forgó eladásokra nyújtott bármely hitel költségének különbségeit, amennyiben ezt a tényezőt a felszámított ár megállapításakor figyelembe veszik.

## h) Eladás utáni költségek

Ki kell igazítani a jogszabály és/vagy az adásvételi szerződés által meghatározottak szerint nyújtott szavatosság, jótállás, műszaki támogatás és vevőszolgálat közvetlen költségeinek különbségeit.

## i) Jutalékok

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit.

A „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

## j) Pénznemek átváltása

Ha az árak összehasonlításához valutaátváltásra van szükség, az ilyen átváltást az eladás napján érvényes árfolyam szerint kell végezni, kivéve, ha a szóban forgó exporteladáshoz közvetlenül határidős piaci valutaadás kapcsolódik, amely esetben a határidős piaci eladás árfolyamát kell használni. Az eladás napja rendszerint a számla keltének a napja, de használható a szerződés, a vételi megbízás vagy a rendelés-visszaigazolás dátuma is, ha ezekkel az eladás főbb feltételeit pontosabban meg lehet állapítani. Az árfolyam-ingadozásokat figyelmen kívül kell hagyni, és az exportőröknek 60 napot kell biztosítani a vizsgálati időszak alatti tartós árfolyammozgások figyelembevételére.

## k) Egyéb tényezők

Kiigazítást lehet végezni az a)-j) pontban nem említett egyéb, tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különösen ha a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

## D. DÖMPINGKÜLÖNBÖZET

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának az Unióba irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek az Unióba exportált termékek egyes exportáiraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban az Unióba irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.

(12) A dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárat meghaladja. Eltérő dömpingkülönbözet esetén súlyozott átlagú dömpingkülönbözetet lehet megállapítani.

## 3. cikk

**A kár megállapítása**

(1) E rendelet alkalmazásában a „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, az uniós gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az uniós gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kár megállapításának egyértelmű bizonyítékokon és az alábbiak tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia:

a) a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek ára gyakorolt hatása; és

b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az arra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős áralakítás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá

b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló.

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbözet tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének és a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; az uniós árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak az uniós gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik: a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége; a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai; a harmadik országbeli és az uniós gyártók/termelők korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny; a technológiai fejlődés, valamint az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye; és az uniós gazdasági ágazat termelékenységé.

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik e termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók/termelők eladásai és nyeresége. Ha a termelés ilyen elhatárolására nincs lehetőség, a dömpingelt behozatal hatását az olyan hasonló terméket magában foglaló legszűkebb termékcsoport vagy termékskála termelésének vizsgálatával kell megállapítani, amelyre nézve a szükséges információ rendelkezésre áll.

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előreláthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

- a) az Unió piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;
- b) van-e az exportőr részéről elegendő szabad kapacitás vagy megnövekszik-e ez a kapacitás a közeljövőben és lényeges mértékben, amely az Unióba irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;
- c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt;
- d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.

#### 4. cikk

### Az uniós gazdasági ágazat fogalmának meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában az „uniós gazdasági ágazat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek uniós gyártóinak/termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes uniós termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki, kivéve:

- a) ha a gyártók kapcsolatban állnak az állítólagosan dömpingelt termék exportőreivel vagy importőreivel, illetve ha ők maguk ezen termékek importőrei, az „uniós gazdasági ágazat” kifejezés a többi gyártóra/termelőre vonatkozó kifejezésként értelmezhető;
- b) kivételes körülmények esetén az Unió területét a kérdéses termelés vonatkozásában két vagy több versenyző piacra lehet felosztani, és az e piacon működő gyártók/termelők külön gazdasági ágazatnak tekinthetők, ha:
  - i. e piac gyártói/termelői a kérdéses termék gyártásának/termelésének egészét vagy majdnem egészét ezen a piacon értékesítik; és



- ii. az ezen a piacon jelentkező keresletet a kérdéses terméknek az Unió más régióiban működő gyártói/termelői lényeges mértékben nem elégítik ki.

Ilyen körülmények között a kár fennállta akkor is megállapítható, ha a teljes uniós gazdasági ágazat jelentős hányada nem károsodik, feltéve, hogy a dömpingelt behozatal egy ilyen elszigetelt piacon összpontosul, továbbá hogy a dömpingelt behozatal az ilyen piacon belüli, a teljes vagy majdnem a teljes termelésben részt vevő gyártóknak/termelőknek kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a gyártókat/termelőket csak akkor kell az exportőrökkel vagy importőrökkel kapcsolatban állóknak tekinteni, ha:

- a) valamelyikük közvetlenül vagy közvetve irányítja a másikat;
- b) mindegyikük egy harmadik személy közvetlen vagy közvetett irányítása alatt áll; vagy ha
- c) közösen egy harmadik személyt közvetlenül vagy közvetve irányítanak, feltéve, hogy joggal hihető vagy alaposan feltételezhető, hogy a kapcsolat hatására az érintett gyártó/termelő a kapcsolatban nem álló gyártókhöz/termelőkhöz képest eltérő magatartást tanúsít.

E bekezdés alkalmazásában az egyik fél akkor irányítja a másikat, ha jogi vagy működési szempontból abban a helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozhatja vagy utasíthatja.

(3) Amennyiben az „uniós gazdasági ágazat” kifejezést úgy értelmezték, mint amely egy adott régió gyártóira/termelőire utal, az exportőröknek lehetőséget kell adni a 8. cikk szerinti kötelezettségvállalások felajánlására az érintett régió vonatkozásában. Ezekben az esetekben az intézkedésekhez fűződő uniós érdek megállapításánál külön figyelmet kell szentelni a régió érdekeinek. Ha az exportőrök haladéktalanul nem ajánlanak fel megfelelő kötelezettségvállalást, vagy ha a 8. cikk (9) és (10) bekezdésében meghatározott helyzet áll elő, akkor ideiglenes vagy végleges vámot lehet kivetni az Unió egészére vonatkozóan. Ezekben az esetekben a vám – ha az megvalósítható – meghatározott gyártókra/termelőkre vagy exportőrökre korlátozódhat.

(4) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit e cikkre is alkalmazni kell.

## 5. cikk

### Az eljárás megindítása

(1) A (6) bekezdésben szabályozottak kivételével, az állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló vizsgálatot bármely természetes vagy jogi személy vagy az uniós gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet írásbeli panaszára kell megindítani.

A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni.

Amennyiben – panasz hiányában – egy tagállam megfelelő bizonyítékokkal rendelkezik a dömpingről és az uniós gazdasági ágazatot emiatt érő károkról, e bizonyítékról haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdés szerinti panasznak tartalmaznia kell a dömpingre, a kárra, valamint az állítólagosan dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó bizonyítékot. A panasznak a következő, a panaszos számára szokászerűen hozzáférhető információkat kell tartalmaznia:

- a) a panaszos megjelölését és a panaszos által gyártott hasonló termék Unión belüli gyártása mennyiségének és értékének leírását. Ha az írásbeli panaszt a uniós gazdasági ágazat nevében teszik meg, a panasznak a hasonló termék összes ismert uniós gyártójának/termelőjének (vagy a hasonló termék uniós gyártói/termelői szervezeteinek) felsorolásával és – lehetőség szerint – az e gyártók/termelők által gyártott hasonló termék uniós előállítás/termelése mennyiségének és értékének feltüntetésével azonosítania kell azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszt benyújtották;

- b) az állítólagosan dömpingelt termék teljes leírását, a kérdéses exportáló vagy származási ország vagy országok megnevezését, minden ismert exportőr vagy külföldi gyártó/termelő megnevezését és a kérdéses termék ismert importőreinek névsorát;
- c) a kérdéses termék árát a terméknek az exportáló vagy származási ország vagy országok hazai piacán való fogyasztásra szánt értékesítése esetén (vagy ahol ez lehetséges, azt hogy a származási vagy exportáló ország vagy országok a terméket milyen áron értékesítik harmadik országba vagy országokba, illetve a termék számtanilag képzett értékét), továbbá az exportárakat, vagy ahol ez indokolt, azokat az árakat, amelyen a termék az Unión belül független vevő részére először viszonteladásra kerül;
- d) az állítólagosan dömpingelt behozatal mennyiségének változásait, a behozatalnak az uniós piacon a hasonló termékek árára gyakorolt hatásait, valamint a behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt, ebből következő hatását, az uniós gazdasági ágazat állapotát befolyásoló, a 3. cikk (3) és (5) bekezdésében felsoroltakhoz hasonló, releváns tényezők és mutatók alapján.

(3) A Bizottságnak, amennyire csak lehetséges, meg kell vizsgálnia a panaszban foglalt bizonyítékok pontosságát és helyállóságát, annak megállapítása céljából, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(4) Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak a hasonló termékek uniós gyártói/termelői részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok az uniós gyártók/termelők támogatják, akiknek együttes termelése az uniós gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50 %-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató uniós gyártók/termelők részesedése a uniós gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb mint 25 %.

(5) A hatóságoknak, amennyiben nem született határozat a vizsgálat megindításáról, tartózkodniuk kell a vizsgálat megindítására irányuló panasz nyilvánosságra hozatalától. A megfelelően igazolt panasz átvétele után és a vizsgálat megindítására irányuló eljárás előtt azonban az érintett exportáló ország kormányát értesíteni kell.

(6) Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a Bizottság úgy határoz, hogy anélkül indít vizsgálatot, hogy az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtott, vizsgálat megindítására irányuló írásbeli panaszt kapott volna, a vizsgálat megindításához a (2) bekezdésben előírtaknak megfelelően elegendő bizonyítékkal kell rendelkeznie a dömpingelt behozatalról, a kárról és az okozati összefüggésről. A Bizottság azt követően, hogy megállapította az eljárás megindításának szükségességét, tájékoztatja erről a tagállamokat.

(7) A dömpingre és a kárra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell figyelembe venni a vizsgálat megindításáról, illetve az annak mellőzéséről szóló határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha nincs elegendő, a dömpingre vagy a kárra vonatkozó olyan bizonyíték, amely az eljárás megindítását indokolná. Nem indítható eljárás azokkal az országokkal szemben, amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1 %-át, kivéve, ha ezek az országok együttesen az uniós fogyasztás 3 vagy több százalékát adják.

(8) A panaszt a vizsgálat megindítása előtt vissza lehet vonni, ilyen esetben azt be nem nyújtottnak kell tekinteni.

(9) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül megindítja a vizsgálatot, és az eljárás megindításáról értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Amennyiben a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasznak a Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell a panasztevőt. A Bizottság a panasz benyújtását követően alapszabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat a panaszra vonatkozó elemzéséről.

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell.

Az értesítésben meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejthetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni. Az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik.

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panasznak az (1) bekezdés értelmében kézhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.

(12) A dömpingellenes vizsgálat a vámkezelési eljárásokat nem akadályozhatja.

## 6. cikk

### A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, uniós szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni.

A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

(2) Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételétől kell számítani, és a kérdőívet ebben az esetben attól a naptól számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni, amikor azt az exportőrnek elküldték, vagy az exportáló ország illetékes diplomáciai képviselőjének továbbították. A 30 napos határidő, a vizsgálati határidőkre figyelemmel, meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, sajátos körülményeire vonatkozó indokot hoz fel az ilyen hosszabbítás mellett.

(3) A Bizottság a tagállamoktól tájékoztatást kérhet, és a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e kérés teljesítése érdekében.

A tagállamok a kért információkat minden elvégzett szemle, ellenőrzés vagy vizsgálat eredményével együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha az információk közérdekűek, vagy ha valamelyik tagállam kéri azok rendelkezésre bocsátását, a Bizottság megküldi azokat a tagállamoknak, feltéve, hogy azok nem bizalmasak, mely esetben azokról egy nem bizalmas összefoglalót küld.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy elsősorban az importőrök, kereskedők és uniós gyártók/termelők körében hajtsanak végre minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, és végezzenek vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyezésüket adják, továbbá hogy a kérdéses ország kormányát hivatalosan értesítették és az nem emelt kifogást.

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a Bizottság e kérésének teljesítése érdekében.

Ha a Bizottság vagy valamelyik tagállam kéri, a Bizottság tisztségviselői felhatalmazást kapnak arra, hogy a tagállamok tisztségviselőit segítség feladataik ellátásában.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül meghallgatásra irányuló írásbeli kérelmet nyújtottak be, amelyből kiderül, hogy olyan érdekelt felek, akikre az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

(6) Azoknak az importőröknek, exportőröknek, az exportáló ország kormányát képviselőnek és panaszosoknak, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, kérésükre alkalmat kell adni arra, hogy az ellentétes álláspontok ismertetése és az ellenérvek előadása céljából az ellenérdekű felekkel találkozzanak.

Az ilyen alkalmak biztosításakor tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére és a felek érdekeire.

A találkozón való megjelenés egyik fél számára sem kötelező, és a megjelenés elmulasztása az érintett fél ügyét nem érintheti hátrányosan.

E bekezdés alapján nyújtott szóbeli tájékoztatást abban az esetben kell figyelembe venni, ha azt később írásban is megerősítik.

(7) Azok a panaszosok, importőrök és exportőrök, valamint képviselői szervezeteik, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői, ha írásban kérik, az uniós vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas.

Ezek a felek az ilyen információkra válaszolhatnak, és észrevételeiket, amennyiben azok a válaszban kellően megalapozottak, figyelembe kell venni.

(8) A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.

(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben be kell fejezni.

## 7. cikk

### Ideiglenes intézkedések

(1) Ideiglenes vámokat lehet kivetni, ha

- a) az 5. cikknek megfelelően eljárás indult;
- b) erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére;
- c) amennyiben a dömping és az ebből következően az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár ténye időleges megállapítást nyert; és
- d) az Unió érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából.

Az ideiglenes vámokat legkorábban az eljárás megindításától számított 60 nappal és legkésőbb az eljárás megindítása után kilenc hónappal lehet kivetni.

(2) Az ideiglenes dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbötetet, de a különbötetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetésére.

(3) Az ideiglenes vámokat garanciával kell biztosítani, és az érintett termékek az ilyen garancia rendelkezésre bocsátásától függően hozhatók szabad forgalomba az Unión belül.

(4) Az ideiglenes intézkedéseket a Bizottság a 15. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében hozza meg.

(5) Ha egy tagállam a Bizottságtól azonnali beavatkozást kér, és ha az (1) bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek, a Bizottság legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határoz az ideiglenes dömping-ellenes vám kivetéséről.

(6) Ideiglenes vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, vagy kilenc hónapra is kivethetők. Az ideiglenes vámok időtartamát meghosszabbítani vagy azokat kilenc hónapra kivetni azonban csak akkor lehet, ha ezt az érintett kereskedelem jelentős hányadát képviselő exportőrök kérik, vagy a Bizottság értesítésére ez ellen nem tiltakoznak.

## 8. cikk

### Kötelezettségvállalások

(1) Amennyiben sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármely exportőrnek az árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására vonatkozó megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását elfogadhatja, amennyiben meggyőződött arról, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vám vagy az adott esetben a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a dömpingkülönbözetnél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.

(2) Kötelezettségvállalásra a Bizottság is javaslatot tehet, de az ilyen kötelezettségvállalások megtételére egyik exportőr sem köteles. Ha ilyen kötelezettségvállalást az exportőrök nem ajánlanak fel, vagy az erre való felhívást nem fogadják el, az az ügy megítélését semmilyen módon nem befolyásolhatja hátrányosan.

Sor kerülhet azonban annak megállapítására, hogy a károkozás bekövetkezésének veszélye valószínűbb abban az esetben, ha a dömpingelt behozatal folytatódik. Nem kérhető, illetve nem fogadható el kötelezettségvállalás az exportőrtől mindaddig, amíg a dömping és az ilyen dömping által okozott kár tényének ideiglenes megállapítására nem került sor.

Rendkívüli körülményektől eltekintve, kötelezettségvállalásokat legkésőbb a 20. cikk (5) bekezdése szerinti előterjesztések megtételére nyitva álló határidő végéig lehet felajánlani.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem szükséges elfogadni, ha elfogadásuk nem jár gyakorlati haszonnal, például a tényleges vagy potenciális exportőrök túlságosan nagy száma vagy más ok miatt, beleértve az általános megfontolásból fakadó okokat is. Az érintett exportőrrel közölni lehet azokat az okokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás okait a végső határozatban kell megjelölni.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felek kötelesek e kötelezettségvállalásuk egy nem bizalmas változatát rendelkezésre bocsátani abból a célból, hogy az a vizsgálatban érdekelt felek számára hozzáférhető legyen.

(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a dömpingről és a kárról folytatott vizsgálatot rendszerint be kell fejezni. Ilyen esetben, ha a dömping vagy a kár ténye nem nyer megállapítást, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve azokat az eseteket, amikor e megállapítás jelentős részben a kötelezettségvállalás létének az eredménye. Ez utóbbi esetben megkövetelhető a kötelezettségvállalás ésszerű ideig való fenntartása.

Abban az esetben, ha a dömping és a kár tényét megerősítő megállapítás születik, a kötelezettségvállalás az abban foglalt feltételeknek, valamint e rendelet rendelkezéseinek megfelelően hatályban marad.

(7) A Bizottság minden olyan exportőről, akinek kötelezettségvállalását elfogadták, megköveteli a e kötelezettségvállalás teljesítéséről szóló tájékoztatás rendszeres időközönkénti nyújtását és a vonatkozó adatok ellenőrzésének engedélyezését. E követelmények nem teljesítése a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Ha bizonyos exportőrök kötelezettségvállalásának elfogadására a vizsgálat során kerül sor, ezek a 11. cikk értelmében azon a napon lépnek hatályba, amikor az exportáló országra vonatkozó vizsgálat befejeződött.

(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását bizottsági határozattal vagy adott esetben bizottsági rendelettel formálisan is vissza kell vonni, miáltal automatikusan érvénybe lép a Bizottság által a 7. cikkkel összhangban kivetett ideiglenes vám vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám, feltéve, hogy az érintett exportőr lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vonta vissza a kötelezettségvállalását. A Bizottság a kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó döntéséről tájékoztatja a tagállamokat.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az ezt követő, arra irányuló vizsgálat, hogy valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely kötelezettségvállalást megszegtek, illetve amennyiben olyan kötelezettségvállalás megszegésére vagy visszavonására kerül sor, amely kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 7. cikknek megfelelően ideiglenes vám vehető ki.

## 9. cikk

### **Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vám kivetése**

(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve, ha ez a megszüntetés az Unió érdekeit sértené.

(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezt az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözet (az exportár százalékában kifejezve) 2 %-nál kevesebb, azzal a feltétellel, hogy amennyiben a különbözet az egyes exportőröknél kevesebb mint 2 %, csak a vizsgálat megszüntetésére kerül sor, de az exportőrök továbbra is eljárás alatt állnak és bármely, a 11. cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során újra vizsgálat alá vehetők.

(4) Ha a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az az által okozott kár, és az uniós érdek szükségessé teszi a 21. cikk szerinti beavatkozást, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Ha ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal megindítja.

A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de alacsonyabbnak kell lennie a különbözetnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.

(5) Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül minden esetben megfelelő mértékű dömpingellenes vámot kell kivetni egy termék minden olyan behozatalára, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz, kivéve az olyan forrásokból származó behozatalokat, amelyekre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalások kerültek elfogadásra.

A dömpingellenes intézkedéseket elrendelő rendeletben minden egyes szállítóra meg kell állapítani a vámot, vagy ha ez kivitelezhetetlen lenne, akkor az érintett szállító országra. A többi szállítótól vagy az államtól jogilag elkülönülő szállítók a vám megállapítása céljából azonban tekinthetők egyetlen egységnek. Ezen albekezdés alkalmazásában figyelembe vehetők olyan tényezők, mint pl. a szállítók közötti vagy a szállítók és az állam közötti szerkezeti vagy vállalati kapcsolatok, az árképzést és a kibocsátást érintő állami irányítás vagy jelentős befolyás, illetve a szállító ország gazdasági szerkezete.

(6) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe fel nem vett exportőrök vagy gyártók/termelők behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbözöt súlyozott átlagát, függetlenül attól, hogy az ezen felekre a rendes értéket 2. cikk (1)–(6) bekezdése vagy a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján állapították-e meg.

E bekezdés alkalmazásakor a Bizottság figyelmen kívül hagy minden nulla, csekély mértékű, valamint a 18. cikkben foglalt körülmények között megállapított különbözetet.

Egyéni váموkat kell kivetni az exportőr vagy gyártó/termelő azon importjaira, amelyek a 17. cikk alapján egyéni elbírálásban részesülnek.

#### 10. cikk

#### Visszaható hatály

(1) Ideiglenes intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott intézkedések hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba.

(2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az okozott kár, a Bizottság, függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges dömpingellenes vám kivetésére, határoz arról, hogy az ideiglenes vám összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni.

E célból a „kár” fogalmába nem tartozik bele az Unió valamely gazdasági ágazata létrehozásának jelentős hátráltatása, sem a jelentős károkozással való fenyegetés, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ideiglenes intézkedések hiányában ez jelentős kárhoz vezetne. Minden más ilyen fenyegetést vagy hátráltatást magában foglaló esetben az ideiglenes összegeket el kell engedni és a végleges váموkat csak attól az időponttól lehet kivetni, amikor a fenyegetés vagy a jelentős hátráltatás végleges megállapítást nyert.

(3) Ha a végleges dömpingellenes vám összege magasabb, mint az ideiglenes vámé, a különbözetet nem lehet beszedni. Ha a végleges dömpingellenes vám összege alacsonyabb, mint az ideiglenes vámé, a vám összegét újra kell számítani. Ha a végleges megállapítás szerint nem történt dömping, az ideiglenes vámot nem lehet megerősíteni.

(4) Végleges dömpingellenes vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal, de nem a vizsgálat megindítása előtt kerültek fogyasztás céljából forgalomba, feltéve, hogy:

a) a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették;

b) az érintett importőröknek a Bizottság lehetőséget adott észrevételeik megtételére;

- c) a kérdéses termék dömpingje már huzamos ideje zajlik, illetve az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően; valamint
- d) a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható, ami – figyelembe véve az időzítést, a behozatal mennyiségét és az egyéb körülményeket – várhatóan komolyan rontaná az alkalmazandó végleges dömpingellenes vám javító hatását.
- (5) A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra.

### 11. cikk

#### Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés

(1) A dömpingellenes intézkedések csak addig és olyan mértékben maradnak hatályban, amíg és amennyire az a kárt okozó dömping kivédéséhez szükséges.

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivétését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve, ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy az uniós gyártók/termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát meg kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és az uniós gyártók/termelők számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejártá a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezután az Unió gyártóinak/termelőinek – az ötéves időszak lejártá előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy az uniós gyártók/termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.



Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.

(4) Felülvizsgálatot kell lefolytatni abban az esetben is, ha a kérdéses exportáló országban az egyéni dömpingkülönbözetet olyan új exportőrre nézve kell megállapítani, aki a terméket nem exportálta abban a vizsgálati időszakban, amelyen az intézkedések alapultak.

Felülvizsgálatot kell indítani abban az esetben, ha az új exportőr vagy gyártó/termelő bizonyítani tudja, hogy az exportáló ország egyetlen olyan exportőrével vagy gyártójával/termelőjével sem áll kapcsolatban, akikre a termékre kivetett dömpingellenes intézkedések vonatkoznak és ténylegesen a vizsgálati időszakot követően exportált az Unióba, vagy ha igazolni tudja, hogy visszavonhatatlan szerződési kötelezettséget vállalt egy jelentős mennyiségnek az Unióba történő exportjára.

Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatot azután kell megindítani és gyorsított eljárásban lefolytatni, hogy az uniós gyártók/termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. A vámot megállapító rendelet módosításával és az importtermék 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételének kötelezővé tételével a felülvizsgálatot megindító bizottsági rendelet az érvényben levő vámot az érintett új exportőrre vonatkozóan hatályon kívül helyezi annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a felülvizsgálat dömping fennállását állapítaná meg az ilyen exportőrre vonatkozóan, a dömpingellenes vámokat a felülvizsgálat megindításának időpontjára visszamenőleges hatállyal lehessen kivetni.

E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az esetekre, amikor a vámok a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően kerültek megállapításra.

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell.

A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben le kell zárni.

A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

Amennyiben a vizsgálatot a második, harmadik és negyedik albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik a (2) bekezdés szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik a (2) és (3) bekezdés szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megindították, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg indították meg, illetve
- változatlanul maradnak a (3) és (4) bekezdés szerinti vizsgálat során.

Az intézkedéseknek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. A Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében határoz arról, hogy megindítja-e az e cikk (2) bekezdése szerinti felülvizsgálatokat. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely gazdasági szereplő vagy tagállam az e cikk (3), illetve (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat megindításához indokolással szolgáló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy ha a Bizottság maga állapította meg, hogy felül kell vizsgálni az intézkedések további alkalmazásának szükségességét.

Amennyiben a felülvizsgálatok indokoltá teszik, az intézkedéseket – a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban – az e cikk (2) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, vagy a (3), illetve a (4) bekezdés alapján hatályon kívül kell helyezni, fenn kell tartani vagy módosítani kell őket.

Ha az intézkedéseket csak egyes exportőrök és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az említett exportőrökkel szemben nem szűnik meg, azok az e cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott bármely későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vonhatók.

(7) Ha az intézkedések (2) bekezdésben meghatározott alkalmazási időszakának végén az intézkedések (3) bekezdés szerinti felülvizsgálata folyamatban van, a felülvizsgálatnak a (2) bekezdésben meghatározott körülményekre is ki kell terjednie.

(8) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözlet megszűnt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van.

A dömpingellenes vám visszatérítésének igénylésekor az importőrnek kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelmet azon tagállamon keresztül kell benyújtani, amelynek a területén a termékeket szabad forgalomba bocsátották, és attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az illetékes hatóságok a kivetendő végleges vámok összegét jogszerűen megállapították, vagy amikor az ideiglenes vám által biztosított összeg beszedéséről végleges döntés született. A tagállamoknak a kérelmet haladéktalanul továbbítaniuk kell a Bizottsághoz.

A visszatérítési kérelem csak akkor tekinthető bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak, ha pontos információkat tartalmaz a dömpingellenes vámok visszaigényelt összegére vonatkozóan, és ha az ezen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatos összes vámokmányt csatolják. A kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia továbbá, egy reprezentatív időszakra nézve, a rendes értékekről és az Unióba irányuló exportárakról azon exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, amelyre a vámot alkalmazni kell. Abban az esetben, ha az importőr nem áll üzleti kapcsolatban (associated = társult) az érintett exportőrrel vagy gyártóval/termelővel és ilyen információ nem áll azonnal rendelkezésre, illetve ha az exportőr vagy a gyártó/termelő nem hajlandó azt az importőr rendelkezésére bocsátani, a kérelemnek az exportőr vagy a gyártó/termelő arról szóló nyilatkozatát kell tartalmaznia, hogy az e cikkben meghatározottak szerint a dömpingkülönbözlet csökkent vagy megszűnt, és hogy az azt alátámasztó vonatkozó bizonyítékokat ismertetni fogja a Bizottsággal. Ha az exportőr vagy a gyártó/termelő ezeket a bizonyítékokat ésszerű időn belül nem nyújtja be, a kérelmet el kell utasítani.

A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, illetve ha igen, milyen mértékben; bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, ami után az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy indokolt-e visszatérítést fizetni, illetve ha igen, milyen mértékben. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a kérelem vizsgálatát, tájékoztatja erről a tagállamokat.

A vámokat rendszerint 12 hónapon belül kell visszatéríteni, és semmilyen körülmények között nem telhet el 18 hónapnál több attól az időponttól, amikor a dömpingellenes vámmal sújtott termék importőre a bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott visszatérítési kérelmet benyújtotta.

Az engedélyezett visszatérítést a tagállamoknak rendszerint a Bizottság határozatának meghozatalától számított 90 napon belül kell kifizetniük.

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

(10) Az e cikk értelmében lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságnak a 2. cikkel összhangban meg kell vizsgálnia az exportárok megbízhatóságát. Amennyiben azonban olyan döntés születik, hogy az exportárat a 2. cikk (9) bekezdésének megfelelően kell képezni, az exportárat a kifizetett dömpingellenes vám összegének levonása nélkül kell kiszámítani, amennyiben döntő bizonyítékok vannak arra nézve, hogy a vám megfelelő módon megjelenik a viszonteladói árakban és az azt követő eladási árakban az Unió területén.

## 12. cikk

**Visszanyerés**

(1) Ha az uniós gazdasági ágazat vagy bármely más érdekelt fél –főszabályként az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt nyújt be arról, hogy az eredeti vizsgálati időszak után és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy az Unióban az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem vagy nem kielégítő mértékben változott, a Bizottság újra megindíthatja a vizsgálatot annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél a vizsgálat újbóli megindítását igazoló, elegendő információval szolgált, és a Bizottság elvégezte annak vizsgálatát.

A Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére – az első albekezdésben megállapított feltételek alapján – a vizsgálatot újra meg lehet indítani.

(2) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálat során az exportőrök, az importőrök, valamint az uniós gyártók/termelők számára lehetőséget kell nyújtani a helyzet tisztázására a viszonteladói árakra és az azt követő eladási árakra vonatkozóan: ha megállapítást nyer, hogy az intézkedésnek áremelkedést kellett volna előidéznie, akkor a korábban, a 3. cikkel összhangban megállapított kár elhárítása érdekében az exportárakat a 2. cikknek megfelelően újra kell értékelni, és a dömpingkülönbözeteket az újraértékelt exportárak figyelembevételével kell újraszámítani. Ha úgy ítélik meg, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesülnek, mert az exportárak az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően csökkentek, a dömpingkülönbözeteket ezen alacsonyabb exportárak figyelembevételével újra lehet számítani.

(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva és az exportárakra vonatkozó új ténymegállapításoknak megfelelően módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.

(4) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított hat hónapon belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot az újbóli vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

Amennyiben az újbóli vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések változatlanok maradnak. Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(5) A rendes érték állítólagos változásait e cikk alkalmazásakor csak akkor kell figyelembe venni, ha a felülvizsgált rendes értékre vonatkozó bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott információkat a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátják. Ha a rendes értékek felülvizsgálata a vizsgálat részét képezi, az új vizsgálat befejezéséig az importált termékek nyilvántartásba vétele a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően kötelezővé tehető.

## 13. cikk

**Az intézkedések kijátszása**

(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára.

Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül.

A kijátszás a harmadik országok és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

A harmadik albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között:

- a) az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait;
- b) az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását;
- c) az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és gyártók/termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók/termelők termékeiket a gyártók/termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett gyártókon/termelőkön keresztül exportálják;
- d) továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek az Unióban vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) Az Unióban vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

- a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak; és
- b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25 %-ánál; és
- c) az alássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy valamely tagállam, illetve bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az (1) bekezdésben meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.

A vizsgálatokat a Bizottság folytatja le. A Bizottságot ebben segíthetik a vámhatóságok; a vizsgálatot kilenc hónapon belül kell lezárni.

Amennyiben a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez.

A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megindítására vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel.

A mentességet a Bizottság határozata alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a vizsgálatát, tájékoztatja a tagállamokat.

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy esetlegesen kérelmező felek száma jelentős, a Bizottság dönthet úgy, hogy megindítja az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatát. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan, a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.

(5) Az e cikkben foglaltak semmiképpen sem akadályozhatják a vámra vonatkozó hatályos rendelkezések rendes alkalmazását.

#### 14. cikk

### Általános rendelkezések

(1) Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről, az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint, a tagállamok gondoskodnak. Az ilyen vámokat az importárakra kivetett rendes vámoktól, adóktól és egyéb terhektől függetlenül kell beszedni.

Egyetlen termékre sem lehet egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámot is kivetni a dömping vagy exporttámogatás miatt előálló egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából.

(2) Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat megállapító rendeleteket és a kötelezettségvállalásokat elfogadó vagy a vizsgálatok, illetve eljárások megszüntetéséről szóló rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

Ezek a rendeletek vagy határozatok, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, tartalmazzák különösen az érintett exportőrök nevét, ha lehetséges, vagy az érintett országok nevét, a termék leírását és a dömping, valamint a kár meghatározása szempontjából lényeges tények és szempontok összefoglalását. A rendelet vagy a határozat egy példányát minden esetben meg kell küldeni az ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a felülvizsgálatokra is.

(3) E rendelet alapján külön rendelkezéseket lehet elfogadni, különösen a származás fogalmának a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben <sup>(1)</sup> szereplő közös meghatározása vonatkozásában bevezetett intézkedéseket.

(4) A Bizottság az Unió érdekében, a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében hozott határozattal kilenc hónapos időtartamra felfüggesztheti az e rendelet alapján bevezetett intézkedéseket. A felfüggesztést a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében eljárva további legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja.

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Az intézkedések a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármikor visszaállíthatók, ha a felfüggesztés indoka megszűnik.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

(5) A Bizottság a tagállamok megfelelő időben történő értesítését követően utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a behozatal nyilvántartásba vételéhez, annak érdekében, hogy ezen intézkedések ezt követően a nyilvántartásba vétel napjától azonnal alkalmazhatók legyenek az érintett behozatalra. A nyilvántartásba vételi kötelezettséget az uniós gazdasági ágazatnak egy ilyen intézkedés indokoltságát megfelelően bizonyító kérelme után lehet az importtermékekre bevezetni. A nyilvántartásba vételt rendelettel kell bevezetni, amelynek meg kell határoznia az intézkedés célját és, adott esetben, a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Az importtermékekre kilenc hónapnál hosszabb idejű nyilvántartásba vételi kötelezettséget nem lehet megállapítani.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést terjesztenek a Bizottság elé a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek importforgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság – eseti alapon – kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információkra a 19. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.

#### 15. cikk

##### A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek a 4. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

(5) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben az e cikk (3) bekezdése szerinti végleges intézkedés elfogadása céljából vagy az e rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti lejárati felülvizsgálatok kezdeményezéséről vagy az attól való eltekintésről történő döntéshozatal céljából írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagoknak a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban vita tárgyát képezte, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban nem képezte vita tárgyát, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(6) A bizottság valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság felvetése alapján megvizsgálhatja az e rendelet alkalmazásával összefüggő bármilyen ügyet. A tagállamok tájékoztatást kérhetnek, illetve véleménycserét folytathatnak a bizottságban vagy közvetlenül a Bizottsággal.

#### 16. cikk

##### Ellenőrző látogatások

(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók/termelők, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.

(2) Szükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, és hogy ez utóbbi a vizsgálatot nem ellenzi. Az érintett cégek beleegyezésének kézhezvétele után a Bizottság értesíti az exportáló ország hatóságait a felkeresendő cégek nevéről és címéről, valamint az egyeztetett időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatások során ellenőrizendő információk jellegéről és minden más, az ilyen látogatások során nyújtandó információról, ez azonban nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ellenőrzés alatt a szerzett információk ismeretében a Bizottság további részleteket kérjen.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságot azon tagállamok tisztségviselői segítik, amelyek ezt kérik.

#### 17. cikk

##### Mintavétel

(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához.

(3) A vizsgálat e cikkel összhangban történő korlátozása esetén is ki kell azonban számítani az egyéni dömpingkülönbözetet azon eredetileg ki nem választott exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, aki a szükséges információkat az e rendeletben meghatározott határidőn belül benyújtja, kivéve azt az esetet, ha az exportőrök, illetve a gyártók/termelők száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

(4) Ha a mintavétel mellett döntenek, de a kiválasztott felek egyike vagy mindegyike olyan mértékben tagadja meg az együttműködést, hogy az a vizsgálat eredményét várhatóan jelentősen befolyásolja, új mintát lehet kiválasztani.

Ha azonban az együttműködési készség továbbra is hiányzik vagy nem áll rendelkezésre elegendő idő az új minta kiválasztására, a 18. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

#### 18. cikk

##### Az együttműködés hiánya

(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján ideiglenes vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

(2) Ha valamely fél nem számítógép útján feldolgozott választ ad, az nem minősül az együttműködés megtagadásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a válaszadás a kért formában indokolatlan többletterheléssel vagy indokolatlan többletköltséggel járt volna.

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

(4) A bizonyítékok vagy információk el nem fogadása esetén az azokat szolgáltató felet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Ha a magyarázatok elégtelennek minősülnek, a bizonyítékok vagy információk visszautasításának okait nyilvánosságra kell hozni, és a közzétett ténymegállapításokban fel kell tüntetni.

(5) Ha a megállapítások, köztük a rendes értékre vonatkozók az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, ideértve a panaszban benyújtott információkat, akkor ezeket – amennyiben az kivitelezhető és a vizsgálat határidejének figyelembevételével – ellenőrzésképpen össze kell hasonlítani a rendelkezésre álló, független forrásból származó információkkal, így például a közzétett árlistákkal, hivatalos importstatisztikákkal és vámnyilatkozatokkal, vagy a többi érdekelt fél által a vizsgálat során nyújtott információkkal.

Az ilyen információk a világpiacon vagy, adott esetben, más reprezentatív piacokra vonatkozó releváns adatokat tartalmazhatnak.

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára a vizsgálat eredménye kevésbé lesz kedvezőbb annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

#### 19. cikk

### Bizalmas információk

(1) Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (például, amelynek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől az információt szolgáltató személy az információt szerezte) vagy amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük.

(2) A bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról egy nem titkos összefoglalót kell készíteniük. Ezeknek az összefoglalóknak kellően részletesnek kell lenniük annak érdekében, hogy azokból a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen. Kivételes esetben a felek jelezhetik, hogy ezen információk nem alkalmasak ilyen összefoglalásra. Ilyen kivételes esetben nyilatkozni kell azon okokról, amelyek miatt az összefoglalás nem lehetséges.

(3) Ha a bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összefoglalt nyilvánosságra hozatalát, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve, ha arra megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét. A bizalmas kezelésre irányuló kérelmek önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem zárja ki sem az általános információknak, különösen az e rendelet alapján hozott határozatok alapjául szolgáló okoknak az Unió hatóságai által történő nyilvánosságra hozatalát, sem az Unió által figyelembe vett bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben ezen okok bírósági eljárás során történő indoklása azt szükségessé teszi. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnál figyelembe kell venni az érintett felek ahhoz fűződő törvényes érdekét, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

(5) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információt szolgáltató fél kifejezett engedélye nélkül nem hozhatják nyilvánosságra az e rendelet alapján kapott azon információkat, amelyeknek az információt szolgáltató fél a bizalmas kezelését kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.



(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az érintett termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

## 20. cikk

### Nyilvánosságra hozatal

(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre ideiglenes intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az ideiglenes intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyekben a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az ideiglenes intézkedések során alkalmazottaktól.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott végső nyilvánosságra hozatalra irányuló kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és amennyiben ideiglenes vám kivetésére került sor, a kérelmet a Bizottságnak az ideiglenes vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül meg kell kapnia. Ha ideiglenes vám kivetésére nem került sor, a feleknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság által előírt határidőn belül kérhessék a végső nyilvánosságra hozatalt.

(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, főszabályként legkésőbb a 9. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy szempontokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

Az információk nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, e tényeket és szempontokat a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat a Bizottság által az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő – az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevételével – 10 napnál nem lehet közelebbi. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha újabb végleges nyilvánosságra hozatalra van szükség.

## 21. cikk

### Uniós érdekek

(1) Annak megállapítása, hogy az Unió érdekeinek védelme tesz-e beavatkozást szükségessé, a különböző érdekek összességének, mint a hazai gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeinek értékelésén kell alapulnia. E cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. A feltárt dömping és kár alapján megállapított intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján a hatóságok egyértelműen arra a következtetésre jutottak, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Unió érdekeit.

(2) Annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő alappal rendelkezzenek ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjanak venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése uniós érdeket szolgál-e vagy sem, a panaszosok, az importőrök és képviselői szerveik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviselői szervek a dömpingellenes vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.

(3) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, meghallgatást kérhetnek. Az ilyen kérelemnek helyt kell adni, ha azt a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nyújtják be, és abban megindokolják, hogy az Unió érdekei szempontjából a felek meghallgatására miért van szükség.

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az ideiglenes vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az említett intézkedések hatálybalépésétől számított 25 napon belül beérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információkat és azt, hogy azok milyen mértékben reprezentatívak, majd a 9. cikke alapján benyújtott intézkedéstervezet részeként e vizsgálat eredményeit, valamint az észrevételek érdemét illető véleményét megküldi a 15. cikkben említett bizottságnak. A Bizottság a 182/2011/EU rendeletben előírt feltételek mellett figyelembe veszi a bizottság véleményét.

(6) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban jártak el, kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyeken majd várhatóan a végleges határozatok alapulnak. Ezeket az információkat a lehetséges mértékig, a Bizottság későbbi határozatainak sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.

## 22. cikk

### Záró rendelkezések

Ez a rendelet nem zárja ki a következők alkalmazását:

- a) az Unió és harmadik országok által kötött megállapodásokban lefektetett különleges szabályok;
- b) a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó uniós rendeletek, valamint az 1667/2006/EK tanácsi rendelet <sup>(1)</sup> a 614/2009/EK tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> és az 1216/2009/EK tanácsi rendelet <sup>(3)</sup>. E rendeletet az itt említett rendeletek kiegészítéseként és az azokban foglalt, a dömpingellenes vámok alkalmazását kizáró rendelkezésektől való eltérésként kell alkalmazni;
- c) különleges intézkedések, feltéve, hogy azok az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény keretén belül vállalt kötelezettségekkel nem ellentétesek.

## 23. cikk

### Jelentés

(1) A Bizottság – kellő figyelemmel a 19. cikk szerinti bizalmas információk védelmére – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak éves jelentést nyújt be a rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentésnek tartalmaznia kell az ideiglenes és végleges intézkedések alkalmazásával, a vizsgálatok intézkedések nélküli lezárásával, az újbóli vizsgálatokkal, a felülvizsgálatokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint a rendelet végrehajtásának felülvizsgálataért és a rendeletben foglalt kötelezettségek betartásáért felelős különböző szervek tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

<sup>(1)</sup> A Tanács 1667/2006/EK rendelete (2006. november 7.) a glükóizról és a laktóizról (HL L 312., 2006.11.11., 1. o.).

<sup>(2)</sup> A Tanács 614/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről (HL L 181., 2009.7.14., 8. o.).

<sup>(3)</sup> A Tanács 1216/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról (HL L 328., 2009.12.15., 10. o.).

(2) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi előterjesztését követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertesse az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos tényeket, illetve magyarázattal szolgáljon az esetleg felmerülő kérdésekre.

(3) A Bizottság a jelentést az Európai Parlamentnek történő benyújtásától számított hat hónapon belül nyilvánosságra hozza.

24. cikk

**Hatályon kívül helyezés**

Az 1225/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

25. cikk

**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

*Európai Parlament részéről*  
az elnök  
M. SCHULZ

*a Tanács részéről*  
az elnök  
A.G. KOENDERS

## I. MELLÉKLET

## A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS MÓDOSÍTÁSAINAK LISTÁJA

A Tanács 1225/2009/EK rendelete

(HL L 343., 2009.12.22., 51. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 765/2012/EU rendelete

(HL L 237., 2012.9.3., 1. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 1168/2012/EU rendelete

(HL L 344., 2012.12.14., 1. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 37/2014/EU rendelete

2. cikk és a melléklet 22. pontja

(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

---

## II. MELLÉKLET

## MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
1–4. cikk	1–4. cikk
5. cikk (1)–(9) bekezdés	5. cikk (1)–(9) bekezdés
5. cikk (10) bekezdés, első mondat	5. cikk (10) bekezdés, első albekezdés
5. cikk (10) bekezdés, második és harmadik mondat	5. cikk (10) bekezdés, második albekezdés
5. cikk (11) és (12) bekezdés	5. cikk (11) és (12) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés, első és második mondat	6. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (1) bekezdés, negyedik mondat	6. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés, első mondat	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (3) bekezdés, második mondat	6. cikk (3) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (3) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (3) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk (4) bekezdés, első mondat	6. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (4) bekezdés, második mondat	6. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (4) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk (5) bekezdés	6. cikk (5) bekezdés
6. cikk (6) bekezdés, első mondat	6. (6) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (6) bekezdés második mondat	6. cikk (6) albekezdés, második albekezdés
6. cikk (6) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (6) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk (6) bekezdés, negyedik mondat	6. cikk (6) bekezdés, negyedik albekezdés
6. cikk (7) bekezdés, első mondat	6. cikk (7) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (7) bekezdés, második mondat	6. cikk (7) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (8) és (9) bekezdés	6. cikk (8) és (9) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés, első mondat	7. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
7. cikk (1) bekezdés, második mondat	7. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
7. cikk (2)–(5) bekezdés	7. cikk (2)–(5) bekezdés
7. cikk (7) bekezdés	7. cikk (6) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés, első mondat	8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (1) bekezdés, második mondat	8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	8. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
8. cikk (2) bekezdés, első és második mondat	8. cikk (2) bekezdés, első albekezdése
8. cikk (2) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	8. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (2) bekezdés, ötödik mondat	8. cikk (2) bekezdés, harmadik albekezdés

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
8. cikk (3), (4) és (5) bekezdés	8. cikk (3), (4) és (5) bekezdés
8. cikk (6) bekezdés, első és második mondat	8. cikk (6) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (6) bekezdés, harmadik mondat	8. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (7) és (8) bekezdés	8. cikk (7) és (8) bekezdés
8. cikk (9) bekezdés, első albekezdés	8. cikk (9) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (9) bekezdés, második albekezdés, első és második mondat	8. cikk (9) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (9) bekezdés, második albekezdés harmadik mondat	8. cikk (9) bekezdés, harmadik albekezdés
8. cikk (10) bekezdés	8. cikk (10) bekezdés
9. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	9. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
9. cikk (4) bekezdés, első mondat	9. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (4) bekezdés, második mondat	9. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
9. cikk (5) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés
9. cikk (6) bekezdés, első mondat	9. cikk (6) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (6) bekezdés, második mondat	9. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
9. cikk (6) bekezdés, harmadik mondat	9. cikk (6) bekezdés, harmadik albekezdés
10. cikk (1) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés
10. cikk (2) bekezdés, első mondat	10. cikk (2) bekezdés, első albekezdés
10. cikk (2) bekezdés, második és harmadik mondat	10. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
10. cikk (3) bekezdés	10. cikk (3) bekezdés
10. cikk (4) bekezdés, bevezető szófordulat	10. cikk (4) bekezdés, bevezető szófordulat, a) és b) pont
10. cikk (4) bekezdés, a) pont	10. cikk (4) bekezdés, c) pont
10. cikk (4) bekezdés, b) pont	10. cikk (4) bekezdés, d) pont
10. cikk (5) bekezdés	10. cikk (5) bekezdés
11. cikk (1)–(4) bekezdés	11. cikk (1)–(4) bekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, első mondat	11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, második és harmadik mondat	11. cikk (5) bekezdés, második albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, negyedik mondat	11. cikk (5) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, ötödik mondat	11. cikk (5) bekezdés, negyedik albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, második albekezdés	11. cikk (5) bekezdés, ötödik albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, harmadik albekezdés	11. cikk (5) bekezdés, hatodik albekezdés
11. cikk (6) bekezdés, első, második és harmadik mondat	11. cikk (6) bekezdés, első albekezdés
11. cikk (6) bekezdés, negyedik mondat	11. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
11. cikk (6) bekezdés, ötödik mondat	11. cikk (6) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk (7) bekezdés	11. cikk (7) bekezdés

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
11. cikk (8) bekezdés első, második és harmadik albekezdés	11. cikk (8) bekezdés első, második és harmadik albekezdés
11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés, első és második mondat	11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés
11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés, harmadik mondat	11. cikk (8) bekezdés, ötödik albekezdés
11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés, negyedik mondat	16. cikk (4) bekezdés, hatodik albekezdés
11. cikk (9) és (10) bekezdés	11. cikk (9) és (10) bekezdés
12. cikk	12. cikk
13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, harmadik mondat	13. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, negyedik albekezdés
13. cikk (2) és (3) bekezdés	13. cikk (2) és (3) bekezdés
13. cikk (4) bekezdés, első albekezdés, első mondat	13. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
13. cikk (4) bekezdés első albekezdés, második mondat	13. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
13. cikk (4) bekezdés első albekezdés, harmadik mondat	13. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, első albekezdés, negyedik mondat	13. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	13. cikk (4) bekezdés, ötödik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk (4) bekezdés, hatodik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés	13. cikk (4) bekezdés, hetedik albekezdés
13. cikk (5) bekezdés	13. cikk (5) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés, első és második mondat	14. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
14. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	14. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
14. cikk (2) bekezdés, első mondat	14. cikk (2) bekezdés, első albekezdés
14. cikk (2) bekezdés, második, harmadik és negyedik mondat	14. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
14. cikk (3) bekezdés	14. cikk (3) bekezdés
14. cikk (4) bekezdésének első és második mondat	14. cikk (4) bekezdés az első albekezdés
14. cikk (4) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	14. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
14. cikk (5), (6) és (7) bekezdés	14. cikk (5), (6) és (7) bekezdés
15. és 16. cikk	15. és 16. cikk
17. cikk (1)–(3) bekezdés	17. cikk (1)–(3) bekezdés
17. cikk (4) bekezdés, első mondat	17. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
17. cikk (4) bekezdés, második mondat	17. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
18. cikk (1) bekezdés, első mondat	18. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
18. cikk (1) bekezdés, második mondat	18. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
18. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	18. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
18. cikk (2)–(6) bekezdés	18. cikk (2)–(6) bekezdés
19. cikk (1)–(5) bekezdés	19. cikk (1)–(5) bekezdés
19. cikk (6) bekezdés, első mondat	19. cikk (6) bekezdés, az első albekezdés
19. cikk (6) bekezdés, második mondat	19. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
20. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	20. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
20. cikk (4) bekezdés, első, második és harmadik mondat	20. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
20. cikk (4) bekezdés, negyedik mondat	20. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
20. cikk (5) bekezdés	20. cikk (5) bekezdés
21. és 22. cikk	21. és 22. cikk
22a. cikk	23. cikk
23. cikk	24. cikk
24. cikk	25. cikk
I. melléklet	—
II. melléklet	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet



**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1037 RENDELETE****(2016. június 8.)****az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(1)</sup>,

rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(2)</sup>,

mivel:

- (1) Az 597/2009/EK tanácsi rendeletet <sup>(3)</sup> jelentősen módosították <sup>(4)</sup>. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) A Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezmény (a továbbiakban: WTO-egyezmény) 1.A. melléklete tartalmazza többek között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményt (a továbbiakban: 1994. évi GATT), egy mezőgazdasági megállapodást (a továbbiakban: a mezőgazdasági megállapodás), egy megállapodást az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról, továbbá egy megállapodást a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről (a továbbiakban: a támogatásokról szóló megállapodás).
- (3) A támogatásokról szóló megállapodásokban előírt szabályok megfelelő és áttekinthető alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás megfogalmazásainak a lehető legteljesebb mértékben meg kell jelenniük az uniós jogban.
- (4) Helyénvaló továbbá annak a kellő részletességgel történő magyarázata, hogy egy támogatást milyen esetekben kell létezőnek vélelmezni, milyen elvek alapján kell ezt kiegyenlíthetőnek tekinteni (különös tekintettel a célzott támogatás megadása esetében), és a kiegyenlíthető támogatás összességének kiszámítása milyen kritériumok alapján történik.
- (5) Egy támogatás meglétének a megállapításához szükséges annak bizonyítása, hogy egy ország területén egy kormányzat vagy közjogi szerv által nyújtott pénzügyi hozzájárulást, vagy a 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében valamilyen jövedelem- vagy ártámogatást alkalmaztak, és az abból származó gazdasági előnyt átruházták a támogatásban részesülő vállalkozásra.
- (6) A kedvezményezett számára nyújtott előny kiszámításához, ha az érintett országban nem létezik piaci viszonyítási alap, a viszonyítási alap meghatározását az adott országban uralkodó viszonyoknak az adott országban rendelkezésre álló tényezők alapján történő kiigazítása alapján kell elvégezni. Ha ez nem megvalósítható, mert többek között az ilyen árak vagy költségek nem léteznek vagy nem megbízhatóak, a viszonyítási alapot a más piacokra jellemző feltételek alapján kell meghatározni.
- (7) Annak megállapításához, hogy a támogatott behozatal jelentős kárt okozott vagy károkozás veszélyével fenyeget-e, kívánatos a meghatározó tényezőkkel kapcsolatosan egyértelmű és kellő részletességű útmutatást nyújtani. Annak bizonyításában, hogy az érintett behozatal mennyiségi és árszintjei az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár előidézői, figyelmet kell fordítani egyéb tényezők befolyásoló hatásaira és különösen az uralkodó uniós piaci viszonyokra is.

<sup>(1)</sup> 2014. december 10-i vélemény (HL C 230., 2015.7.14., 129. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament 2016. május 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. május 30-i határozata.

<sup>(3)</sup> A Tanács 597/2009/EK rendelete (2009. június 11.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről (HL L 188., 2009.7.18., 93. o.).

<sup>(4)</sup> Lásd az V. mellékletet.

- (8) Kívánatos az „uniós gazdasági ágazat” fogalom pontos meghatározása és annak előírása, hogy az exportőrökkel érdekeltségi kapcsolatot fenntartó feleket a gazdasági ágazatból ki lehet zárni, illetve a „kapcsolódó” fogalom pontos meghatározása. Az uniós térségi gyártók/termelők érdekében szintén szükséges kiegyenlítő vám alkalmazására vonatkozó intézkedés előírása és az ilyen térség meghatározásával kapcsolatos iránymutatás nyújtása.
- (9) Szükséges annak meghatározása, hogy ki jogosult kiegyenlítő vám alkalmazására irányuló kérelmet benyújtani, beleértve az uniós gazdasági ágazat általi támogatottságnak mértékét, a kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatos tájékoztatást, valamint a kérelembe foglalandó, a kár jellegével és az okozati összefüggésekkel kapcsolatos tájékoztatást. Szintén helyénvaló a kérelmek elutasítási eljárásainak vagy az eljárások kezdeményezési eljárásainak a meghatározása.
- (10) Szükséges annak a módjának a meghatározása, amely szerint az érdekelt feleket tájékoztatni kell az illetékes hatóságok által igényelt információkról, és számukra elegendő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy vonatkozó bizonyítékaikat előterjeszthessék, és érdekeiket megvédhessék. Szintén kívánatos a vizsgálat során alkalmazott szabályok és követendő eljárások egyértelmű előírása, különös tekintettel azokra a szabályokra, amelyeket az érdekelt feleknek meghatározott határidőn belül az azonosságuk igazolásával, álláspontjuk előterjesztésével és az igényelt információk benyújtásával kapcsolatosan be kell tartaniuk olyan esetekben, amikor ezeket a szempontokat és információkat az üggyel kapcsolatban figyelembe kell venni. Szintén indokolt azoknak a feltételeknek a meghatározása, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy érdekelt fél hozzáférhessen a másik érdekelt fél által előterjesztett információkhoz, és észrevételeit azokkal kapcsolatban megtehesse. Annak biztosításáról is gondoskodni kell, hogy a tagállamok és a Bizottság együttműködjenek az információk begyűjtésében.
- (11) Szükséges azoknak a feltételeknek a meghatározása, amelyek alapján az ideiglenes vámokat kivethetik, beleértve azokat a feltételeket is, amelyek fennállása esetén az ideiglenes vámok legalább 60 nappal, de legfeljebb kilencven nappal a kezdeményezés napját követően kivethetőek. A Bizottság az ilyen vámokat minden esetben csak egy négyhónapos időszakra vetheti ki.
- (12) Szükséges a megfelelő eljárások meghatározása olyan esetekre, amikor vállalják a kiegyenlíthető támogatások nyújtásának és az okozott kárnak a megszüntetését vagy beszámítását ideiglenes vagy állandó vámok kivetésének az elfogadása helyett. Szintén indokolt a vállalt kötelezettségek megszegése vagy visszavonása esetén várható következmények, valamint ideiglenes vámok kivetési eljárásainak meghatározása a kötelezettségvállalások vélelmezett megsértése esetében, vagy olyan esetekben, amikor a feltárt tények kiegészítése céljából további vizsgálatokat kell lefolytatni. A kötelezettségvállalások elfogadásában gondoskodni kell arról, hogy a felajánlott kötelezettségvállalások jellege és a kötelezettségvállalások végrehajtása ne vezessen versenyellenes magatartás kialakulásához.
- (13) Helyénvaló annak előírása, hogy egyetlen jogi aktussal visszavonható legyen a kötelezettségvállalás és visszaálítható legyen a vám. Szintén szükséges annak biztosítása, hogy a visszavonási eljárás rendszerint hathónapos határidőn belül, de legfeljebb kilenc hónapon belül befejeződjék, így biztosítva a hatályban lévő intézkedés megfelelő végrehajtását.
- (14) Rendelkezni kell arról, hogy az egyes eseteket a szokásos esetekben a vizsgálat kezdeményezésétől számított 12 hónapon belül, és minden esetben legfeljebb 13 hónapon belül le kell zárni, tekintet nélkül arra, hogy az adott esettel kapcsolatosan alkalmaztak-e végleges intézkedéseket vagy sem.
- (15) A vizsgálatot vagy eljárást meg kell szüntetni, amikor a kérdéses támogatás csekély összegű, vagy különösen olyan esetekben, amikor a behozatal fejlődő országból származik, vagy amikor a támogatott behozatal mennyisége vagy a kár mértéke elhanyagolható, és ezekkel az esetekkel kapcsolatosan indokolt a szükséges kritériumok meghatározása. Olyan esetekben, amikor intézkedések alkalmazására kerül sor, szükséges annak elrendelése, hogy a vizsgálatokat meg kell szüntetni és a kiegyenlíthető támogatás összegénél kisebb mértéket kell alkalmazni abban az esetben, ha az ilyen kisebb összeg alkalmazása elegendő az előidézett kár orvoslásához, mintavétel esetében pedig meg kell határozni az intézkedési szint kiszámítására használt módszert is.
- (16) Indokolt esetekben elő kell írni az ideiglenes vámok visszamenőleges hatályú beszedését biztosító rendelkezéseket, és az alkalmazott végleges intézkedések érvényesülése érdekében meg kell határozni a vámok visszamenőleges alkalmazását megalapozó körülményeket. Szintén szükséges annak előírása, hogy a vámok visszamenőleges alkalmazására a kötelezettségvállalások megszegése vagy visszavonása esetében is sor kerülhessen.
- (17) Szükséges annak előírása, hogy az intézkedéseket öt év eltelte után elévültnek kell tekinteni, olyan esetek kivételével, amikor az intézkedések alkalmazásának fenntartását elvégzett felülvizsgálat eredményei indokolják. Azt is elő kell írni, hogy abban az esetben, ha a körülményekben bekövetkezett változásokról elegendő bizonyítékot nyújtanak be, időközi felülvizsgálat vagy vizsgálat lefolytatására kerüljön sor annak megállapítása céljából, hogy a kiegyenlítő vámok visszatérítése biztosított-e.
- (18) Annak ellenére, hogy a támogatásokról szóló megállapodás még nem tartalmaz a kiegyenlítő intézkedések kijátszásával kapcsolatos rendelkezéseket, az ilyen kijátszás lehetősége fennáll, hasonló – jöllehet nem azonos – módon, mint a dömpingellenes intézkedések kijátszásának lehetősége. Ezért helyénvaló, hogy e rendelet tartalmazzon egy kijátszásellenes rendelkezést is.

- (19) Kívánatos egyértelműen meghatározni, hogy mely felek kérhetik a kijátszásellenes vizsgálat megindítását.
- (20) Kívánatos egyértelműen meghatározni azt is, hogy mely gyakorlatok minősülnek a hatályos intézkedések kijátszásának. Az intézkedések kijátszása az Unión belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni azt, hogy az importőrök részére nyújtható, a kiterjesztett vámok alóli mentesség az exportőrök részére is megadható abban az esetben, ha a vámokat alkalmazzák az Unión kívül történő kijátszások kezelésére.
- (21) Helyénvaló a kiegyenlítő intézkedések alkalmazásának felfüggesztését engedélyezni olyan esetekben, amikor a piaci viszonyokban az intézkedések folytatólagos alkalmazását ideiglenesen indokolatlanná tévő ideiglenes változások következnek be.
- (22) Rendelkezni kell arról, hogy a vizsgálatnak alávetett behozatal esetében a behozatal időpontjában lehetőség nyíljon a behozatal nyilvántartásba vételére, annak elősegítése érdekében, hogy ilyen behozattal szemben a szükséges intézkedések alkalmazhatók legyenek.
- (23) Az intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak figyelemmel kell kísérniük a vizsgálati eljárásnak alávetett vagy az intézkedések végrehajtásában érintett behozatal árukereskedelmet és az e rendelet hatálya alatt beszédett vámtételek összegét, és ezekről a Bizottság számára jelentést kell készíteniük. Szintén szükséges előírni, hogy a Bizottság olyan információt kérhet a tagállamoktól – a titoktartási szabályokra is figyelemmel –, amely az árra vonatkozó kötelezettségvállalással és a hatályos intézkedések hatékonyságának ellenőrzésével kapcsolatban használható fel.
- (24) Helyénvaló elrendelni, hogy a kiegyenlíthető támogatásokkal és sérelmekkel kapcsolatosan benyújtott információk ellenőrzése ellenőrző látogatások formájában folyhasson, azonban az ilyen látogatások alkalmazhatóságát a helyes válaszokkal kitöltött kérdőívek kézhezvételének feltételéhez kell kötni.
- (25) Mintavételi eljárás alkalmazását szükséges elrendelni minden olyan esetben, amikor az érintett felek, illetve ügyletek száma jelentős, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a meghatározott határidőkön befejezhetőek legyenek.
- (26) Rendelkezni kell arról, hogy amennyiben a felek nem működnek kielégítően együtt, egyéb információk is felhasználhatók legyenek a tények megállapításához, és előfordulhat, hogy az ilyen információk az érintett felekre nézve kevésbé kedvezőek lehetnek, mint azok, amelyek együttműködésük esetén felhasználhatók lettek volna.
- (27) Rendelkezni kell a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti vagy államtitkok ne kerülhessenek nyilvánosságra.
- (28) Rendelkezéseket kell alkotni a felek számára lényeges tények és álláspontok megfelelő módon történő nyilvánosságra hozataláról az uniós döntéshozatali eljárások figyelembevételével, olyan határidőn belül, amely lehetővé teszi a felek számára, hogy érdekeiket megvédjék.
- (29) Indokolt egy olyan igazgatási rendszer alkalmazásának az előírása, amelynek keretein belül bemutatathatók azon érvek, amelyek szerint az intézkedések az Unió érdekeit szolgálják, beleértve a fogyasztók érdekeit is, valamint azoknak a határidőknek a meghatározása, amelyeken belül az ilyen információkat át kell adni, az érintett felek közzétételi jogaival együtt.
- (30) A támogatásokról szóló megállapodás szabályainak alkalmazásakor fontos, hogy a megállapodásban foglalt jogok és kötelezettségek egyensúlyának fenntartása érdekében az Unió figyelembe vegye annak az Unió jelentős kereskedelmi partnerei által történő értelmezését, ahogy ez a vonatkozó jogszabályokban vagy a bevett gyakorlatban megjelenik.
- (31) E rendelet végrehajtása megkívánja, hogy az átmeneti és a végleges vámok elfogadása, valamint az intézkedés nélküli vizsgálatok lezárása egységes feltételek mellett történjen. A Bizottságnak ezeket az intézkedéseket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel <sup>(1)</sup> összhangban kell elfogadnia.

(<sup>1</sup>) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (32) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni az ideiglenes intézkedések elfogadására, tekintettel az ilyen intézkedések hatásaira, valamint – a végleges intézkedések elfogadásának vonatkozásában – az intézkedések sorrendiségének logikájára. A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni továbbá a kötelezettségvállalások elfogadása, a lejáratok felülvizsgálatának megindítása, illetve nem megindítása, az intézkedések felfüggesztése, az intézkedések felfüggesztésének meghosszabbítása és az intézkedések visszaállítása esetében is, tekintettel az ilyen intézkedéseknek a végleges intézkedésekkel összevetett hatására. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen lenne helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket fogadjon el.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

### 1. cikk

#### Alapelvek

- (1) Kiegyenlítő vám bármiféle közvetlen vagy közvetett módon megadott támogatás összegének a kiegyenlítése céljából kivethető bármely olyan termék gyártása, termelése, kivitele vagy szállítása vonatkozásában, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.
- (2) Az (1) bekezdéstől függetlenül olyan esetekben, amikor a termékek nem közvetlenül a származási országból, hanem egy közbenső országból kerülnek kivitelre az Unió területére, e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni, és az ügyletet vagy ügyleteket adott esetben úgy kell tekinteni, mintha azokat a származási ország és az Unió között bonyolították volna.

### 2. cikk

#### Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) egy termék támogatott terméknek minősül, ha a 3. és 4. cikkben meghatározott kiegyenlíthető támogatásban részesül. Ezt a támogatást nyújthatja a behozott termék származási országának kormányzata vagy egy közbenső olyan ország kormányzata, amelyből a kérdéses termék az Unió területére kerül kivitelre, amely ország e rendelet alkalmazásában „az exportáló ország”;
- b) „kormányzat” a származási ország vagy az exportáló ország kormánya vagy bármilyen illetékes közjogi szerve jelenti;
- c) „hasonló termék” olyan terméket jelent, amely azonos, azaz minden szempontból a kérdéses termékkel megegyező termék, vagy ilyen termék hiányában egy másik olyan termékkel megegyező termék, amelynek jellemző tulajdonságai, annak ellenére, hogy nem egyeznek meg minden szempontból a kérdéses termék jellemző tulajdonságaival, nagy hasonlóságot mutatnak a kérdéses termékkel;
- d) „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős mértékű kárt, egy uniós gazdasági ágazatot érintő jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetőségét, vagy egy ilyen gazdasági ágazat létrehozásában elszenvedett jelentős hátráltatást jelenti, és azt a 8. cikk előírásai szerint kell értelmezni.

### 3. cikk

#### A támogatás fogalmának meghatározása

Támogatás akkor áll fenn, ha:

1. a) a származási vagy az exportáló ország kormányzata pénzügyi hozzájárulást nyújt, azaz amikor:
- i. a kormányzat gyakorlata magában foglalja a közvetlen transfereket (például támogatások, hitelek és tőkeinjekciók), valamint a pénzeszközök vagy források potenciális közvetlen átadását (például hitelgaranciát);

- ii. az egyébként megfizetendő kormányzati bevételek elengedése vagy be nem szedése (például adójóváírás jellegű pénzügyi ösztönzők). Ebben a vonatkozásban egy exportált termék mentesítése a belföldi fogyasztásra szánt hasonló termékekre kivetett vámok vagy adók megfizetése alól, vagy az ilyen vámok vagy adók visszautalása a befizetett összeget meg nem haladó összegben nem tekintendő támogatásnak, feltéve, hogy az ilyen mentesség megadása az I., II. és III. melléklet rendelkezései szerint történik;
  - iii. a kormányzat az általános infrastruktúra szükségletein kívül egyéb árukat vagy szolgáltatásokat bocsát rendelkezésre, vagy árukat vásárol fel;
  - iv. a kormányzat:
    - pénzüsszegeket fizet egy finanszírozási rendszerbe, vagy
    - egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával, vagy utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól;vagy
- b) az 1994. évi GATT. XVI. cikke értelmében bármiféle jövedelemptó- vagy ártámogató intézkedés alkalmazására kerül sor; és
2. az azokból származó gazdasági előny átruházása megtörténik.

#### 4. cikk

### Kiegyenlíthető támogatások

- (1) A támogatások vonatkozásában csak abban az esetben lehet kiegyenlítő intézkedéseket alkalmazni, ha a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározottak szerinti egyedi támogatásnak minősülnek.
- (2) Annak megállapításához, hogy a támogatás egyedinek minősül-e az azt nyújtó hatóság illetékességébe tartozó vállalkozás vagy gazdasági ágazat, illetve vállalkozáscsoport vagy gazdasági ágazatok csoportja vonatkozásában (a továbbiakban: bizonyos vállalkozások), a következő alapelveket kell figyelembe venni:
- a) amennyiben a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság működik, egy támogatásra való jogosultságot kifejezetten meghatározott vállalkozástípusokra korlátoz, az ilyen támogatást egyedi támogatásnak kell tekinteni;
  - b) amennyiben a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság tevékenykedik, a jogosultság megszerzése és a nyújtható támogatás összege vonatkozásában objektív kritériumokat vagy feltételeket ír elő, az egyedi jelleggel kapcsolatos követelmények nem teljesülnek, feltéve, hogy a jogosultság megadása automatikus és az ilyen kritériumok és feltételek teljesítését szigorúan betartják;
  - c) ha az a) és b) pontban megállapított alapelvek alkalmazásából kitűnő nem egyedi jelleg ellenére indokolt annak feltételezése, hogy a támogatás valójában egyedi támogatás, egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni. Ilyen tényezők: egyes korlátozott számú vállalkozástípusok által igénybe vett támogatási program használata; egyes vállalkozástípusok általi meghatározó jelentőségű használat; nagy összegű támogatások odaítélése egyes vállalkozástípusok számára; az a mód, ahogyan a támogatást nyújtó hatóság egy támogatás odaítélésével kapcsolatos döntés meghozatalában mérlegelési jogát gyakorolta. E tekintetben az arra vonatkozó információkat, hogy a támogatások iránti kérelmeket milyen gyakorisággal utasítják el vagy hagyják jóvá, továbbá az ilyen döntések meghozatalának indokait különösképpen figyelembe kell venni.

A b) pont alkalmazásában az „objektív kritérium vagy feltétel” olyan kritériumot vagy feltételt jelent, amely semleges, nem részesít előnyben meghatározott vállalkozástípusokat más vállalkozástípusokkal szemben, és amely természetét tekintve gazdasági jellegű, alkalmazását tekintve pedig horizontális, mint például a munkavállalók száma vagy a vállalkozás mérete.

A kritériumokat vagy feltételeket egyértelműen törvényben, rendeletben vagy egyéb hivatalos dokumentumban kell előírni, hogy ellenőrizhetőek legyenek.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazása során figyelembe kell venni a támogatást nyújtó hatóság illetékességi területén végzett gazdasági tevékenységek változatosságának mértékét, valamint azt az időtartamot, amely során a támogatási programot alkalmazták.

(3) Az olyan támogatást, amelynek nyújtása a támogatást nyújtó hatóság illetékessége alá tartozó kijelölt földrajzi térségen belüli egyes vállalkozástípusokra korlátozva történik, egyedinek kell tekinteni. Az általánosan alkalmazott adókulcsok megállapítása vagy megváltoztatása bármely arra jogosult kormányzati szerv által e rendelet alkalmazásában nem tekinthető egyedi támogatásnak.

(4) A (2) és (3) bekezdés ellenére egyedinek kell tekinteni a következő támogatásokat:

- a) exportteljesítmények szerint, jogszabály alapján vagy ténylegesen nyújtott támogatások, függetlenül attól, hogy azok nyújtása csak önálló feltétel alapján vagy több egyéb feltétel egyike alapján történik, beleértve az I. mellékletben meghatározott feltételeket is;
- b) olyan támogatások, amelyeket a hazai áruk használatának az importárúk használatával szemben történő előnyben részesítése függvényében adnak meg, függetlenül attól, hogy azok nyújtása csak önálló feltétel alapján vagy több egyéb feltétel egyike alapján történik.

Az a) pont alkalmazásában a támogatások akkor tekintendők ténylegesen exportteljesítmény alapján nyújtott támogatásnak, ha a feltárt tények igazolják, hogy a támogatás megítélését anélkül, hogy azt jogszabály alapján exportteljesítmény függvényében nyújtható támogatásnak minősítenék, ténylegesen a termékek tényleges vagy várható kiviteléhez vagy exportbevételekhez kötik. Önmagában az a tény, hogy valamely támogatásra exporttevékenységet folytató vállalkozások jogosultak, e rendelkezés értelmében nem tekinthető exporttámogató intézkedésnek.

(5) Az e cikk szerint meghatározott egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával egyértelműen alá kell támasztani.

#### 5. cikk

### A kiegyenlíthető támogatás összegének kiszámítása

A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a támogatás alkalmazásával kapcsolatosan lefolytatásra kerülő vizsgálati folyamat során a vizsgált időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően kell kiszámítani. A szokásos esetben ez a vizsgált időszak a támogatásban részesülő kedvezményezett legutolsó pénzügyi évét jelenti, de bármilyen, a vizsgálat megkezdését megelőző legalább hathónapos időszak is lehet, amelyről megbízható pénzügyi és egyéb természetű adatok állnak rendelkezésre.

#### 6. cikk

### A címzettnek nyújtott előny kiszámítása

A címzettnek nyújtott előny kiszámítása során az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

- a) a kormányzat által rendelkezésre bocsátott részvénytőke, beleértve a kockázati tőkebefektetést is, csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha az ilyen befektetés a származási ország és/vagy exportáló ország területén a magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával nem egyeztethető össze;
- b) a kormányzat által nyújtott hitel csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha a hitelt felvevő cég által a kormányhitel esetében és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében a visszafizetendő összeg között eltérés mutatkozik. Ebben az esetben a gazdasági előny nagyságát a két összeg különbsége alapján határozzák meg;
- c) a kormányzat által nyújtott hitelgarancia csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha a hitelgaranciában részesülő kedvezményezett cég által a kormánygarancia nyújtása mellett megkapott hitelösszeg esetében fizetendő és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg között eltérés mutatkozik. Ebben az esetben a gazdasági előny nagyságát a két összeg különbsége alapján határozzák meg a hiteldíjak közötti esetleges eltérések kiigazításával;
- d) az áruk vagy szolgáltatások kormányzat általi nyújtása vagy az áruk kormányzat általi vétele csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha az áruk vagy szolgáltatások ilyen nyújtása a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történik, vagy ha az áruk ilyen vétele a megfelelő nagyságú díjazásnál magasabb összeg megfizetése ellenében történik. A díjazás megfelelő nagyságának megállapítását annak a kérdéses áru- vagy szolgáltatásnyújtás, illetve vétel helye szerinti országnak a piacon uralkodó piaci viszonyok alapján állapítják meg (beleértve az árat, a minőséget, beszerezhetőségi szempontokat, az értékesíthetőséget, a szállítási és egyéb adásvételi körülményeket).

Ha az adott termék vagy szolgáltatás vonatkozásában a szolgáltatást nyújtó vagy termékvásárlás helye szerinti országban nem léteznek olyan uralkodó piaci viszonyok, amelyeket a megfelelő viszonyítási alapként lehetne használni, akkor az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

- i. az érintett országban uralkodó piaci viszonyokat – a tényleges költségek, árak és az országban rendelkezésre álló egyéb tényezők alapján – egy megfelelő összeggel kell kiigazítani, amely tükrözi a megszokott piaci viszonyokat; vagy
- ii. adott esetben egy másik ország piacán vagy a világpiacon uralkodó, a kedvezményezett rendelkezésére álló feltételeket kell alkalmazni.

#### 7. cikk

### A számításra vonatkozó általános rendelkezések

(1) A kiegyenlíthető támogatások összegét az Unióba kivitelre került támogatott termék egységei alapján állapítják meg.

Ennek az összegnek a megállapításában a teljes támogatási összeg a következő elemekkel csökkenthető:

- a) minden kérelmezési díj vagy más költség, amely szükségszerűen felmerül a támogatásra való jogosultság megszerzésekor vagy a támogatás megkapásakor;
- b) az Unióba kivitelre került termékekre kivetett exportadók, illetékek vagy más díjak összege, amelyeket kifejezetten a támogatás beszámítása céljából vetettek ki.

Ha egy érdekelt fél levonás alkalmazását igényli, igazolnia kell igényének jogosultságát.

(2) Amennyiben a támogatás megítélése nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint kerül meghatározásra, a kiegyenlíthető támogatás összegének meghatározásában a teljes támogatási összeget a vizsgált támogatási időszak vonatkozásában az adott esetnek megfelelő módon a termelési, értékesítési vagy szállítási szinteken részarányosan osztják el.

(3) Amennyiben a támogatás tárgyi eszközök beszerzéséhez vagy jövőbeli beszerzéséhez kapcsolható, a kiegyenlíthető támogatás összegét az érintett gazdasági ágazatban a szóban forgó eszközök esetében szokásosan alkalmazott értékcsökkenési módszert tükröző értékcsökkenési időszakra kivetítve számítják ki.

A vizsgált támogatási időszak vonatkozásában ilyen módon kiszámított támogatási összeget az azt az időszakot megelőzően beszerzett tárgyi eszközökből származó összeggel együtt a (2) bekezdésben meghatározott módon részarányosan osztják el.

Amennyiben az eszközök nem amortizálódó eszközök, a támogatást kamatmentes hitelként értékelve kell figyelembe venni és a 6. cikk b) pontjának megfelelően kell kezelni.

(4) Amennyiben egy támogatás nem kapcsolható tárgyi eszközök beszerzéséhez, a vizsgált támogatási időszak során keletkezett gazdasági előny összegét elvileg ennek az időszaknak a vonatkozásában határozzák meg, és azt a (2) bekezdés szerint részarányosan kell elosztani, kivéve, ha rendkívüli körülmények indokolják az ilyen gazdasági előny összegének másik időszak vonatkozásában való figyelembevételét.

#### 8. cikk

### Kármegállapítás

(1) A kár megállapítását egyértelmű bizonyítékra kell alapozni és a kár megállapítása céljából elvégzendő vizsgálatnak ki kell terjednie:

- a) a támogatott behozatal mennyiségére és a támogatott behozatalnak az Unió piacain forgalmazott hasonló termékek áraira gyakorolt hatásaira; és
- b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásaira.

(2) A támogatott behozatal mennyisége vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy akár abszolút értelemben, akár az Unión belüli termelés vagy fogyasztás vonatkozásában bekövetkezett-e jelentős mértékű növekedés a támogatott behozatal mennyiségében. A támogatott behozatalnak az árakra gyakorolt hatásának vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy a támogatott behozatal az érintett uniós gazdasági ágazatokra hasonló termékének az áraihoz képest előidézett-e jelentős mértékű árcsökkenést, illetve hogy az ilyen behozatal nem csökkenti-e más módon jelentős mértékben az árakat, vagy nem akadályozza-e jelentős mértékben olyan áremelés bevezetését, amelynek végrehajtása egyébként megtörténhetett volna. Ezek közül a tényezők közül egy vagy több megléte nem szükségszerűen ad döntő irányutatást.

(3) Amennyiben egynél több országból származó importált terméket egyidejűleg vetnek alá a kiegyenlítő vámvizsgálatnak, az ilyen behozatalok hatását csak abban az esetben kell halmozottan figyelembe venni, ha megállapítást nyert, hogy:

- a) az egyes országokból származó behozatalok vonatkozásában megállapított kiegyenlíthető támogatások összege meghaladja a 14. cikk (5) bekezdésében előírt csekély összeget, továbbá ha az egyes országokból származó behozatal mennyisége meghaladja az elhanyagolható mértéket; valamint
- b) egyrészt a behozatal közötti versenyfeltételek szempontjából, másrészt az importált termékek és az Unió hasonló termékei közötti versenyfeltételek szempontjából a behozatal hatásainak halmozott felmérése és megállapítása indokolt.

(4) A támogatott behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását célzó vizsgálatnak ki kell terjednie az összes olyan vonatkozó közgazdasági tényező és mutatószám kiértékelésére, amelyek az adott gazdasági ágazat állapotát és fejlődési irányait jelzik, beleértve annak a ténynek a megállapítását, hogy az érintett ágazat még mindig egy múltbeli támogatás vagy dömpingáron értékesített termék hatásaiból való kilábalás szakaszában van-e; a kiegyenlíthető támogatások összege nagyságrendjének megállapítását; az értékesítési forgalom, a nyereségesség, a termelékenység, a piaci részesedés, a befektetések megtérülése és a kapacitáskihasználtság terén bekövetkezett tényleges vagy potenciális hanyatlás mértékének megállapítását; az Unió árait befolyásoló tényezők megállapítását; a pénzforgalmi mutatókra, készletekre, foglalkoztatottságra, munkabérekre, növekedésre, tőkeszerző vagy befektetési képességre gyakorolt tényleges és lehetséges negatív hatások megállapítását; valamint a mezőgazdaság esetében annak megállapítását, hogy nem növekedtek-e a kormányzat támogató programjaira nehezedő terhek. Ez a felsorolás nem tekintendő teljesnek, és nem szükségszerű, hogy ezek közül a tényezők közül akár egy, akár több ezekkel a kérdésekkel kapcsolatosan megadja a döntéshez szükséges választ.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltakkal kapcsolatosan bemutatott lényeges bizonyítékok előterjesztésével bizonyítani kell, hogy a támogatott behozatal kárt okoz. Ezeknek különösen annak a bizonyítására kell kiterjednie, hogy a (2) bekezdés szerint meghatározott mennyiségi és/vagy árszintek az (4) bekezdés szerinti módon hatással vannak az érintett uniós gazdasági ágazat működésére, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely lehetővé teszi annak jelentős mértékűként történő minősítését.

(6) Az érintett uniós gazdasági ágazat számára kárt okozó támogatott behozatalon kívül egyidejűleg más ismert tényezőket is figyelembe kell venni annak biztosítása érdekében, hogy az egyéb ilyen tényezők által okozott kár hatásai ne legyenek az (5) bekezdés rendelkezései értelmében a kérdéses támogatott behozatal által előidézett hatásoknak tulajdoníthatók. E vonatkozásban figyelembe vehető tényező: a nem támogatott behozatal mennyisége és piaci ára; a keresletcsökkenés vagy a fogyasztási minták megváltozása; a korlátozó kereskedelmi gyakorlatok alkalmazása és versengés a kérdéses harmadik ország és az uniós gyártók/termelők között; a technológiai fejlődés; valamint az érintett uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(7) A támogatott importtermékek által előidézett hatást az érintett uniós gazdasági ágazaton belül előállított hasonló termékekhez viszonyítva kell kiértékelni, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik a termék elkülönített azonosítását olyan kritériumok alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók/termelők értékesítési adatai és nyereségadatai. Ha a kérdéses termék ilyen elkülönített azonosítása nem lehetséges, a támogatott importtermékek által gyakorolt hatás megállapításához az ilyen vagy hasonló termékek lehető legszűkebb olyan csoportját kell vizsgálat alá vetni, amelyből a szükséges információk megszerzhetők.

(8) Jelentős mértékű kár bekövetkezése lehetőségének meghatározása a vélelmezésen, a következtetésen vagy a távoli eshetőségen túlmenően tényeken alapul. A körülmények olyan megváltozása, amely egy támogatás általi károkozás bekövetkeztéhez vezethetnek, egyértelműeknek és azonnal felismerhetőeknek kell lenniük.

Jelentős mértékű kár fenyegető lehetőségének a megállapításában többek között az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

- a) a kérdéses támogatás vagy támogatások jellegét és a támogatások feltételezhető, kereskedelemre gyakorolt hatását;
- b) a támogatott behozatal mennyiségének számottevő növekedését az uniós piacon, ami a behozatal valószínűsíthető jelentős mértékű növekedését jelezheti;
- c) azt, hogy van-e az exportőr részéről megfelelő nagyságú lekötetlen kapacitás vagy az ilyen kapacitásokban jelentkező hirtelen bekövetkező számottevő növekedés, ami az uniós piacokra irányuló támogatott kivitel mennyiségének számottevő növekedésére utal, figyelembe véve az exporttöbblet felvételére alkalmas egyéb exportpiacok elérhetőségét is;
- d) azt a tényezőt, hogy a behozatal olyan árszinten lép-e be, amely alkalmas arra, hogy jelentős mértékben lenyomja az árakat vagy megakadályozza olyan áremelések alkalmazását, amelyek alkalmazására egyébként sor került volna, és feltehetően növelik a további behozatal iránti keresletet;
- e) a vizsgálat alá vetett termékből tartott készleteket.

A fentiekben felsorolt tényezők egyike sem nyújthat önmagában szükségszerűen a döntéshozatalhoz elegendő útmutatást, azonban a figyelembe vett tényezőknek összességükben azt a megállapítást kell eredményezniük, hogy fennáll a további támogatott kivitel beérkezésének a közvetlen veszélye, és védintézkedések megtételének hiányában jelentős mértékű kár következhet be.



## 9. cikk

**Az uniós gazdasági ágazat meghatározása**

(1) E rendelet alkalmazásában az „uniós gazdasági ágazat” az Unió hasonló termékek előállításában egységesen érdekelt gyártóinak/termelőinek összessége, illetve az Unióban tevékenykedő gyártók/termelők közül azok, akik által a kollektív módon hasonló termékekből előállított termékmennyiség a 10. cikk (6) bekezdésében meghatározott, az érintett termékek Közösségen belül előállított mennyiségének a jelentős hányadát teszi ki, azzal a kivétellel, hogy:

- a) amennyiben a gyártók/termelők a vélelmezetten támogatott termékek exportőreivel vagy importőreivel érdekeltségi kapcsolatot tartanak fenn, vagy saját maguk az importőrök, az „uniós gazdasági ágazat” meghatározás értelmezhető úgy, mint az ezeknek a gyártóknak/termelőknek kivételével a többi gyártóra/termelőre vonatkozó meghatározás;
- b) rendkívüli körülmények esetén az Unió területe a kérdéses termékek vonatkozásában felosztható két vagy több versengő piacra, és az egyes piacokon tevékenykedő gyártókat/termelőket külön gazdasági ágazatban tevékenykedőknek lehet tekinteni, amennyiben:
  - i. az ilyen piacon tevékenykedő gyártók/termelők a kérdéses termékekből termelésük egészét vagy majdnem egészét azon a piacon értékesítik; valamint
  - ii. azon a piacon a kérdéses termék vonatkozásában az Unió területén máshol tevékenykedő gyártók/termelők nem vesznek részt jelentős mértékben a kereslet kielégítésében.

Ilyen körülmények között kár keletkezése még abban az esetekben is kimutatható, ha az érintett uniós gazdasági ágazat egészében nem szenved el kárt, abban az esetben, ha a támogatott behozatal egy ilyen elszigetelt piacon koncentráliódik, feltéve továbbá, hogy a támogatott behozatal az ilyen piacon tevékenykedő gyártók/termelők mindegyikét vagy majdnem mindegyikét érintő kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a gyártók/termelők csak abban az esetben tekintendők exportőrökkel vagy importőrökkel érdekeltségi kapcsolatot fenntartó gyártóknak/termelőknek, ha:

- a) azok egyike közvetve vagy közvetlenül ellenőrzést gyakorol a másik tevékenysége felett;
- b) azok mindegyikének tevékenysége felett közvetve vagy közvetlenül harmadik személy gyakorol ellenőrzést; vagy
- c) azok együttesen közvetve vagy közvetlenül ellenőrzést gyakorolnak egy harmadik személy tevékenysége felett, feltéve, hogy megalapozottan feltételezhető vagy gyanítható, hogy a közöttük fennálló kapcsolat olyan jellegű, amelynek hatására az érintett gyártó/termelő az érdekeltségi kapcsolatot fenn nem tartó gyártók/termelők viselkedésétől eltérő viselkedést tanúsít.

E bekezdés alkalmazásában egy személy abban az esetben gyakorol ellenőrzést egy másik személy felett, ha jogilag vagy működési szempontból olyan helyzetben van, hogy ezen tevékenységei felett korlátozó vagy irányító befolyást gyakorolhat.

(3) Ha az uniós gazdasági ágazat meghatározást egy bizonyos térségben tevékenykedő gyártókra/termelőkre utalva használják, az exportőrök vagy a kiegyenlíthető támogatásokat nyújtó kormányzat számára fel kell ajánlani a lehetőséget arra, hogy az érintett térség vonatkozásában a 13. cikk értelmében kötelezettségvállalásokat tehessenek. Ilyen esetekben az Unió intézkedések megtételében fennálló érdekeltségeinek kiértékelésekor megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az érintett térség érdekeire. Ha elfogadható kötelezettségvállalás felajánlására azonnal nem kerül sor, vagy ha a 13. cikk (9) és (10) bekezdéseiben hivatkozott helyzet adódik elő, az Unió egésze vonatkozásában ideiglenes vagy végleges kiegyenlítő vám vethető ki. Ilyen esetekben amennyiben a vám kivétele indokolt, és kivitelezhető, az egyes gyártókra/termelőkre vagy exportőrökre korlátozható.

(4) E cikkre a 8. cikk (7) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

## 10. cikk

**Az eljárás megindítása**

(1) A (8) bekezdésben előírt esetek kivételével egy uniós gazdasági ágazat helyett és nevében eljáró bármely természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező bármely társaság jogosult írásos panasz benyújtásával vizsgálat megindítását kezdeményezni bármely vélelmezett támogatás létének, mértékének és hatásainak megállapítása céljából.

A panasz benyújtható a Bizottsághoz vagy egy tagállam illetékes hatóságához, amely azt továbbítja a Bizottság felé. A Bizottság az általa megkapott minden panasz egy másolati példányát megküldi a tagállamok számára. A benyújtott panaszt az első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni azt a napot követően, amikor azt a Bizottsághoz címezve ajánlott postai küldeményként feladták, vagy más esetekben azon a napon, amikor a Bizottság kiállítja annak átvételi elismervényét.

Amennyiben bármiféle panasz hiányában egy tagállam a támogatások nyújtásáról elegendő bizonyítékkal rendelkezik, és a támogatások nyújtása egy uniós gazdasági ágazat számára sérelmet okoz, az ilyen tagállam haladéktalanul közli a rendelkezésére álló bizonyítékokat a Bizottsággal.

(2) Az (1) bekezdésben említett panasznak tartalmaznia kell a kiegyenlíthető támogatások létét igazoló elegendő bizonyítékokat (beleértve lehetőség szerint az ilyen támogatás összegére vonatkozó információkat), a kárt, valamint az állítólagos támogatott behozatal által kifejtett hatások és az állítólagos kár közötti okozati összefüggéseket. A panasznak tartalmaznia kell a panasz előterjesztőjétől indokoltan és célszerűen elvárható tájékoztatást az alábbiakkal kapcsolatban:

- a) a panasz előterjesztőjének azonosságát igazoló adatokat és a panasz Unióban tevékenykedő előterjesztője által előállított hasonló termék ismertetését, mennyiségét és értékét. Amennyiben írásos panasz benyújtására az uniós gazdasági ágazat helyett és nevében kerül sor, a panasz előterjesztője az Unióban tevékenykedő hasonló terméket előállító összes ismert gyártónak/termelőnek (vagy az Unióban hasonló terméket előállító gyártók/termelők társulásainak) a felsorolását tartalmazó listával azonosítja azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszigényt előterjesztették, és a lehetséges mértékig közli az Unió hasonló termékeket előállító gyártói/termelői által előállított termék-mennyiséggel és értékkel kapcsolatos információkat;
- b) az állítólagosan támogatott termék teljes leíró ismertetését, a kérdéses származási hely szerinti ország vagy országok vagy exportáló ország vagy országok nevét, minden egyes ismert exportőr vagy külföldi előállító azonosító adatait és a kérdéses terméket importáló ismert személyek felsorolását tartalmazó listát;
- c) a kérdéses támogatások létével, összegével, természetével és az alkalmazható kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos bizonyítékokat;
- d) az állítólagosan támogatott behozatal mennyiségének változásait, az ilyen behozatal hatását az Unió piacain értékesített hasonló termékek árára és a behozatal következményszerű hatásait az uniós gazdasági ágazatra, amint azt az uniós gazdasági ágazatának állapotáról tájékoztatást nyújtó tényezők és mutatószámok is igazolják, mint például a 8. cikk (2) és (4) bekezdésében felsoroltak.

(3) A Bizottság annak megállapítása céljából, hogy egy vizsgálat kezdeményezéséhez rendelkezésre áll-e a szükséges és kielégítő mennyiségű információ, a lehetséges mértékig megvizsgálja a panaszigények előterjesztése keretében rendelkezésre bocsátott bizonyítékok pontosságát és megfelelőségét.

(4) Vizsgálat kezdeményezhető annak megállapítása céljából is, hogy a vélelmezett támogatások „egyedi” támogatások-e a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének értelmében.

(5) Vizsgálat kezdeményezhető a IV. mellékletben felsorolt intézkedéstípusok vonatkozásában is, mindaddig, amíg azok a 3. cikkben meghatározott támogatáselemet tartalmaznak, annak megállapítása céljából, hogy a szóban forgó intézkedések teljes mértékben megfelelnek-e az abban a mellékletben előírt rendelkezéseknek.

(6) Az (1) bekezdés értelmében csak abban az esetben kezdeményezhető vizsgálat, ha az Unió hasonló terméket előállító gyártói/termelői által benyújtott panaszigény ügyében lefolytatott vizsgálat során kialakított támogató és ellenző álláspontok aránya alapján megállapítást nyert, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat helyett és nevében nyújtották be. A panaszt abban az esetben kell az uniós gazdasági ágazat helyett és nevében benyújtottnak tekinteni, ha azzal kapcsolatosan az uniós gazdasági ágazatban tevékenykedő gyártók/termelők által a hasonló termékből előállított összes termékmennyiség 50 %-nál nagyobb kollektív részarányát képviselő uniós gyártók/termelők támogatásuknak vagy ellenvéleményüknek adnak hangot. Azonban nem kell vizsgálatot kezdeményezni abban az esetben, ha a panaszigényt kifejezetten támogató uniós gyártók/termelők az uniós gazdasági ágazatban tevékenykedő hasonló termékeket előállító gyártók/termelők által a hasonló termékből előállított összes termékmennyiség 25 %-ánál kisebb kollektív részarányát képviselik.

(7) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy vizsgálat megindításának kezdeményezését előíró határozat hiányában a vizsgálat kezdeményezésére irányuló panasz ne kerülhessen nyilvánosságra. Azonban e cikk értelmében a megfelelő módon dokumentált panaszigény kézhezvételét követően a lehető legrövidebb időn belül, és minden esetben a vizsgálat megindítását megelőzően a Bizottság értesíti a panaszról az érintett származási hely szerinti országot és/vagy exportáló országot, amelyet konzultációk megtartására kell felkérni a helyzet tisztázása és a lehetőség szerint kölcsönösen elfogadható megoldás kidolgozása végett a (2) bekezdésben említett ügyekkel kapcsolatban.

(8) Amennyiben rendkívüli körülmények esetén a Bizottság az uniós gazdasági ágazat helyett vagy nevében benyújtott, vizsgálat megindítására irányuló írásos panasz benyújtása nélkül kezdeményezi vizsgálat indítását, a kezdeményezést a (2) bekezdésben foglaltak szerinti megfelelő indokokkal kell alátámasztani a kiegyenlítendő támogatások meglétét, az okozott kárt és az okozati összefüggést igazoló bizonyítékokkal. A Bizottság azt követően, hogy megállapította az eljárás megindításának szükségességét, tájékoztatja erről a tagállamokat.

(9) A vizsgálat lefolytatására vagy lefolytatásának megtagadására vonatkozó döntés meghozatalában a támogatásokkal és az okozott kárral kapcsolatos bizonyítékokat egyidejűleg kell mérlegelni. A panaszt el kell utasítani akkor, ha az esettel kapcsolatos eljárás megindításához a kiegyenlíthető támogatásokkal vagy az okozott kárral kapcsolatosan nem áll rendelkezésre kielégítő bizonyíték. Nem kezdeményezhető eljárás olyan országgal szemben, amelynek behozatala nem éri el az 1 %-os piaci részesedést, kivéve, ha az ilyen országok együttesen az uniós fogyasztás 3 %-át vagy annál nagyobb részarányát képviselik.

(10) A benyújtott panaszigény a vizsgálat kezdeményezését megelőzően visszavonható, amely esetben azt úgy kell tekinteni, mintha nem nyújtották volna be.

(11) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Amennyiben a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasznak a Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell a panasz előterjesztőjét. A Bizottság a panasz benyújtását követően fősabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat a panaszra vonatkozó elemzéséről.

(12) Az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben fel kell tüntetni a vizsgálat kezdeményezésének bejelentését, a kérdéses termékeket és országokat, a rendelkezésre álló információk összefoglalását, valamint egy rendelkezést azzal kapcsolatosan, hogy a vonatkozó információkat a Bizottsággal közölni kell.

Az értesítésben fel kell tüntetni azokat az időszakokat, amelyek időtartama alatt az érdekelt felek megnevezhetik magukat, írásban előterjeszhetik álláspontjukat és információt nyújthatnak be, ha igénylik, hogy az álláspontjukat és ezen információkat a vizsgálat lefolytatása során figyelembe vegyék. Az értesítésben fel kell tüntetni azt az időszakot is, amely során az érdekelt felek a 11. cikk (5) bekezdésének megfelelően kérhetik a Bizottság általi meghallgatásukat.

(13) A Bizottság az eljárás kezdeményezéséről értesíti az exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök tudomása szerint érintett képviseleti társulásait, valamint a származási országot és/vagy exportáló országot, valamint a panasz előterjesztőjét, továbbá a bizalmas információk védelmi szempontjait kellően figyelembe véve átadja az (1) bekezdés szerinti írásos panasz teljes szövegét az általa ismert exportőrök és a származási ország és/vagy exportáló ország illetékes hatóságai részére, illetve kérésre rendelkezésre bocsátja az egyéb érdekelt felek részére. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásos panasz teljes szövegét csak a származási ország és/vagy exportáló ország illetékes hatóságai vagy illetékes szakmai társulása számára kell megküldeni.

(14) A kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat lefolytatása nem hátráltathatja a vámkezelést.

#### 11. cikk

#### Vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a tagállamokkal együttműködve eljáró Bizottság uniós szinten vizsgálat megindítását kezdeményezi. Az ilyen vizsgálatnak mind a támogatásokra, mind az okozott kárra ki kell terjednie, és ezek vizsgálatát párhuzamosan kell végezni.

Annak érdekében, hogy a vizsgálat megállapításai reprezentatívak legyenek, a vizsgálati időszakot olyan módon kell kijelölni, hogy az támogatások nyújtása esetén megfelelően az 5. cikk szerinti vizsgálatok szokásos időtartamának.

A vizsgálat lefolytatásának időszakát követő időszakokra vonatkozó információkat általában nem kell figyelembe venni.

(2) A kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró, valamely vizsgálattal kapcsolatosan a kérdőívet megkapó érintett felek számára legalább 30 napot kell biztosítani a kérdőíven feltüntetett kérdések megválaszolására. Exportőrök esetében ez az időbeli korlátozás a kérdőív kézhezvételének napjától számítva alkalmazandó, amit ebben a vonatkozásban úgy kell kiszámítani, hogy az a válaszára felkért fél számára való elküldés napjától, vagy a származási ország és/vagy exportáló ország megfelelő diplomáciai képviseletén keresztül történő továbbítás napjától számított egy hét legyen. A 30 napos időszak meghosszabbítása a vizsgálat lefolytatási határidőinek megfelelő figyelembevételével engedélyezhető, feltéve, hogy a meghosszabbítást kérő érdekelt fél különleges körülményekre hivatkozva a meghosszabbítás iránti igényét meg tudja indokolni.

(3) A Bizottság felkérheti a tagállamokat információk szolgáltatására, amelyek minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy az ilyen felkéréseknek eleget tegyenek.

A tagállamok a kért információt az elvégzett felügyeleti ellenőrzések és vizsgálatok eredményeivel együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha ez az információ közérdekű, vagy az ilyen információk szolgáltatását tagállam igényelte, a Bizottság továbbítja az ilyen információkat a tagállamok számára, feltéve, hogy azok nem bizalmas jellegűek; az utóbbi esetben az információk nem bizalmas jellegű összefoglalását kell továbbítani.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy hajtsák végre az összes szükséges ellenőrzést és felügyeleti tevékenységet, különösen az importőrök, kereskedők és az uniós gyártók/termelők között, és folytassanak vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ehhez hozzájárulásukat adják, és a kérdéses ország kormányát ezekről az ellenőrzésekről hivatalosan értesítették, valamint az érintett harmadik ország ezzel kapcsolatosan kifogást nem emelt.

A tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy a Bizottság ilyen felkéréseinek eleget tegyenek.

Amennyiben a Bizottság vagy egy tagállam arra igényt tart, a Bizottság tisztviselőit fel kell hatalmazni, hogy nyújtsanak segítséget a tagállamok tisztviselői számára feladataik végrehajtásában.

(5) A 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően magukat megnevező érdekelt felek szempontjait tárgyaláson kell meghallgatni abban az esetben, ha azok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* megjelent közleményben előírt időszakon belül írásbeli kérelmet nyújtanak be tárgyalás tartása iránt, amelyben rámutatnak arra, hogy érdekelt félként érdekeiket valószínűsíthetően befolyásolja az eljárás kimenetele, és meghallgatásuknak különös indokai vannak.

(6) Kérelemre lehetőséget kell biztosítani a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően a magukat megnevező importőrök, exportőrök és a panasz előterjesztője, valamint a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország kormánya számára, hogy az ellenérdekű felekkel találkozhassanak abból a célból, hogy ellentétes nézeteiket összevethessék és ellenvéleményüket előadhassák.

E lehetőség biztosítása során tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére, és az érintett felek szempontjaira.

A felek egyike sem kötelezhető arra, hogy tárgyaláson vegyen részt, és amennyiben az érintett fél arra nem hajlandó, ez a körülmény hátrányosan nem befolyásolhatja az érintett fél ügyét.

A Bizottság figyelembe veszi az e bekezdés szerinti szóbeli információkat, feltéve, hogy azokat a későbbiekben írásban megerősítik.

(7) A panaszosok, a származási ország és/vagy exportáló ország kormányzata, az importőrök és exportőrök és azok képviselői társulásai, továbbá a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően a panasszal kapcsolatosan magukat megnevező felhasználói és fogyasztói szervezetek írásban benyújtott felkérésre engedélyt kaphatnak arra, hogy a vizsgálat lefolytatásában érintett bármelyik fél által a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekintessék, ellentétben az Unió vagy annak tagállamai által készített olyan belső dokumentumokkal, amelyeket az általuk előterjesztett esetekkel kapcsolatosan mutatnak be, és amelyek a 29. cikk értelmében nem bizalmas jellegűek, illetve amelyeket vizsgálatok lefolytatásában nem használnak fel.

E felek jogosultak a megtekintett információkra észrevételt tenni, és az általuk tett észrevételeket figyelembe kell venni minden olyan esetben, amikor azok megfelelően alátámasztottak.

(8) A 28. cikkben ismertetett körülmények kivételével az érdekelt felek által szolgáltatott és a vizsgálatban feltárt eredmények alapját szolgáló információk pontosságát a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni.

(9) A 10. cikk (11) bekezdése szerint kezdeményezett eljárások keretében végrehajtandó vizsgálatot minden lehetséges esetben a vizsgálat megindításától számított egy éven belül le kell folytatni, és le kell zárni. Az ilyen vizsgálatokat minden körülmények között minden esetben a vizsgálat megindításától számított 13 hónapon belül a kötelezettségvállalások esetében a 13. cikk szerint feltárt eredmények megállapításával, vagy jogerős intézkedés esetében a 15. cikk szerint feltárt eredmények megállapításával le kell folytatni és le kell zárni.

(10) A vizsgálat lefolytatásának teljes időtartama folyamán a Bizottság a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország számára indokoltan elvárható lehetőséget biztosít konzultációk megtartására, hogy a tényeken alapuló helyzetet tisztázhassák és kölcsönösen elfogadható megoldásokat találjanak.

## 12. cikk

### Ideiglenes intézkedések

(1) Ideiglenes vám abban az esetben vethető ki, ha:

a) a 10. cikknek megfelelően eljárás kezdeményezésére került sor;

b) a vám kivetésével kapcsolatosan értesítést küldtek, és 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően az érdekelt felek számára megfelelő lehetőséget biztosítottak a szükséges információk benyújtásához és észrevételeik megtételéhez;

- c) ideiglenesen megállapították, hogy egy importált termék kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket élvez és az uniós gazdasági ágazatot ennek következtében kár éri; valamint
- d) az Unió érdekei az ilyen kár keletkezésének megakadályozása céljából a beavatkozást megkívánják.

Az ideiglenes vámot az eljárás kezdeményezésének napjától számított legalább 60 napos időszak eltelte után, de legfeljebb az eljárás kezdeményezésének napjától számított kilenc hónapon belül ki kell vetni.

Az ideiglenes kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások ideiglenesen megállapított teljes összegét, azonban olyan esetekben, amikor kisebb összeg elegendő az uniós gazdasági ágazat érdekeit sértő kár megszüntetéséhez, az ilyen kisebb összeget kell alkalmazni.

(2) Az ideiglenes vám alkalmazásához garanciafedezetet kell biztosítani, és az érintett termékek Unión belüli szabad forgalmazás céljából való felszabadításának feltételeként ilyen garancia nyújtását kell kikötni.

(3) A Bizottság az ideiglenes intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében fogadja el.

(4) Amennyiben egy tagállam a Bizottság azonnali beavatkozását igényli, és ha az (1) bekezdés első és második albekezdéseiben előírt feltételek teljesülnek, a Bizottság a felkérés kézhezvételének napjától számított legfeljebb öt munkanapon belül megállapítja, hogy ideiglenes kiegyenlítő vámot ki kell-e vetni vagy sem.

(5) Ideiglenes vám legfeljebb négyhónapos időszakra vethető ki.

### 13. cikk

#### Kötelezettségvállalások

(1) A támogatás és a kár fennállásának előzetes megállapítása esetén a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében megfelelő önkéntes kötelezettségvállalásokat fogadhat el, amelyek alapján:

- a) a származási és/vagy az exportáló ország vállalja a támogatás megszüntetését vagy korlátozását, illetve a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedések meghozatalát, vagy
- b) az exportőr, mindaddig, amíg az érintett területre irányuló kivitel kiegyenlíthető támogatást élvez, vállalja árai felülvizsgálását vagy az említett kivitel megszüntetését, hogy a Bizottság meggyőződhesen arról, hogy ezáltal a támogatások káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 12. cikk (3) bekezdésének megfelelően kivetett ideiglenes vám és a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatás összegének ellentételezéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a kiegyenlíthető támogatás összegénél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

(2) A kötelezettségvállalások megtételére a Bizottság javaslatot tehet, azonban egyetlen ország vagy exportőr sem kötelezhető arra, hogy ilyen kötelezettségvállalások megtételéről megállapodást kössön. Az a tény, hogy egyes országok vagy exportőrök ilyen kötelezettségvállalások megtételére nem hajlandók, vagy annak megtételére a felkérést nem fogadják el, semmilyen körülmények között sem befolyásolhatja hátrányosan az adott esetben meghozandó döntéseket.

Az is megállapítható lehet azonban, hogy a behozatal további támogatása esetén a fenyegető kár nagyobb valószínűséggel bekövetkezhet. A kötelezettségvállalások megtétele nem kérhető és nem fogadható el országoktól vagy exportőröktől, kivéve, ha a támogatás nyújtását és az általa okozott kár fennállását előzetesen megállapították.

Rendkívüli körülményektől eltekintve nem ajánlható fel kötelezettségvállalás azon időszakot követően, amelynek során a 30. cikk (5) bekezdése szerint észrevételek tehetőek.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell szükségszerűen elfogadni abban az esetben, ha azok elfogadását a gyakorlati megvalósíthatóság szempontjából nem tekintik célravezető megoldásnak, például olyan esetekben, amikor a tényleges vagy potenciális exportőrök száma jelentős, vagy egyéb okok miatt, beleértve az általános eljárási rend előírásait is. Az exportőrrel és/vagy az érintett származási országgal és/vagy az érintett exportáló országgal közölhető azok az indokok, amelyek alapján javasolják kötelezettségvállalás megtételének elutasítását, és számukra lehetővé tehető, hogy erre vonatkozóan észrevételeket tegyenek. Az elutasítás indokait a végső határozatban kell rögzíteni.

(4) A kötelezettségvállalások megtételére javaslatot benyújtó felektől meg kell követelni, hogy a kötelezettségvállalással kapcsolatosan terjesszék elő a vonatkozó információk nem bizalmas jellegű változatát, hogy azokat vizsgálat lefolytatása céljából az érdekelt felek rendelkezésére lehessen bocsátani.

(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a támogatások nyújtásának és az okozott kárnak a vizsgálatát a szokásos módon kell lefolytatni. Ilyen esetben, ha a támogatások nyújtásával vagy az okozott kárral kapcsolatos vizsgálatok negatív eredménnyel zárulnak, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve az olyan eseteket, amikor a negatív eredmény megállapítása nagy részben a kötelezettségvállalás alkalmazásának köszönhető. Ilyen esetekben előírható, hogy az ilyen kötelezettségvállalást egy ésszerű időtartamig továbbra is érvényben kell tartani.

Amennyiben támogatásnyújtást és kár fennállását állapítják meg, a kötelezettségvállalás annak feltételeivel és e rendelet rendelkezéseivel összhangban továbbra is érvényes.

(7) A Bizottság minden olyan országtól és exportőrtől, amelytől felajánlott kötelezettségvállalásokat elfogadott, megköveteli információk rendszeres időközönkénti szolgáltatását a kötelezettségvállalás teljesítésével kapcsolatban, valamint a vonatkozó adatok ellenőrzésének lehetővé tételét. Az ilyen követelmények be nem tartása a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Amennyiben egy vizsgálati eljárás lefolytatása során a Bizottság bizonyos exportőrök részéről kötelezettségvállalásokat fogad el, az ilyen kötelezettségvállalásokat a 18., 19., 20. és 22. cikk alkalmazásában attól a naptól kezdődően kell hatályban lévőnek tekinteni, amelyik napon a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország vonatkozásában lefolytatott vizsgálat lezárult.

(9) Abban az esetben, ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását szükség szerint a Bizottság visszavonja, és a Bizottság által a 12. cikkel összhangban kivetett ideiglenes vámot vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámot kell alkalmazni, amennyiben az érintett exportőr, illetve a származási és/vagy az exportáló ország lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vagy az említett ország vonta vissza a kötelezettségvállalást. A Bizottság azt követően, hogy határozott valamely kötelezettségvállalás visszavonásáról, tájékoztatja erről a tagállamokat.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely első megállapításra bizonyítékot tartalmaz valamely kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az azt követő vizsgálat, amely azt vizsgálja, valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy megszegtek valamely kötelezettségvállalást, illetve amennyiben valamely kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 12. cikknek megfelelően ideiglenes vám vehető ki.

#### 14. cikk

#### **Az eljárás megszüntetése intézkedések alkalmazása nélkül**

(1) Amennyiben egy benyújtott panaszt visszavonnak, ha az eljárás megszüntetése nem sérti az Unió érdekeit, az eljárás megszüntethető.

(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(3) Az eljárást azonnali hatállyal meg kell szüntetni akkor, ha megállapítást nyer, hogy a kiegyenlíthető támogatás az (5) bekezdés szerint csekély értékűnek tekintendő, vagy olyan esetekben, amikor a támogatott behozatal tényleges vagy lehetséges mennyisége vagy a kár mértéke elhanyagolható.

(4) A 10. cikk (11) bekezdése szerint kezdeményezett eljárások lefolytatása vonatkozásában az okozott kár mértékét szokásosan olyan esetekben kell elhanyagolhatónak tekinteni, amikor az érintett behozatal piaci részesedése alacsonyabb, mint a 10. cikk (9) bekezdésében előírt érték. A fejlődő országokból származó behozatallal kapcsolatosan lefolytatott vizsgálatok alkalmazásában a támogatott behozatal mennyiségét elhanyagolható mértékűnek kell tekinteni, ha az nem éri el a hasonló termékekből az Unióban forgalmazott teljes importmennyiség 4 %-át, kivéve az olyan fejlődő országokból származó behozatalt, amelyeknek egyedi piaci részesedése az Unió érintett importpiacán alacsonyabb, mint a teljes importmennyiség 4 %-a, ha az ilyen országokból származó kollektív importmennyiség meghaladja a hasonló termékekből az Unióban forgalmazott teljes importmennyiség 9 %-át.

(5) A kiegyenlíthető támogatások összege akkor tekintendő csekély értékűnek, ha az kisebb, mint a behozatal értékének 1 %-a, kivéve, ha a vizsgálatok fejlődő országokból származó behozatallal kapcsolatosak, ilyen esetekben a csekély érték küszöbértéke 2 %, feltéve, hogy csak a vizsgálat lefolytatását kell megszüntetni olyan esetekben, amikor a kiegyenlíthető támogatások összege nem éri el az egyedi exportőrökre előírt csekély összeghatárt, akik továbbra is az eljárás alá tartoznak, és az érintett ország vonatkozásában a 18. és 19. cikk szerint megtartott bármilyen későbbi felülvizsgálat során ismételt vizsgálatnak vethető alá.

#### 15. cikk

##### Végleges vám kivetése

(1) Amennyiben a végleges ténymegállapításokból kiderül a kiegyenlíthető támogatások és az azok által okozott kár megléte, és az uniós érdek a 31. cikk szerinti beavatkozást tesz szükségessé, a Bizottság a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges kiegyenlítő vámot vet ki. Amennyiben ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek megszűnése előtt legkésőbb egy hónappal kezdeményezi.

Nem kell az intézkedést megtenni, amennyiben a támogatást vagy a támogatásokat visszavonják, illetve bizonyítást nyer, hogy a támogatás nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket.

A kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a megállapított kiegyenlíthető támogatás összegét, de a kiegyenlíthető támogatás teljes összegénél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

(2) A kiegyenlítő vámot minden egyes esetben megkülönböztetés nélkül a megfelelő összeg kivetésével kell alkalmazni egy bármilyen forrásból származó olyan behozatal vonatkozásában, amely a vizsgálat eredményei szerint gazdasági előnyt biztosít kiegyenlíthető támogatások nyújtása és az azok által okozott kár formájában, az olyan forrásokból származó behozatal kivételével, amelyekkel kapcsolatosan e rendelet szerint kötelezettségvállalásokat fogadtak el.

A vám kivetését elrendelő rendeletben meg kell nevezni a vám kivetésében érintett minden szállítót, vagy ha az nem lehetséges, az érintett szállító országot.

(3) Amennyiben a Bizottság a 27. cikk szerint korlátozza az általa lefolytatandó vizsgálatot, az olyan exportőröktől vagy gyártóktól/termelőktől származó behozatalra kivetett kiegyenlítő vám összege, akik az üggyel kapcsolatosan a 27. cikk szerint megnevezték magukat, de akik esetében a vizsgálatokat nem folytatták le, nem haladhatja meg a mintavételben szereplő felek vonatkozásában lefolytatott vizsgálatban feltárt kiegyenlíthető támogatások összegének súlyozott átlagát.

E cikk alkalmazásában a Bizottság figyelmen kívül hagy minden, nulla és csekély értéket el nem érő összegű kiegyenlíthető támogatást és a 28. cikkben előírt körülmények között megállapított kiegyenlíthető támogatások összegét.

Minden olyan exportőről vagy gyártóról/termelőről származó behozatal vonatkozásában, akik esetében a támogatások összegét a 27. cikk szerint egyedi alapon állapították meg, egyedi összegű támogatást kell alkalmazni.

#### 16. cikk

##### Visszamenőleges hatály

(1) Ideiglenes intézkedések és végleges kiegyenlítő vám alkalmazását csak olyan termékek vonatkozásában kell kezdeményezni, amelyeket az adott esetnek megfelelően a 12. cikk (1) bekezdése vagy a 15. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedések hatálybalépését követően bocsátanak szabad forgalomba, az e rendeletben meghatározott kivételek függvényében.

(2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapításokból kiderül a kiegyenlíthető támogatások, valamint a kár megléte, a Bizottság – függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges kiegyenlítő vám kivetésére – határoz arról, hogy az ideiglenes vám összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni.

E vonatkozásban a „kár” fogalma nem terjed ki az uniós gazdasági ágazat létrehozásában bekövetkezett jelentős mértékű késedelemre, sem pedig jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetőségére, csak akkor, ha a feltárt tények szerint ezek ideiglenes intézkedések hiányában ténylegesen jelentős mértékű kárt idéztek elő. Minden egyéb, a kár bekövetkeztének lehetőségével vagy késedelemmel járó esetben, minden ideiglenes vám összegét el kell engedni, és végleges hatályú vám csak attól a naptól vethető ki, amely napon a bekövetkezés lehetőségét vagy jelentős késedelmet véglegesen megállapítják.

(3) Amennyiben a végleges kiegyenlítő vám összege magasabb, mint az ideiglenes vám összege, a különbözetet nem kell beszedni. Ha egy végleges vám összege alacsonyabb, mint az ideiglenes vám összege, a vámot újra ki kell számítani. Amennyiben a végleges megállapítás negatív eredményű, az ideiglenes vám alkalmazását nem kell megerősíteni.

(4) A végleges kiegyenlítő vám kivethető olyan termékekre, amelyeket ideiglenes intézkedések alkalmazásának a hatálybalépését megelőző 90 napon belül, de nem a vizsgálat lefolytatásának kezdeményezését megelőzően léptettek be felhasználás céljából, feltéve, hogy:

- a) az ilyen behozatalt a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették;
- b) az érintett importőrök számára lehetővé tették, hogy észrevételeiket a Bizottságnál előterjesszék;
- c) vitatott körülmények merülnek fel olyan esetekben, amikor a kérdéses támogatott termék által előidézett kár e rendelet szerinti kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket biztosító behozatalból álló, viszonylag rövid időszakon belül beszállított nagy mennyiségű behozatal miatt nehézségbe ütközik; és
- d) feltételezések szerint az ilyen kár ismétlődő előfordulásának megakadályozása céljából szükségessé válik az ilyen behozatal vonatkozásában kiegyenlítő vámok visszamenőleges hatályú alkalmazása.

(5) Kötelezettségvállalások megszegése vagy visszavonása esetén végleges hatályú vám vethető ki az ideiglenes intézkedések alkalmazását legfeljebb 90 nappal megelőzően szabad forgalomba bocsátás céljával beléptetett árukra, feltéve, hogy a behozatalt a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és az ilyen visszamenőleges hatályú megállapítás nem alkalmazható olyan behozatalra, amelyet a kötelezettségvállalás megszegésének vagy visszavonásának napját megelőzően léptettek be.

#### 17. cikk

#### **Időbeli hatály**

A kiegyenlítő intézkedések csak addig az időpontig maradnak hatályosak és csak addig a mértékig, amíg azok alkalmazása a kár keletkezését előidéző kiegyenlíthető támogatások elleni védekezéshez szükséges.

#### 18. cikk

#### **A lejárati felülvizsgálatok**

(1) A végleges kiegyenlítő intézkedés időbeli hatálya a vám kivetésének napjától számított öt év vagy a legutolsó mind a támogatást, mind az okozott sérelmet érintő felülvizsgálat lefolytatásának napjától számított öt év, kivéve, ha a felülvizsgálat során megállapítást nyer, hogy a lejárati bekövetkezése valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának és az okozott kárnak a további fennállását vagy megismétlődését idézi elő. Az ilyen lejárati felülvizsgálatot a Bizottság kezdeményezésére vagy az uniós gyártók/termelők felkérésére kell végrehajtani, és az alkalmazott intézkedések az ilyen felülvizsgálat eredményeinek megállapításáig hatályosak maradnak.

(2) Lejárati felülvizsgálatot kell kezdeményezni akkor, ha a felkérés elegendő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályának lejárt valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának folytatását és az okozott kár további fennállását vagy megismétlődését eredményezi. Ilyen valószínűsítő tényező lehet például a támogatások folytatólagos nyújtása és kár folytatólagos előidézése, bizonyítékot szolgáltatva arra vonatkozóan, hogy az okozott kár megszüntetése részben vagy kizárólag az intézkedések alkalmazásának köszönhető, vagy bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az exportőrök helyzete vagy a piaci helyzet arra utal, hogy a sérelmet okozó támogatásnyújtást folytatólagosan alkalmazni fogják.



(3) E cikk szerinti vizsgálatok végrehajtásában az exportőrök, importőrök, a származási ország és/vagy exportáló ország, illetve az uniós gyártók/termelők számára lehetővé kell tenni, hogy megerősítsék, elvessék vagy észrevételezzék a felülvizsgálattal kapcsolatban benyújtott kérelem vonatkozásában eléjük tárt ügyeket, és az összes és megfelelő módon dokumentált bizonyíték indokoltan elvárható megfelelő figyelembevételével megállapodásra kell jutni azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy az intézkedések hatályának lejárta esetén valószínűsíthető-e vagy sem a támogatások nyújtása és az okozott kár további fennállása vagy megismétlődése.

(4) Függgően lévő lejáratokkal kapcsolatban az e cikk szerint az intézkedések alkalmazási hatályának a lejárat éviében megfelelő időben közleményt kell megjelentetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezt követően az uniós gyártók/termelők legkésőbb az öt éves időszak lejárta előtt három hónappal jogosultak a (2) bekezdés szerint felülvizsgálat lefolytatása iránti kérelmet benyújtani. Az intézkedések alkalmazásának az e cikk szerinti végleges lejártáról szintén közleményt kell megjelentetni.

#### 19. cikk

### Időközi felülvizsgálatok

(1) Az intézkedések folytatólagos alkalmazásának szükségessége szintén felülvizsgálat tárgyát képezheti olyan esetekben, amikor azt a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére, feltéve, hogy a végleges hatályú intézkedés alkalmazásának megkezdésétől számított célszerűen hosszú, legalább egy éves időszak már letelt, bármelyik exportőr, importőr vagy az uniós gyártók/termelők vagy a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország felkérésére, aki vagy amely kielégítő bizonyítékkal rendelkezik az ilyen időközi felülvizsgálat lefolytatásának szükségességéről.

(2) Időközi felülvizsgálat lefolytatását olyan esetekben kell kezdeményezni, amikor a felkérés kielégítő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedés folytatólagos alkalmazása a kiegyenlíthető támogatás és az okozott kár ellentételezéséhez a továbbiakban már nem szükséges, és/vagy nem valószínűsíthető, hogy az okozott kár továbbra is fennáll vagy megújul, ha az intézkedés alkalmazását megszüntetik, vagy ha az alkalmazott intézkedés nem, vagy a továbbiakban már nem elégséges ahhoz, hogy hatékonyan ellentételezze az okozott sérelmet előídező kiegyenlíthető támogatást.

(3) Amennyiben a kivetett kiegyenlítő vám összege kisebb, mint a megállapított kiegyenlíthető támogatás összege, időközi felülvizsgálatot lehet indítani, ha az uniós gyártók/termelők, vagy az egyéb érdekelt felek – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő bizonyítékot nyújtanak be arra vonatkozóan, hogy az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy az Unióban az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott. Amennyiben a vizsgálat igazolja az állítások helyességét, a kiegyenlítő vámok összegét növelni lehet a károkozás megszüntetéséhez szükséges árnövekedés elérése érdekében. Mindazonáltal a megnövelt vámszint nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások összegét.

Az időközi felülvizsgálatot a fent megállapított feltételek alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére is meg lehet indítani.

(4) Az e cikk szerinti vizsgálatok elvégzése során a Bizottság többek között megállapíthatja, hogy a támogatások nyújtásában és az okozott kárban bekövetkezett-e jelentős változás, illetve hogy az alkalmazott intézkedésekkel elérhető-e a 8. cikk szerint az előzetesen megállapított okozott kár megszüntetésével kapcsolatosan meghatározott célkitűzések. Ebben a vonatkozásban a végleges megállapítások kialakításában figyelembe kell venni az összes vonatkozó és megfelelő hivatkozásokkal alátámasztott bizonyítékot.

#### 20. cikk

### Gyorsított felülvizsgálatok

Minden olyan exportőr, akinek a kivitele vonatkozásában végleges kiegyenlítő vámot alkalmaznak, de akinek az esetét az eredeti vizsgálat lefolytatásakor egyedileg nem vizsgálták más okból kifolyólag, mint a Bizottsággal való együttműködés elmulasztása, gyorsított felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérheti annak érdekében, hogy a Bizottság azonnal egyedi mértékű kiegyenlítő vámot állapíthasson meg a termékei számára.

A felülvizsgálatot azt követően kell megindítani, hogy az uniós gyártók/termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.

## 21. cikk

**Visszatérítések**

(1) A 18. cikk ellenére az importőr kérheti a beszedett vám visszatérítését olyan esetekben, amikor bebizonyosodik, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét, amelyek alapján a vámot megfizették, megszüntették, vagy a hatályos vám összegénél kisebb összegűre csökkentették.

(2) A kiegyenlítő vám visszatérítését az érintett importőr a Bizottsághoz benyújtott kérelemben igényelheti. A kérelmet azon tagállam illetékes hatóságai útján kell benyújtani, amelynek a területén a terméket szabad forgalomba bocsátották a végleges hatályú vám összegének az illetékes hatóságok általi hivatalos megállapítása napját követő hat hónapon belül, vagy attól a naptól számított hat hónapon belül, amelyik napon az ideiglenes vámként megállapított összeget végleges hatályú vámmá nyilvánították. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul benyújtják a Bizottság részére.

(3) A benyújtott visszatérítés iránti kérelem akkor tekintendő bizonyítékokkal megfelelő módon alátámasztottnak, ha az pontos információkat tartalmaz a kiegyenlítő vámok igényelt visszatérítendő összegéről, valamint az ilyen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatosan használt összes vámomkányról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá egy reprezentatív időszak vonatkozásában a kérdéses exportőr vagy gyártó/termelő termékeivel kapcsolatosan a kiegyenlíthető támogatások összegét is. Amennyiben az importőr nincs kapcsolatban az érintett exportőrrel vagy gyártóval/termelővel és ilyen információ közvetlenül nem áll rendelkezésre, vagy az exportőr vagy gyártó/termelő nem kívánja az ilyen információt az importőrrel közölni, a benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell az érintett exportőr vagy gyártó/termelő arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét az e cikkben előírt rendelkezések szerint csökkentették vagy felszámolták, és hogy az ezzel kapcsolatos támogató bizonyítékokat a Bizottság számára elő fogják terjeszteni. Amennyiben az ilyen bizonyítékok az exportőrtől vagy a gyártótól/termelőtől a célszerűen elvárható időn belül nem érkeznek be, a kérelmet el kell utasítani.

(4) A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, és ha igen, milyen mértékben, illetve bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, amelyet követően az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy a visszatérítés indokolt-e, és ha igen, milyen mértékben.

A vám visszatérítése rendszerint 12 hónapon belül történik, és arra semmilyen körülmények között nem kerülhet sor a kiegyenlítő vám alkalmazását szükségessé tevő termék importőre által szolgáltatott, megfelelő bizonyítékokkal alátámasztott visszatérítés igénylésének napjától számított 18 hónapot követően.

Az engedélyezett visszatérítések kifizetését a szokásos eljárás szerint a tagállamok az első albekezdésben említett határozat meghozatalának napjától számított 90 napon belül teljesítik.

## 22. cikk

**A felülvizsgálatokra és a visszatérítésekre vonatkozó általános rendelkezések**

(1) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a 18., 19. és a 20. cikkben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell.

A 18. és a 19. cikk alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A 18. és a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül le kell zárni.

A 20. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni.

Amennyiben a 18. cikk szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a 19. cikk szerinti felülvizsgálat, a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot a 18. cikk szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

Amennyiben a vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

a) lejárnak a 18. cikk szerinti vizsgálat során;

- b) lejárnak a 18. és a 19. cikk szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a 18. cikk szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a 19. cikk szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték; illetve
- c) változatlanul maradnak a 19. és a 20. cikk szerinti vizsgálat során.

Az intézkedéseknek az e bekezdés alapján való lejtáról vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

(2) A 18., a 19. és a 20. cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. A Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében határoz arról, hogy kezdeményezi-e a 18. cikk szerinti felülvizsgálatot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely gazdasági szereplő vagy tagállam a 19., illetve a 20. cikk szerinti felülvizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy ha a Bizottság maga állapította meg, hogy felül kell vizsgálni az intézkedések további alkalmazásának szükségességét.

(3) Amennyiben a felülvizsgálatok indokolttá teszik, az intézkedéseket – a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében – a 18. cikk alapján hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, vagy a 19., illetve a 20. cikk alapján hatályon kívül kell helyezni, fenn kell tartani vagy módosítani kell őket.

(4) Amennyiben az intézkedéseket egyedi exportőrök vonatkozásában helyezik hatályon kívül, nem pedig az egész importáló ország vonatkozásában, az ilyen exportőrök továbbra is az eljárás hatálya alatt maradnak és esetükben új vizsgálat folytatható le ezen cikk értelmében a kérdéses ország vonatkozásában bármikor végrehajtott felülvizsgálat keretében.

(5) Amennyiben a 19. cikk szerint az intézkedések felülvizsgálata folyamatban van az intézkedések alkalmazási időszakának a végén a 18. cikkben meghatározottak szerint, az intézkedéseket a 18. cikk szerinti szempontok alapján is vizsgálat alá kell vonni.

(6) A 18–21. cikk értelmében lefolytatott minden felülvizsgálatban vagy a visszatérésre vonatkozó vizsgálatban a Bizottság, feltéve, hogy a körülményekben nem következett be változás, a vizsgálatot ugyanolyan módon folytatja le, mint a vám alkalmazásának megállapításához vezető vizsgálatot, megfelelő módon figyelembe véve az 5., 6., 7. és 27. cikket.

### 23. cikk

#### Kijátszás

(1) Az e rendelet alapján kivetett kiegyenlítő vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára, vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országokból érkező behozatalára, illetve a termék részeinek behozatalára, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátszák.

(2) A 15. cikk (2) bekezdésével összhangban kivetett maradék kiegyenlítő vámot nem meghaladó kiegyenlítő vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátszák.

(3) A kijátszás a harmadik országok és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, továbbá az importált hasonló termék és/vagy annak részei továbbra is támogatásban részesülnek.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között:

- a) az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódex alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait;
- b) az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való fuvarozását;

c) az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és gyártók/termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók/termelők termékeiket a gyártók/termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett gyártókon/termelőkön keresztül exportálják az Unióba.

(4) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére, illetve valamely tagállam vagy bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1), a (2) és a (3) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak vizsgálatát, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.

A vizsgálatokat a Bizottság folytatja le. A Bizottságot ebben segíthetik a vámhatóságok, és a vizsgálatot kilenc hónapon belül le kell zárni.

Ha a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében.

Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(5) A 24. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességét élvez.

(6) A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek a (3) bekezdés szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel.

Ezeket a mentességeket a Bizottság határozata alapján adják meg, és azok a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályosak. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a vizsgálatát, tájékoztatja erről a tagállamokat.

Amennyiben a 20. cikkben megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

(7) Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 19. cikk szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan a 22. cikk (1) bekezdésével összhangban kell végezni.

(8) E cikk rendelkezései nem akadályozhatják a vámokkal kapcsolatos hatályos rendelkezések szokásos alkalmazását.

#### 24. cikk

### Általános rendelkezések

(1) Ideiglenes vagy végleges kiegyenlítő vámok rendelet kibocsátásával vethetők ki, és azok beszedését a tagállamok végzik a vámok kivetését elrendelő ilyen rendeletekben meghatározott formában, értékben és egyéb feltételek alkalmazásával. A kiegyenlítő vámokat a vámtól, adóktól és behozatalra szokásosan kivetett egyéb díjaktól elkülönítve kell beszedni.

Semmiféle termék esetében nem alkalmazhatók egyidejűleg dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömpingárak és exporttámogatások alkalmazásából származó azonos helyzet kezeléséhez.

(2) Az átmeneti vagy végleges hatályú kiegyenlítő vámok kivetését elrendelő rendeleteket, valamint a kötelezettségvállalások elfogadását és a vizsgálatok vagy eljárások megszüntetését elrendelő rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell kihirdetni.

Az ilyen rendeleteknek vagy határozatoknak tartalmazniuk kell az exportőrök nevét, ha azok ismertek, vagy az érintett országok nevét, a termék ismertetését és a támogatás, illetve az okozott kár megállapítását alátámasztó tények összefoglalását, valamint a vonatkozó megfontolásokat, a bizalmas jellegű információ védelmének megfelelő figyelembevételével. Minden egyes esetben a rendelet vagy határozat egy másolati példányát meg kell küldeni az ügyben ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandók a felülvizsgálatokra is.

(3) Különleges rendelkezések, különösen a származás fogalmának a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben <sup>(1)</sup> szereplő meghatározása tekintetében, elfogadhatók e rendeletnek megfelelően.

(4) A Bizottság az Unió érdekében, a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében hozott határozattal kilenc hónapos időtartamra felfüggesztheti az e rendelet alapján bevezetett intézkedéseket. A felfüggesztést a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében eljárva további, legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja.

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Az intézkedések a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármikor visszaállíthatók, ha a felfüggesztés indoka megszűnik.

(5) A Bizottság a tagállamok megfelelő időben történő értesítését követően utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket a behozatal nyilvántartásba vételére, annak érdekében, hogy az intézkedések ezt követően a nyilvántartásba vétel napjától azonnal alkalmazhatók legyenek az érintett behozatalra.

A behozatal nyilvántartásba vétel teljesítésétől tehető függővé, miután az uniós gazdasági ágazat az ezen intézkedést megfelelően alátámasztó bizonyítékkal ellátott kérelmet nyújtott be.

A nyilvántartásba vételt rendelettel kell előírni, amelyben meg kell határozni az intézkedés célját és szükség esetén a kiszabható jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Behozatal esetében kilenc hónapnál hosszabb nyilvántartásba vételi időszak nem alkalmazható.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést tesznek a Bizottság részére a behozatal kereskedelmi forgalmáról vagy a vizsgálati eljárás lefolytatása és az intézkedések alkalmazása vonatkozásában érintett behozatalról, valamint az e rendelet rendelkezései értelmében beszédni kívánt összegről.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság eseti alapon kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 11. cikk (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információra a 29. cikk (6) bekezdése vonatkozik.

## 25. cikk

### A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelettel <sup>(2)</sup> létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (lásd e Hivatalos Lap 21. oldalát)

- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.
- (5) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben az e cikk (3) bekezdése szerinti végleges intézkedés elfogadása céljából vagy az e rendelet 18. cikke szerinti lejárati felülvizsgálatok kezdeményezéséről vagy az attól való eltekintésről történő döntéshozatal céljából írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagoknak a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban vita tárgyát képezte, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, ezen eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban nem képezte vita tárgyát, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, ezen eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.
- (6) A bizottság valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság felvetése alapján megvizsgálhat az e rendelet alkalmazásával összefüggő bármilyen ügyet. A tagállamok tájékoztatást kérhetnek, illetve véleménycserét folytathatnak a bizottságban vagy közvetlenül a Bizottsággal.

#### 26. cikk

### Ellenőrző látogatások

- (1) A Bizottság az általa megfelelőnek ítélt időpontokban ellenőrző látogatásokat tesz abból a célból, hogy megvizsgálja az importőrök, exportőrök, kereskedők, ügynökök, gyártók/termelők, szakmai társulások és szervezetek nyilvántartásait, és ellenőrizze a támogatások nyújtásával és az okozott károkkal kapcsolatosan előterjesztett információkat. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.
- (2) A Bizottság szükség szerint harmadik országokban is végezhet vizsgálatokat, feltéve, hogy sikerül megszereznie az érintett cégek hozzájárulását, valamint ha értesíti a kérdéses ország illetékes hatóságait, és az a vizsgálat lefolytatása ellen kifogást nem emelk. Az érintett cégek hozzájárulásának megszerzését követően a Bizottság tájékoztatja a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország hatóságait a meglátogatni kívánt cégek nevééről és címéről, továbbá a megállapodás szerinti látogatási időpontokról.
- (3) Az érintett cégeket tájékoztatják az ellenőrző látogatások során megvizsgálni kívánt információk jellegéről és az ilyen látogatások sikeres lefolytatásához szükséges egyéb információk iránti igényről, ugyanakkor ez a tájékoztatás nem akadályozhatja az ellenőrzések végrehajtóit abban, hogy az ellenőrzések során a kapott információk ismeretében további adatok szolgáltatására tartsanak igényt.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerint lefolytatandó vizsgálatokban a Bizottság számára a felkért tagállamok tisztviselői nyújtanak támogatást.

#### 27. cikk

### Mintavétel

- (1) Amennyiben a panaszgígyenek előterjesztőinek száma, illetve az exportőrök vagy importőrök, a terméktípusok vagy az ügyletek száma jelentős, a vizsgálat lefolytatását a következők szerint lehet korlátozni:
- a) az érintett felek, a termékek vagy az ügyletek célszerűen kezelhető számát érintő mintavételek alkalmazásával, amelyek a mintavételhez való kiválasztás időpontjában a rendelkezésre álló adatok alapján statisztikailag értékelhető adatokat adnak; vagy
- b) a rendelkezésre álló idő alatt célszerűen vizsgálható lehető legnagyobb termelési, értékelési vagy exportálási reprezentatív mennyiség meghatározásával.

(2) A felek, terméktípusok vagy ügyletek ezen cikk szerinti végső kiválasztása a Bizottság feladata, jöllehet, a mintavételhez való kiválasztásban támogatni kell az érintett felekkel folytatandó konzultációkat és meg kell szerezni hozzájárulásukat, feltéve, hogy az ilyen felek erre a célra magukat megnevezik, és elegendő mennyiségű információt bocsátanak rendelkezésre a vizsgálat megindításától számított három héten belül, hogy ezzel elősegítsék a reprezentatív mintavétel céljaira történő kiválasztást.

(3) Amennyiben a vizsgálat lefolytatását e cikk szerint korlátozzák, a kiegyenlíthető támogatás egyedi összegét meg kell állapítani bármely olyan exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, akit eredetileg a mintavétel céljaira nem választottak ki, de az e rendeletben előírt határidőkön belül rendelkezésre bocsátotta a szükséges információkat, olyan esetek kivételével, amikor az exportőrök vagy gyártók/termelők száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok lefolytatása indokolatlanul nagy terhet róna a vizsgálatot lefolytatókra és veszélyeztetné a vizsgálat lefolytatásának a megfelelő időn belül történő sikeres befejezését.

(4) Ha a mintavételt elhatározzák, és a kiválasztott felek némelyike vagy mindegyike részéről az együttműködés bizonyos fokú elmulasztása tapasztalható, ami valószínűsíthetően jelentősen befolyásolja a vizsgálat várható eredményét, új mintavételre kerülhet sor.

Ugyanakkor, ha az együttműködés jelentős mértékű elmulasztása továbbra is fennáll, vagy a rendelkezésre álló idő nem elegendő az új mintavételhez, a 28. cikk vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

#### 28. cikk

### Az együttműködés hiánya

(1) Amennyiben bármely érdekelt fél megtagadja az információkhoz való hozzáféréshez való hozzájárulását, vagy az e rendeletben előírt határidőkön belül egyéb módon elmulasztja a szükséges információ nyújtását, vagy jelentős mértékben akadályozza a vizsgálat lefolytatását, a rendelkezésre álló tények alapján mind ideiglenes, mind végleges jóváhagyó vagy elutasító végső megállapítások tehetők.

Amennyiben a feltárt tények alapján megállapítható, hogy bármely érdekelt fél valótlan vagy félrevezető információkat közölt, az ilyen információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a megállapításokat a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés elmulasztásának következményeiről.

(2) A számítógépes válaszadás elmulasztása nem tekinthető az együttműködés elmulasztásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a kívánt formában végrehajtott válaszadás indokolatlan mértékű többletterhet vagy indokolatlan költségnövekedést idézett volna elő számára.

(3) Amennyiben egy érdekelt fél által benyújtott információ nem tekinthető minden szempontból a lehető legmegfelelőbbnek, az ilyen információt ezek ellenére nem szabad figyelmen kívül hagyni, feltéve, hogy a hiányosságok nem okoznak indokolatlan mértékű nehézséget az ésszerűen elvárható pontosságú tények feltárásában, és ha az információkat a megfelelő módon és a megfelelő határidőkön belül nyújtották be és azok ellenőrizhetők, valamint, ha az információkat szolgáltató fél az információk nyújtásakor a képességei szerint tőle elvárható igyekezetet tanúsította.

(4) Amennyiben egy benyújtott bizonyítékot vagy információt nem fogadnak el, az információ vagy bizonyíték benyújtóját azonnal tájékoztatni kell az elutasítás okáról, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy a meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgálhasson. Ha a magyarázatok nem elegendőek, az ilyen bizonyítékok vagy információk elutasításának okát nyilvánosságra kell hozni.

(5) Ha a megállapítások, a kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatos megállapításokat is beleértve, az (1) bekezdésen alapulnak, ez vonatkozik a panaszigényekkel benyújtott információkra is, az ilyen megállapításokat a vizsgálat lefolytatási határidejének megfelelő figyelembevételével, és amikor az a gyakorlatban végrehajtható, más rendelkezésre álló független forrásokkal, például kiadott árlistákkal, hivatalos statisztikai adatokkal, vámbevallásokkal vagy a vizsgálat során másikkal szembe fordított információkkal összevetve ellenőrzik.

Az ilyen információ adott esetben magában foglalhatja a világpiac vagy más reprezentatív piacok vonatkozó adatait is.

(6) Ha egy érdekelt fél elmulasztja az együttműködést, vagy csak részlegesen hajlandó együttműködni olyan módon, hogy a szükséges információkat visszatartja, a vizsgálat eredménye az érintett fél számára kedvezőtlenebb lehet, mintha hajlandó lett volna az együttműködésre.

## 29. cikk

**Titoktartási kötelezettség**

(1) Minden olyan információt, amely természeténél fogva bizalmas jellegű (például azért, mert annak nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyt biztosítana a versenytársak egyike számára, vagy jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná az információt szolgáltató személynek vagy annak a személynek a helyzetét, akitől az információt szolgáltató személy az információt megszerezte), vagy amelyet az érintett felek a vizsgálat lefolytatásához megfelelő indokkal alátámasztva bizalmas jelleggel bocsátottak rendelkezésre, az illetékes hatóságok bizalmas jellegű információként kezelnek.

(2) A bizalmas jellegű információkat szolgáltató érdekelt feleket fel kell szólítani, hogy bocsássák rendelkezésre ezen információk nem bizalmas jellegű összefoglalását. Ezen összefoglalónak megfelelő részletességűnek kell lennie, annak érdekében hogy azokból a bizalmas jelleggel rendelkezésre bocsátott információk tartalmának a lényege az elvárható mértékig megismerhető legyen. Bizonyos rendkívüli esetekben az érintett felek jelezhetik, hogy az ilyen információik nem alkalmasak összefoglaló készítésére. Az ilyen rendkívüli esetekben indokolni kell, hogy az összefoglaló elkészítése miért nem lehetséges.

(3) Ha az információ szolgáltatója úgy ítéli meg, hogy a kért bizalmas jellegűként való kezelés nem biztosított, és ha az információ szolgáltatója nem kívánja az információt rendelkezésre bocsátani, vagy annak az általános vagy összefoglaló formában történő nyilvánosságra hozatalát nem engedélyezi, olyan esetek kivételével, amikor az információ tartalmának helyessége megfelelő forrásokra alapozva megfelelő módon bizonyítható, az ilyen információ figyelmen kívül hagyható. Bizalmas jellegű kezelésre vonatkozó felkérések önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem akadályozhatja meg általános jellegű információknak és különösen e rendelet szerinti döntések alapjául szolgáló indokoknak az uniós hatóságok általi nyilvánosságra hozatalát, sem az uniós hatóságok által hivatkozott bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben az bírósági eljárásokban ezen indokok elmagyarázásához szükséges. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnak figyelembe kell vennie az érintett feleknek az üzleti titkok vagy államtitkok megőrzéséhez fűződő jogos érdekeit.

(5) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információt szolgáltató fél kifejezett engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott olyan információkat, amelyeknek az információt szolgáltató fél a bizalmas kezelését kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az ugyanazon hasonló termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

## 30. cikk

**Nyilvánosságra hozatal**

(1) A panaszgigények előterjesztői, az importőrök és az exportőrök és azok képviselői társulásai, valamint a származási ország és/vagy exportáló ország kérelemben igényelheti azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a részletes nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján az ideiglenes intézkedések alkalmazásával kapcsolatos döntéseket hozták. Az ilyen nyilvánosságra hozatal igényléséhez a kérelmet közvetlenül az ideiglenes intézkedések alkalmazását követően kell benyújtani, és azt követően a nyilvánosságra hozatalt a lehető legrövidebb időn belül írásban kell végrehajtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a végleges nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján javaslatot kívánnak tenni végleges hatályú intézkedések alkalmazására, vagy intézkedések alkalmazása nélkül egy folyamatban levő vizsgálat vagy eljárás lezárását, különös figyelmet fordítva minden olyan tény vagy megfontolás nyilvánosságra hozatalára, amelyek az ideiglenes intézkedések bármelyikében felhasználtaktól eltérő tények vagy megfontolások.

(3) A végleges nyilvánosságra hozatal iránti kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és olyan esetekben, amikor ideiglenes vám kivetésére került sor, annak a Bizottsághoz legkésőbb az ilyen vám kivetésének kihirdetésétől számított egy hónapon belül be kell érkeznie. Ha ideiglenes vám kivetésére nem került sor, a felek számára a Bizottság által előírt határidőkön belül lehetőséget kell biztosítani a végleges nyilvánosságra hozatal kérelmezésére.



(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell teljesíteni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, főszabályként legkésőbb a 14. vagy a 15. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy megfontolásokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

A nyilvánosságra hozatal nem akadályozhatja a Bizottságot későbbi döntések meghozatalában, azonban olyan esetekben, amikor az ilyen döntések meghozatala bármilyen más tényen vagy megfontoláson alapul, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően tett észrevételek csak abban az esetben vehetők figyelembe, ha azok a Bizottsághoz a Bizottság által minden esetre külön megállapított határidőn, de legalább 10 napon belül beérkeztek, megfelelően figyelembe véve az ügy sürgősségét. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha újabb végleges nyilvánosságra hozatalra van szükség.

### 31. cikk

#### Az Unió érdeke

(1) Annak megállapítását, hogy az Unió érdeke-e a beavatkozás, valamennyi érdek egységes egészként való figyelembevételével kell végezni, beleértve az uniós gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeit is. E cikk értelmében ilyen megállapítást csak olyan esetekben kell alkalmazni, amikor minden érintett fél számára lehetővé teszik, hogy szempontjaikat előterjesszék a (2) bekezdésben előírtak szerint. Az ilyen vizsgálat lefolytatásában a sérelmet előidéző támogatás kereskedelemtorzító hatásai felszámolásának és a tényleges verseny helyreállításának a szükségességét külön megfontolás tárgyává kell tenni. A támogatás léte és az általa okozott kár alapján megállapított intézkedések alkalmazása mellőzhető olyan esetekben, amikor az illetékes hatóságok az összes benyújtott információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jutnak, hogy az intézkedések alkalmazása nem szolgálja az Unió érdekét.

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok szilárdan megalapozott szempontok szerint vehessék figyelembe az összes rendelkezésre bocsátott véleményt és információt annak az eldöntéséhez, hogy a kérdéses intézkedések megtétele az Unió érdekét szolgálja-e vagy sem, a panaszok előterjesztői, az importőrök és azok képviselői társulásai, a reprezentatív felhasználói és reprezentatív fogyasztói szervezetek a kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül megnevezhetik magukat a vonatkozó eljárásban és információkat bocsáthatnak a Bizottság rendelkezésére. Az ilyen információkat vagy azok elfogadható összefoglalását az e bekezdésben említett minden egyéb fél rendelkezésére kell bocsátani, és számukra lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kapott információkat véleményezzék és azokra megfelelő módon válaszolhassanak.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek jogosultak tárgyaláson történő meghallgatásukat kérelmezni. Az ilyen kérelmekre az engedélyt meg kell adni akkor, ha a kérelmeket a (2) bekezdésben előírt határidőn belül nyújtották be, és ha az ilyen kérelemben feltüntették az uniós érdek szempontjából megfelelő indokokat és érveket, arra nézve, hogy a kérelmet előterjesztő felek miért tartanak igényt tárgyaláson történő meghallgatásra.

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az ideiglenes vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az említett intézkedések hatálybalépésétől számított 25 napon belül beérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információkat és azt, hogy azok milyen mértékben reprezentatívak, majd a 14. és 15. cikk alapján benyújtott intézkedéstervezet részeként e vizsgálat eredményeit, valamint az észrevételek érdemét illető véleményét megküldi a 25. cikkben említett bizottságnak. A Bizottság a 182/2011/EU rendeletben előírt feltételek mellett figyelembe veszi a bizottság véleményét.

(6) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek kérhetik, hogy rendelkezésükre bocsássák azokat a tényeket és megfontolásokat tartalmazó információkat, amelyek alapján valószínűsíthetően a végleges döntést meghozzák. Ezen információkat a lehetséges mértékben, a Bizottság későbbi döntéseinek sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor veszik figyelembe, ha azok megalapozottságát alátámasztó tényszerű támogató bizonyítékok állnak rendelkezésre.

### 32. cikk

#### A kiegyenlítő vámok alkalmazását előíró intézkedések és a többoldalú jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat

Olyan esetekben, amikor egy importált termék vonatkozásában a támogatásokról szóló megállapodás jogviták rendezésére irányuló jogorvoslati eljárásainak a lefolytatását követően bármiféle ellenintézkedés alkalmazását rendelik el, és az ilyen intézkedések megtétele elegendő a kiegyenlíthető támogatások által okozott kár megszüntetéséhez, az annak a terméknek a vonatkozásában kivetett minden kiegyenlítő vám alkalmazását az adott esetnek megfelelően azonnali hatállyal felfüggesztik vagy hatályon kívül helyezik.

## 33. cikk

**Záró rendelkezések**

E rendelet nem zárja ki az alábbiak alkalmazhatóságát:

- a) az Unió és harmadik országok között megkötött megállapodásokban előírt különös szabályok;
- b) az Unió mezőgazdasági ágazatra vonatkozó rendeletei, valamint az 1667/2006/EK tanácsi rendelet <sup>(1)</sup>, a 614/2009/EK tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> és az 1216/2009/EK tanácsi rendelet <sup>(3)</sup>. E rendeletet az említett rendeletek kiegészítéseként és e rendeletek azon rendelkezéseitől eltérően kell alkalmazni, amelyek kizárják a kiegyenlítő vámok alkalmazását;
- c) a különleges intézkedések, feltéve, hogy az ilyen intézkedések nem ütköznek az 1994. évi GATT hatálya alatt vállalt kötelezettségek teljesítésével.

## 34. cikk

**Jelentés**

A Bizottság az (EU) 2016/1036 rendelet 23. cikkének megfelelően az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, a kereskedelmi védintézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló éves jelentésében tájékoztatást ad e rendelet végrehajtásáról.

## 35. cikk

**Hatályon kívül helyezés**

Az 597/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VI. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

## 36. cikk

**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

<sup>(1)</sup> A Tanács 1667/2006/EK rendelete (2006. november 7.) a glükózzról és a laktózzról (HL L 312., 2006.11.11., 1. o.).

<sup>(2)</sup> A Tanács 614/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről (HL L 181., 2009.7.14., 8. o.).

<sup>(3)</sup> A Tanács 1216/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról (HL L 328., 2009.12.15., 10. o.).

## I. MELLÉKLET

## AZ EXPORTTÁMOGATÁSOK PÉLDÁLÓZÓ JELLEGŰ FELSOROLÁSA

- a) Kormányzatok általi közvetlen támogatások nyújtása egy cég vagy egy gazdasági ágazat számára annak exportteljesítménye függvényében.
- b) Exporttevékenységek végzését jutalmazó devizavisszatartási programok vagy hasonló ösztönző intézkedések alkalmazása.
- c) Exportszállítmányok belföldi fuvarozásában és fuvardíjaiban kormányzat által engedélyezett vagy elrendelt kedvezőbb feltételek alkalmazása, mint amilyeneket a belföldi szállítmányok esetében alkalmaznak.
- d) Az exportőrök számára behozott vagy belföldön előállított, exporttevékenységekben felhasznált áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában kormányok vagy kormányhivatalok által közvetlenül vagy a kormány által elrendelt programokon keresztül kedvezőbb feltételek nyújtása, mint amilyeneket a belföldi fogyasztás céljaira előállított hasonló vagy közvetlenül versenyképes áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában alkalmaznak, ha az ilyen feltételek (termékek esetében) a világpiacon uralkodó kereskedelmi feltételeknél <sup>(1)</sup> kedvezőbbek.
- e) Ipari vagy kereskedelmi vállalkozások által az exporttevékenységük után fizetett vagy fizetendő közvetlen adók <sup>(2)</sup> vagy társadalombiztosítási járulékok alóli teljes vagy részleges mentesítés, azok visszautalása vagy halasztott alkalmazása <sup>(3)</sup>.
- f) Az exporttevékenységekhez vagy exportteljesítményekhez közvetlenül kapcsolódó, a hazai fogyasztásra szánt termékek vonatkozásában alkalmazott kedvezményeket meghaladó összegű és azoknak a termékeknek a vonatkozásában nem alkalmazott kedvezmények nyújtása az adókiivetés alapjául szolgáló adóalap kiszámításában.
- g) Az exportált termékek előállítása és forgalmazása vonatkozásában alkalmazott közvetett adók <sup>(4)</sup> megfizetése alóli mentesítés vagy azok nagyobb összegű visszautalása, mint amilyen összegű mentesítést és visszautalást a hazai fogyasztás céljaira előállított hasonló termékek esetében alkalmaznak.
- h) Az exportált termékek előállításában felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók <sup>(4)</sup> megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása a hazai fogyasztásra előállított hasonló termékekben felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása mértékét meghaladó mértékben; azzal a kikötéssel, hogy az előző szakasz kumulatív közvetett adóinak megfizetése alóli mentesség megadása, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása olyan esetekben is alkalmazható, amikor a hazai fogyasztás céljából előállított hasonló termékek vonatkozásában azok megfizetése alóli mentességet, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását nem alkalmazzák, ha az előző szakasz kumulatív közvetett adóit az exportált termék előállításában felhasználandó anyagokra vetették ki (szokásos veszteségi tűrés <sup>(5)</sup> alkalmazásával). Ezt a tételt a II. melléklet szerint, az előállításban hozzáadandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint kell értelmezni.
- i) Az exportált termék előállításában felhasznált importált felhasználandó anyagokra kivetett importterhek <sup>(4)</sup> nagyobb mértékű visszautalása vagy nagyobb mértékű vámkedvezmény alkalmazása (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával); azzal a kikötéssel, hogy bizonyos esetekben az előállító cég felhasználhat a hazai piacon beszerezhető, az importált felhasználandó anyagok minőségével és jellemzőivel megegyező anyagokat is az importált felhasználandó anyagok kiváltása céljából annak érdekében, hogy e rendelkezés alkalmazásából gazdasági előnyt kovácsoljon, ha az

<sup>(1)</sup> A „világpiacon uralkodó kereskedelmi feltételek” azt jelentik, hogy a hazai és importált áruk választéka korlátozásoktól mentesen elérhető, és a választást kizárólag kereskedelmi megfontolások befolyásolják.

<sup>(2)</sup> E rendelet alkalmazásában:

- „közvetlen adók” a jövedelmekre, vállalkozási nyereségre, kamatokra, bérleti díjakra, jogdíjakra és egyéb jövedelemforrásokra, valamint az ingatlanulajdonra kivetett adók,
- „importterhek” a vámtételek, illetékek, és egyéb olyan, ebben a jegyzetben máshol nememlített adóterhek, amelyeket a behozatalra vetnek ki,
- „közvetett adók” a kereskedelmi adó, jövedéki adó, forgalmi adó, hozzáadottérték-adó, franchise-adó, illetékbélyeg, átruházásokra, készletekre és berendezésekre kivetett adók és, határátlépési adók, valamint minden olyan adó, amely nem közvetlen adó és nem importterhek,
- „előző szakasz” közvetett adója az olyan árukra vagy szolgáltatásokra kivetett adó, amely árukat vagy szolgáltatásokat a termék előállításában sem közvetlenül, sem közvetett módon nem használnak fel,
- „kumulatív” közvetett adók olyan többszakaszos alkalmazású adók, amelyek kivetésére olyan esetekben kerül sor, amikor nem áll rendelkezésre olyan mechanizmus, amellyel az előállítás egyik szakaszában az árukra vagy szolgáltatásokra kivetett adó lenne jóváírható, abban az esetben, amikor azokat a termelés egy későbbi szakaszában felhasználják,
- az adók „visszautalása” az adók visszatérítését vagy adómentesség alkalmazása jelenti
- a vámok „visszautalása vagy vámkedvezmény” az import vámok megfizetése alóli teljes vagy részleges mentesítés.

<sup>(3)</sup> A halasztás nem minősül exporttámogatásnak olyan esetekben, amikor például a halasztott összegek után megfelelő mértékű kamatokat szednek be.

<sup>(4)</sup> Lásd az e) ponthoz fűzött 2. lábjegyzetet.

<sup>(5)</sup> A h) pont rendelkezései nem alkalmazandók hozzáadottérték-adók és az azokat helyettesítő határátlépési adók esetében; a hozzáadottérték-adók visszatérítésének problémáját kizárólag a g) pont rendelkezései érintik.

importtevékenységek és a vonatkozó exporttevékenységek két évet meg nem haladó időtartamon belül történnek. Ezt a tételt a II. melléklet szerint, az előállításban hozzáadandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint, valamint a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek alkalmazásának megállapításához útmutatóul szolgáló III. melléklet szerint kell értelmezni.

- j) Kormányzat (vagy a kormányzat által megbízott különleges intézmények) általi, az exportált termékek előállítását vagy a kockázat átvállalását célzó programok költségeinek megnövekedésére fedezetet nyújtó biztosítási vagy garancia-programok keretében, vagy exporthitel-garanciák vagy exportbiztosítási szolgáltatások nyújtása olyan díjak alkalmazása mellett, amelyek nem alkalmasak arra, hogy hosszú távon fedezzék az ilyen programok működési költségeit vagy a kockázatokból származó veszteségeket.
- k) A kormányzatok (vagy a kormányzat által megbízott és/vagy a kormányzat felügyelete alatt tevékenykedő különleges intézmények) által exporthitelek nyújtása az ilyen módon használt pénzeszközök esetében szokásosan alkalmazott hitelkamatoknál (vagy a nyújtott exporthitel lejáratí határidejével és egyéb hitelfeltételeivel, valamint devizanemével megegyező lejáratú, hitelfeltételekkel rendelkező és devizanemű hitel esetében a nemzetközi tőkepiacokon fizetendő hitelkamatoknál) alacsonyabb hitelkamat alkalmazásával, vagy az exportőröket vagy a pénzügyi intézményeket, addig a mértékig, amíg az exporthitel feltételek területén lényeges előny biztosításának a fedezetére nem használják fel.

Ugyanakkor amennyiben a Kereskedelmi Világszervezet egy tagja olyan nemzetközi exporthitel-vállalkozásban szerződő fél, amelyben az 1979. január 1-jei állapot szerint legalább 12 eredeti tag is szerződő félként szerepel (vagy az ilyen eredeti tagok által elfogadott jogutód-vállalkozásban), vagy ha a Kereskedelmi Világszervezet egy tagja a gyakorlatban az ilyen vállalkozás exporthitel-nyújtási rendelkezéseit alkalmazza, az azokkal a rendelkezésekkel összhangban levő exporthitel-nyújtási gyakorlat nem tekintendő exporttámogatási tevékenységnek.

- l) Az államháztartás számláját terhelő, a 1994. évi GATT. XVI. cikke értelmében exporttámogatásnak minősülő minden díjtétel.

---

## II. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A TERMELÉSI FOLYAMATHOZ HOZZÁADOTT FELHASZNÁLANDÓ ANYAGOKHOZ <sup>(1)</sup>

1. A közvetett adóvisszatérítési programok lehetővé teszik exportált termék előállításának során felhasznált anyagokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítést, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását (a szokásos veszteségi tőrés alkalmazásával). Hasonlóképpen a vámkedvezmény-programok lehetővé teszik az exportált termék előállításának során felhasznált anyagokra kivetett importteher megfizetése vonatkozásában vámkedvezmény vagy visszautalás alkalmazását (a szokásos veszteségi tőrés alkalmazásával).
2. Az I. melléklet tartalmát képező exporttámogatások jellegzetes példáinak felsorolása a h) és i) pontban utal az „exportált termék előállításának során felhasznált anyagok”-ra. A h) pont szerint a közvetett adóvisszatérítési programok megtestesíthetők az exporttámogatást addig a mértékig, amíg az exportált termék előállításának során felhasznált felhasznált anyagokra az előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók esetében alkalmazott mentesítés, visszautalás vagy halasztás összege nagyobb, mint amilyeneket az ilyen felhasznált anyagokra ténylegesen kivetettek. Az i) pont szerint a vámkedvezmény-programok megtestesíthetők az exporttámogatást addig a mértékig, amíg az exportált termék előállításának során felhasznált felhasznált anyagokra kivetett importköltségek vonatkozásában alkalmazott visszautalás vagy vámkedvezmény meghaladja a felhasznált anyagokra ténylegesen kivetett vám mértékét. Mindkét pont szerint az exportált termék előállításának során hozzáadott felhasznált anyagok vizsgálatában alkalmazni kell a szokásos veszteségi tőrést. Az i) pont indokolt esetben rendelkezik kiváltó megoldás alkalmazásáról is.
3. A kiegyenlítő vám alkalmazása szükségességének meghatározására irányuló, e rendelet szerinti vizsgálat részeként annak megállapításában, hogy az exportált termék előállításának során hozzáadtak-e felhasznált anyagokat, a Bizottságnak a szokásos megközelítés alapján a következők szerint kell eljárnia.
4. Amennyiben vélelem szerint egy közvetett adóvisszatérítési program vagy vámkedvezmény-program az exportált termék előállításának során hozzáadott felhasznált anyagokra kivetett közvetett adók vagy importterhek vonatkozásában alkalmazott többletvisszatérítés vagy többlet-vámkedvezmény miatt támogatás nyújtását testesíti meg, a Bizottságnak a szokásos eljárás szerint először azt kell megállapítania, hogy az exportáló ország kormányzata rendelkezik-e olyan rendszerrel vagy eljárással, amely képes arra, hogy megerősítse azt, hogy milyen felhasznált anyagok kerültek felhasználásra az exportált termék előállításának során, és mekkora összegnek megfelelő mennyiségben, valamint hogy azt alkalmazza-e. Amennyiben egy ilyen rendszerrel vagy eljárással megállapította, hogy azt alkalmazzák, a Bizottságnak a szokásos eljárás szerint meg kell vizsgálnia a rendszert vagy eljárást annak megállapítása céljából, hogy az ilyen használat célszerűen indokolt-e, a rendszer vagy eljárás hatékonysága megfelel-e a szándékok szerinti céloknak, és azok használata az exportáló országban használatos általános kereskedelmi gyakorlaton alapul-e. A Bizottság szükségesnek ítéheti meg, hogy a 26. cikk (2) bekezdése szerint hajtsanak végre bizonyos gyakorlati teszteket az információk ellenőrzése céljából, vagy hogy a Bizottság meggyőződhesen arról, hogy a rendszert vagy eljárást hatékony módon alkalmazzák.
5. Ha nem áll rendelkezésre ilyen rendszer vagy eljárás, vagy azok alkalmazása nem indokolt, illetve olyan esetekben, amikor azok alkalmazását bevezették és indokoltan tartják, azonban a feltárt tények szerint azokat nem alkalmazzák, vagy nem hatékony módon alkalmazzák, előfordulhat, hogy az exportáló országgal további vizsgálatot kell folytatni a ténylegesen hozzáadott felhasznált anyagok vonatkozásában annak megállapítása céljából, hogy előfordult-e többlet fizetés vagy sem. Ha a Bizottság azt szükségesnek ítéli meg, a 4. pont szerint további vizsgálat folytatható.
6. A Bizottságnak a szokásos eljárás szerint akkor kell a felhasznált anyagokat fizikailag beépítettként elfogadnia és kezelnie, ha az ilyen felhasznált anyagokat a termelési folyamathoz ténylegesen hozzáadták, és azok az exporttermékben fizikailag jelen vannak. Egy felhasznált anyag nem lehet a végtermékben ugyanolyan formában jelen, mint amilyenben a termelési folyamatba betáplálták.
7. Az exportált termék előállításának során felhasznált felhasznált anyag mennyiségének megállapításában egy bizonyos „szokásos veszteségi tőrést” kell általában figyelembe venni, és az ilyen veszteséget szokásosan az exportált termék előállításának során hozzáadott anyagként kezelik. A „veszteség” meghatározás arra utal, hogy az adott felhasznált anyag olyan része, amelynek az exportált termék előállításának során nincs önálló szerepe, nem kerül felhasználásra (olyan okok miatt, mint például a hatékonyság hiánya), és ugyanazt a gyártó/termelő nem nyeri vissza, nem használja fel, és nem értékesíti.
8. Annak megállapításában, hogy a veszteségekre igényelt tőrés a „szokásos” mértéknek megfelel-e, a Bizottságnak általában az adott esetben megfelelően az exportáló ország gazdasági ágazatában alkalmazott termelési folyamatokra, az átlagosan meglevő szakmai tapasztalatokra és ismeretekre, valamint egyéb műszaki jellegű tényezőkre alapozva

<sup>(1)</sup> A termelési folyamatban felhasznált felhasznált anyagok a termékbe fizikailag beépülő anyagok, a termelési folyamatban felhasznált energia, tüzelőanyagok és olaj, valamint az exportált termék előállításában használt folyamatgyorsító katalizátorok.

kell a döntését meghoznia. A Bizottság nem feledkezhet meg arról, hogy lényeges kérdés, hogy az exportáló országban az illetékes hatóságok helyes módszert alkalmaztak-e a veszteség mennyiségének kiszámításában, amikor annak a számításnak az eredményei határozzák meg az adók vagy vámok visszatérítésének vagy visszautalásának alapját képező összeget.

---

## III. MELLÉKLET

**IRÁNYMUTATÁSOK A HELYETTESÍTŐ VÁMKEDVEZMÉNY-RENDSZEREK EXPORTTÁMOGATÁSKÉNT VALÓ FELHASZNÁLÁSÁNAK MEGÁLLAPÍTÁSÁHOZ**

## I.

A vámkedvezmény-rendszerek lehetővé tehetik egy másik termék előállítási folyamatában a hozzáadott anyagokra kivetett importterhek visszatérítését vagy kedvezményes alkalmazását, és alkalmazhatók olyan esetekben, amikor ez utóbbi anyag kivitele a behozatalból származó anyagokkal megegyező minőségű és jellemzőkkel rendelkező hazai gyártású anyagot tartalmaz. Az I. melléklet i) pontja értelmében a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek megtétele az exporttámogatást addig a mértékig, amíg a behozott hozzáadott anyagokra eredetileg kivetett importteher vonatkozásában igényelt vámkedvezményen túlmenően többletvám-kedvezmény alkalmazását eredményezik.

## II.

Az e rendelet szerint végrehajtandó kiegyenlítő vám alkalmazása vizsgálatának részeként minden vámkedvezmény-rendszer vizsgálatokor a Bizottság általában a következők alapján jár el:

1. Az I. melléklet i) pontja előírja, hogy az exporttermék előállításában felhasználandó importált anyagok kiválthatók a hazai piacról származó anyagokkal, azzal a kikötéssel, hogy az ilyen hozzáadott anyagok mennyisége, minősége és jellemző tulajdonságai a kiváltott importanyag mennyiségével, minőségével és jellemző tulajdonságaival megegyező legyenek. Egy megfelelő ellenőrző rendszer vagy eljárás megléte lényeges, mert lehetővé teszi az exportáló ország kormányzata számára annak biztosítását és igazolhatóságát, hogy azoknak a hozzáadott anyagoknak a mennyisége, amelyekre a vámkedvezmény alkalmazását igénylik, nem haladja meg a bármiféle formában exportált hasonló termékek mennyiségét, valamint, hogy az importterhek vonatkozásában nem alkalmaztak a kérdéses hozzáadott importált anyagra eredetileg kivetett importterheket meghaladó mértékű többletvám-kedvezményt.
2. Amennyiben feltételezhető, hogy egy helyettesítő vámkedvezmény-rendszer elősegíti egy támogatás alkalmazását, a Bizottságnak szokásos esetben azt kell megállapítania, hogy az exportáló ország kormányzata rendelkezik-e megfelelő ellenőrző rendszerrel vagy eljárással, és azt alkalmazza-e. Ha megállapítást nyer, hogy alkalmaznak ilyen rendszert vagy eljárást, a Bizottság szokás szerint megvizsgálja, hogy az alkalmazott ellenőrzési eljárások megfelelőek és célszerűen alkalmazhatók-e, azok hatékonysága megfelel-e a szándékok szerinti céloknak, és azok az exportáló országban használt általános kereskedelmi gyakorlaton alapulnak. Addig a mértékig, amíg megállapítást nyer, hogy az eljárások ennek az ellenőrzésnek a kritériumait kielégítik, és az eljárásokat hatékony módon alkalmazzák, nem feltételezik támogatás alkalmazását. Szükség lehet arra, hogy a Bizottság a 26. cikk (2) bekezdése szerint hajtson végre bizonyos gyakorlati ellenőrzéseket annak megvizsgálása céljából, hogy az ellenőrzési eljárásokat hatékonyan alkalmazzák.
3. Ha nincsenek ellenőrzési eljárások, vagy azok alkalmazása nem célszerű, illetve olyan esetekben, amikor az ilyen eljárások alkalmazását bevezették, és azt egyben indokoltnak és célszerűnek tartják, azonban a vizsgálat során feltárt tények szerint azokat ténylegesen nem alkalmazzák, vagy azok alkalmazása nem hatékony, feltételezhető, hogy fennáll egy támogatás alkalmazásának a lehetősége. Ilyen esetekben az exportáló országnak a ténylegesen lebonyolított ügyletek alapján további vizsgálatot kell végrehajtania annak megállapítása céljából, hogy előfordult-e többlet-fizetés vagy sem. Ha a Bizottság azt szükségesnek ítéli meg, további vizsgálat folytatható a 2. pont szerint.
4. Egy olyan helyettesítő vámkedvezmény alkalmazásáról szóló rendelkezés, amelynek hatálya alatt az exportőrök kijelölhetnek bizonyos olyan importszállítmányokat, amelyek vonatkozásában vámkedvezmény alkalmazását igénylik, önmagában nem tekinthető támogatás alkalmazását elősegítő intézkedésnek.
5. Az I. melléklet i) pontja értelmében az importterhek vonatkozásában a többletvám-kedvezmény alkalmazását olyan esetekben kell vélelmezni, amikor a kormányzat az általuk alkalmazott vámkedvezmény-program keretein belül a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő kamatok mértékéig a visszatérített összegekre kamatot fizetnek.

## IV. MELLÉKLET

(Ez a melléklet a mezőgazdasági megállapodás 2. mellékletének a másolata. Az ebben a mellékletben magyarázattal el nem látott vagy önmagukban nem egyértelműen érthető kifejezéseket annak a megállapodásnak a szövegösszefüggésében kell értelmezni).

**HAZAI TÁMOGATÁSOK: A CSÖKKENTÉSI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK ALÓLI MENTESSÉG ALAPJAI**

1. Az olyan belső támogatásoknak, amelyek esetében csökkentési kötelezettségvállalások alóli mentesítést igényelnek, ki kell elégíteniük azt az alapvető követelményt, hogy azok kereskedelemtorzító vagy a termelést befolyásoló hatást ne fejtsenek ki, vagy azok ilyen hatása csak csekély mértékű legyen. Ennek megfelelően minden mentességi igény benyújtásával kapcsolatos intézkedésnek ki kell elégíteni az alábbi alapvető fontosságú követelményeket:
  - a) a kérdéses támogatás nyújtása nem történhet a fogyasztóktól áthárított, közfinanszírozásban részesült kormányprogramon keresztül (beleértve az elmaradt költségvetési bevételek vállalását is); valamint
  - b) a kérdéses támogatás nem fejthet ki a gyártó/gyártók/termelők számára nyújtott ártámogatásként értelmezhető hatást;továbbá meg kell felelnie az alábbiakban ismertetett, az eljárásokban alkalmazandó egyedi szabályozású követelményeknek és feltételeknek.

Kormányok által nyújtott szolgáltatási programok

2. Általános szolgáltatások

Az e kategóriába sorolt eljárások a mezőgazdaságban tevékenykedő vagy vidéki környezetben élő közösségek számára nyújtott szolgáltatások vagy gazdasági előnyök nyújtásával kapcsolatos kiadásokat (vagy bevételek elmaradását) célzó programokat tartalmazzák. Az ilyen programok keretében a gyártó/termelő vagy feldolgozó ágazatokban tevékenykedők számára közvetlen kifizetés formájában nem nyújtható támogatás. Az alábbi felsorolásban feltüntetett tételeket magában foglaló, de azokra nem korlátozott ilyen programoknak ki kell elégíteniük az 1. pontban előírt általános érvényű követelményeket, valamint a követendő eljárásokkal kapcsolatosan az alábbiak szerinti egyedi feltételeket:

- a) kutatási tevékenységek, beleértve az általános kutatási tevékenységeket, a környezetvédelmi programok megvalósításával kapcsolatos kutatási tevékenységeket, bizonyos termékekkel kapcsolatos programok keretében végzett kutatási tevékenységeket;
- b) kártevőellenes és járványellenes intézkedések, beleértve az általános és termékvonatkozású sajátos kártevőellenes és járványellenes intézkedéseket is, mint például korai figyelmeztető rendszerek, karanténállomások üzemeltetését és kártevőirtási/járványmegszüntetési intézkedések megtételét;
- c) képzési szolgáltatások, beleértve mind az általános, mind a szakképzési létesítményeket;
- d) tevékenységbővítési és tanácsadói szolgáltatások nyújtása, beleértve olyan eszközök rendelkezésre bocsátását, amelyek elősegítik a kutatási tevékenységekből származó eredményekkel kapcsolatos információk átadását a gyártók/termelők és fogyasztók számára;
- e) felügyeleti ellenőrzési szolgáltatások, beleértve az általános jellegű felügyeleti ellenőrzési szolgáltatások nyújtását, valamint a termékek egészségügyi, biztonsági, minőségi vagy szabványügyi szempontok szerinti felügyeleti ellenőrzéseinek a lefolytatását;
- f) marketing és reklámozási szolgáltatások, beleértve a piaci információk közlését, a termékekkel kapcsolatos tanácsadói és reklámozási szolgáltatások nyújtását, az olyan meg nem határozott célú kiadások kivételével, amelyeket az eladók eladási áraik csökkentésére használhatnak fel, vagy amelyek gazdasági előnyt biztosítanak a vevők számára; valamint
- g) infrastruktúra-szolgáltatások, beleértve: a villamosenergia-hálózatokat, közúti és egyéb közlekedési módok létesítményeit, piaci és kikötői létesítményeket, vízellátó létesítményeket, gátrendszereket és vízvezető programokat, valamint a környezetvédelmi programok megvalósításával kapcsolatos infrastruktúra-létesítményeket. Minden ilyen esetben a kiadások kizárólag közvetlenül az infrastruktúra-szolgáltatások rendelkezésre bocsátásával és beruházási, építkezési munkáival kapcsolatos költségeket fedezik, és az általánosan elérhető állami közműhálózatok hozzáférhetőségének biztosításán túlmenően a farmgazdasági létesítmények számára az infrastruktúra rendelkezésre bocsátása költségeinek támogatását nem tartalmazzák. Az ilyen szolgáltatások nem tartalmazzák a termelésben felhasználandó anyagokra vagy működési költségekre, illetve kedvezményes használati díjakra nyújtott támogatást.



3. Biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási közprogram <sup>(1)</sup>

Olyan termékkészletek felhalmozásával és tartalékolásával kapcsolatos kiadások (vagy elmaradt bevételek), amelyek a nemzeti jogszabályokban meghatározott biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási program elválaszthatatlan részét képezik. Ez az intézkedés a termékeknek az ilyen program keretében magángazdaságokban tárolt készletei vonatkozásában nyújtott kormányzati támogatások céljaira is alkalmazható.

Az ilyen készletek mennyisége és felhalmozása kizárólag a biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási program céljait szolgáló előre meghatározott célkitűzéseknek felel meg. A készletek felhalmozási és felhasználási eljárásainak pénzügyi szempontok szerint teljes mértékben áttekinthetőnek kell lenniük. A kormányzat általi élelmiszer-felvásárlásokat az adott időpontban érvényes piaci árakon kell lebonyolítani, és a biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékok értékesítésekor az eladási ár nem lehet kisebb, mint a kérdéses termék megfelelő minősége esetében az eladás időpontjában alkalmazott érvényes hazai piaci ár.

4. Hazai élelmiszer-segélyezés <sup>(2)</sup>

A népesség éhínségben szenvedő rétegei számára biztosított hazai élelmiszer-segélyezési program keretében nyújtott támogatásokkal kapcsolatos kiadások (vagy elmaradt bevételek).

Az élelmiszersegélyekre való jogosultság megszerzhetőségét a táplálkozástámogatási célkitűzésekkel kapcsolatos egyértelműen meghatározott feltételekhez kell kötni. Az ilyen segélyek nyújtása történhet élelmiszerek közvetlen átadásával az érintettek számára, vagy olyan lehetőségek biztosításával, amelyek lehetővé teszik, hogy a rászoruló kedvezményezettek piaci árakon vagy támogatott árakon vásároljanak élelmiszert. A kormányzat által erre a célra felvásárolt élelmiszerek beszerzési árának meg kell felelnie az adott időpontban érvényes piaci áraknak, és a segélyprogram finanszírozásának és kezelésének áttekinthető eljárásokon kell alapulnia.

5. Közvetlen kifizetés a termelők számára

A termelők számára közvetlen kifizetés (vagy bevételekmaradás, illetve természetbeni juttatás) formájában nyújtott támogatás, amellyel kapcsolatosan az 1. pont szerinti alapkövetelményekben előírt csökkentési kötelezettség alóli felmentést igényeltek, továbbá amelynek vonatkozásában a 6–13. pontban egyedi alapon meghatározott, sajátos feltételek teljesítését kötik ki. Olyan esetekben, amikor a 6–13. pontban előírtakon kívül bármiféle már meglévő vagy új közvetlen kifizetés vonatkozásában csökkentési kötelezettség alóli felmentés iránti igényt nyújtanak be, az ilyen igénynek az 1. pontban előírt általános érvényű követelményeken túlmenően ki kell elégítenie a 6. pont b)–e) alpontjában meghatározott követelményeket is.

6. Elkülönített jövedelemtámogatás

- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot egyértelműen meghatározott feltételek, például a jövedelem, a termelői vagy földtulajdonosi státus, a termelést befolyásoló tényezők vagy a termelési szintek alapján kell megállapítani egy adott és rögzített bázisidőszak vonatkozásában.
- b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által alkalmazott termelés jellegéhez vagy a termelt mennyiséghez (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.
- c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.
- d) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az alkalmazott termelést befolyásoló tényezőkhöz, és azokon nem alapulhat.
- e) Az ilyen kifizetések igénybevételére irányuló jogosultság megszerzésének nem feltétele termelőtevékenység végzése.

7. A kormányzat pénzügyi jellegű részvétele a jövedelembiztosítási és a jövedelembiztosító biztonsági hálóval kapcsolatos programokban

- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a jövedelemben bekövetkezett veszteség alapján kell megállapítani, csak a mezőgazdasági tevékenységekből származó olyan jövedelmeket figyelembe véve, amelyek meghaladják az átlagos jövedelem 30 %-át, vagy az azzal egyenértékű nettó jövedelem (az azonos vagy hasonló programokból származó kifizetésekkel csökkentett) összegének a mértékét az előző három év folyamán, vagy az előző ötéves időszakot alapul véve három év átlaga alapján, amely utóbbinak az alkalmazása esetén a legmagasabb és legalacsonyabb összeget figyelmen kívül kell hagyni. Minden olyan termelő, aki e feltételnek megfelel, jogosult a kifizetésekre.

<sup>(1)</sup> E melléklet 3. pontjának alkalmazásában a fejlődő országok biztonsági élelmiszer-tartalékolási kormányprogramjai, amelyek működése áttekinthető, és végrehajtása hivatalosan nyilvánosságra hozott objektív kritériumok vagy útmutatók alapján történik, e pont rendelkezéseivel összhangban levő programoknak tekintendők, beleértve azokat a programokat is, amelyek keretében a biztonsági élelmiszertartalékok beszerzésében és felhasználásában hatóságilag befolyásolt árakat alkalmaznak, feltéve, hogy a beszerzési ár és a külső referenciaár közötti különbözetet az AMS vonatkozásában figyelembe veszik.

<sup>(2)</sup> Az e melléklet 3. és 4. pontjában előírt rendelkezések alkalmazásában az élelmiszerek célszerűnek elfogadott árszinteken beállított támogatott árakon való rendszeres nyújtása a fejlődő országokban a városi és vidéki szegények élelmiszerigényének kielégítése céljából e pont rendelkezéseivel összhangban levő intézkedésnek tekintendő.

- b) Az ilyen kifizetés összegének a termelő jövedelmében bekövetkezett veszteség 70 %-ánál kisebb mértékű kártalanítást kell nyújtania annak az évnek a vonatkozásában, amelyikben a termelő jogosulttá válik erre a támogatásra.
  - c) Minden ilyen kifizetés összege kizárólag jövedelemvonatkozású összeg lehet; az ilyen összeg kifizetése nem köthető a termelő által alkalmazott termelés jellegéhez vagy a termelt mennyiséghez (beleértve az élőállat-ágazatokat is); sem pedig az ilyen termelésben alkalmazott hazai vagy nemzetközi árszintekhez, illetve a termelést befolyásoló tényezőkhöz.
  - d) Amennyiben egy termelő ugyanabban az évben kifizetésben részesül e pont szerint és a 8. pont szerint is (természeti katasztrófák hatásának az enyhítése), az ilyen kifizetések teljes összegének az érintett termelő teljes vesztesége 100 %-ánál kisebb összegnek kell lennie.
8. Természeti katasztrófák hatásának enyhítése céljából (közvetlen módon vagy a kormányzat terménybiztosítási programokban való pénzügyi jellegű részvétele formájában) teljesített kifizetések
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultság csak annak a kormányzati hatóságok általi hivatalos elismeréséből származhat, hogy az érintett ország területét egy természeti vagy ahhoz hasonló jellegű katasztrófa (beleértve járványok kitörését, kártevők elszaporodását, nukleáris balesetek bekövetkezését és háború kitörését) sújtotta vagy sújtja; a jogosultságot az előző három év folyamán vagy az előző ötéves időszakot alapul véve három év átlaga alapján elért termelési mennyiség 30 %-át meghaladó mértékű veszteség alapján kell megállapítani, amely utóbbinak az alkalmazása esetében a legmagasabb és legalacsonyabb összeget figyelmen kívül kell hagyni.
  - b) Katasztrófa bekövetkezését követően a teljesítendő kifizetések összegét csak a kérdéses természeti katasztrófa következtében keletkezett jövedelemkiesésből származó veszteségek, az élőállat-állományban keletkezett veszteségek (beleértve az állatállomány állatorvosi ellátásával kapcsolatos költségeket fedező kifizetéseket is), a földtulajdon és egyéb termelést befolyásoló tényezőket ért károk összegére korlátozva kell alkalmazni.
  - c) A kifizetett összegnek az ilyen veszteségek teljes pótlási költségével megegyező összeget meg nem haladó mértékű kártalanítás összegét kell fedeznie, és annak nyújtását nem szabad feltételként jövőbeli termelési tevékenység végzéséhez kötni, sem pedig azzal kapcsolatosan sajátos termelési módszereket vagy mennyiségeket kikötni.
  - d) A katasztrófák időtartama alatt teljesítendő kifizetések összege nem haladhatja meg a b) pontban felsorolt veszteségtípusok vonatkozásában a további károk és veszteségek keletkezésének megakadályozásához vagy enyhítéséhez szükséges összeget.
  - e) Olyan esetekben, amikor egy termelő ugyanabban az évben kifizetésben részesül e pont szerint és a 7. pont szerint is (a jövedelembiztosítási és jövedelembiztosító biztonsági háló tekintetében), az ilyen kifizetések teljes összegének az érintett termelő teljes vesztesége 100 %-ánál kisebb összegnek kell lennie.
9. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása termelőtevékenységükkel felhagyó gyártók/termelők számára
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a piacképes mezőgazdasági termékek termelésével kapcsolatos tevékenységet folytató, ilyen tevékenységük végzésével felhagyó gyártók/termelők számára kell biztosítani az ilyen személyek nyugdíjba vonulása vagy másféle, nem mezőgazdasági jellegű tevékenység végzésére való átállása alkalmával.
  - b) A kifizetés feltételeként ki kell kötni, hogy az ilyen támogatásokban részesülő kedvezményezettnek teljesen és végérvényesen fel kell hagynia piacképes mezőgazdasági termékek termelési tevékenységével.
10. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása termelési erőforrások kivonásával kapcsolatos programok megvalósításán keresztül
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a földtulajdonnak az élőállat-állományt és egyéb termelési erőforrásokat is érintő, a piacképes mezőgazdasági termékek termeléséből való kivonását célzó programok megvalósításához egyértelműen előírt feltételei alapján kell meghatározni.
  - b) A kifizetés teljesítését a földtulajdon legalább hároméves időtartamra a piacképes mezőgazdasági termékek termeléséből való kivonásához kell kötni, az élőállat-állomány esetében pedig a kifizetés teljesítésének feltétele az élőállat-állomány levágása vagy végleges kiárusítása.
  - c) A kifizetés teljesítésének feltételeként nem köthető ki az ilyen földtulajdon vagy egyéb termelési erőforrások piacképes mezőgazdasági termékek előállítását célzó felhasználása, és ilyen tevékenységekkel kapcsolatos semmiféle alternatív használat nem követelhető meg.
  - d) Az ilyen kifizetés összege nem köthető a termelési tevékenységben megtartott földterület használatával kapcsolatosan végzett termelési tevékenységek esetében feltételként kikötött termelési módszerekhez és mennyiségekhez, sem pedig az érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez.
11. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása befektetési támogatások nyújtásán keresztül
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a szerkezeti hátrányok objektív bizonyítékait előterjeszteni képes gyártók/termelők pénzügyi vagy fizikai szerkezetátalakításának támogatását célzó kormányprogram megvalósításához egyértelműen meghatározott feltételek teljesítéséhez kell kötni. Az ilyen programokkal kapcsolatos jogosultság alapját képezhetik a mezőgazdasági hasznosítású földtulajdon újraprivatizálását célzó kormányprogram keretében egyértelműen meghatározott feltételek is.

- b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a gyártó/termelő által végzett termelési módszerekhez vagy mennyiségekhez (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.
- c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.
- d) Kifizetések csak arra az időszakra teljesíthetők, amely szükséges annak a befektetésnek a megvalósításához, amelynek vonatkozásában az ilyen támogatást megadták.
- e) A kifizetések teljesítésének feltételeként sem kötelező érvényűen, sem más formában nem köthető ki, hogy a kedvezményezettek milyen mezőgazdasági termékeket termeljenek, ugyanakkor előírhatják számukra, hogy bizonyos termékek előállításától tartózkodjanak.
- f) A kifizetések összegét a szerkezeti hátrány megszüntetéséhez szükséges összegre kell korlátozni.

#### 12. Környezetvédelmi programok keretében nyújtott kifizetések

- a) Az ilyen kifizetések igénybevételére irányuló jogosultságot a kormányzat egyértelműen meghatározott környezetvédelmi vagy környezetmegóvási programjának részeként kell megállapítani, és feltételként a kormányprogram keretében előírt sajátos feltételek teljesítését kell kikötni, beleértve a termelési módszerekkel vagy a termelési folyamatokba betáplált tételekkel kapcsolatos feltételeket is.
- b) A kifizetés összegét a kormányprogram végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő rendkívüli költségek vagy jövedelemkiesés összegére kell korlátozni.

#### 13. Regionális segélyprogramok keretében nyújtott kifizetések

- a) Az ilyen kifizetésekre irányuló jogosultság megadását hátrányos helyzetű térségekben tevékenykedő termelőkre kell korlátozni. Minden egyes ilyen térséget közgazdasági és közigazgatási azonosíthatósággal leírható, folyamatosan összefüggő földrajzi területként egyértelműen ki kell jelölni, a hátrányos helyzetére vonatkozó utalást semleges és objektív kritériumok alapján törvénynek vagy rendeletnek egyértelműen tartalmaznia kell, és utalást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a kérdéses térség nehézségeit nem ideiglenes jellegű körülmények idézik elő.
- b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által alkalmazott termelés-csökkenés mértékén kívül semmilyen más tényezőhöz (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.
- c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.
- d) A kifizetések teljesítése csak jogosultságot biztosító térségekben tevékenykedő termelők számára engedélyezett, ugyanakkor a jogosultságot az ilyen térségekben tevékenykedő termelők mindegyikének biztosítani kell.
- e) Olyan esetekben, amikor a kifizetések teljesítése termelési tényezőkhöz kapcsolódik, a kifizetéseket a kérdéses tényező küszöbértékénél magasabb rész degresszív árfolyamon történő kifizetésével kell teljesíteni.
- f) A kifizetéseket az adott térségben tevékenykedő vállalkozás mezőgazdasági tevékenységével kapcsolatosan felmerülő rendkívüli költségekre vagy a jövedelemkiesés összegére kell korlátozni.

## V. MELLÉKLET

**A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS MÓDOSÍTÁSA**

A Tanács 597/2009/EK rendelete

(HL L 188., 2009.7.18., 93. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete

(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

Kizárólag a melléklet 18. pontja

—

## VI. MELLÉKLET

## MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

597/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
1–11. cikk	1–11. cikk
12. cikk, (1)–(4) bekezdés	12. cikk, (1)–(4) bekezdés
12. cikk, (6) bekezdés	12. cikk, (5) bekezdés
13. és 14. cikk	13. és 14. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, első mondat	15. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, második mondat	15. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
16–27. cikk	16–27. cikk
28. cikk, (1)–(4) bekezdés	28. cikk, (1)–(4) bekezdés
28. cikk, (5) bekezdés, első mondat	28. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
28. cikk, (5) bekezdés, második mondat	28. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
28. cikk, (6) bekezdés	28. cikk, (6) bekezdés
29–33. cikk	29–33. cikk
33a. cikk	34. cikk
34. cikk	35. cikk
35. cikk	36. cikk
I–IV. melléklet	I–IV. melléklet
V. melléklet	—
VI. melléklet	—
—	V. melléklet
—	VI. melléklet





ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)  
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)



**Az Európai Unió Kiadóhivatala**  
2985 Luxembourg  
LUXEMBURG

**HU**